

ΔΙΠΤΥΧΑ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

2022

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΔΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΔΙΠΤΥΧΔ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί·
Θεοῦ γεώργιον,
Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.
(Α΄ Κορ. γ΄ 9)*

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους

,βκβ' (2022)

Από κτίσεως κόσμου 7530

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ 15

Ηλίου κύκλοι 26

Σελήνης κύκλοι 6

Σελήνης θεμέλιον 12

Τό Τριάδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 13

‘Ηχος α΄ – Ἐωθινόν Α΄

Η Άποκρεως γίνεται Φεβρουαρίου 27

Η Μεγάλη Τεσταρακοστή ἄρχεται Μαρτίου 7

Ημέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Παρασκευή γ΄ ἐβδ. Νηστειῶν

Νομικόν Φάσκα, Τετάρτη, Απριλίου 20

Λατίνων Πάσχα, Απριλίου 17

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 24

Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουνίου 2

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου 12

Τῶν Αγίων Πάντων, Ἰουνίου 19

Νηστεία Άγ. Ἀποστόλων, ἡμέραι 9

Μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Τετάρτη

Κοίμησις Θεοτόκου ἡμέρα Δευτέρα

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑ' ΑΙΩΝΟΣ

**(Καταχωρίζονται ώδε πρός εύχερη εὕρεσιν,
πολλάκις ύπο πολλῶν ἀναζητούμενα)**

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ		ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ		ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ	
B 2000 Απριλίου	30	* 2034 Απριλίου	9	2067 Απριλίου	10
* 2001 Απριλίου	15	2035 Απριλίου	29	B 2068 Απριλίου	29
2002 Μαΐου	5	B 2036 Απριλίου	20	* 2069 Απριλίου	14
2003 Απριλίου	27	* 2037 Απριλίου	5	2070 Μαΐου	4
B*2004 Απριλίου	11	* 2038 Απριλίου	25	* 2071 Απριλίου	19
2005 Μαΐου	1	2039 Απριλίου	17	B*2072 Απριλίου	10
2006 Απριλίου	23	B 2040 Μαΐου	6	2073 Απριλίου	30
* 2007 Απριλίου	8	* 2041 Απριλίου	21	* 2074 Απριλίου	22
B 2008 Απριλίου	27	2042 Απριλίου	13	* 2075 Απριλίου	7
2009 Απριλίου	19	2043 Μαΐου	3	B 2076 Απριλίου	26
* 2010 Απριλίου	4	B 2044 Απριλίου	24	2077 Απριλίου	18
* 2011 Απριλίου	24	* 2045 Απριλίου	9	2078 Μαΐου	8
B 2012 Απριλίου	15	2046 Απριλίου	29	* 2079 Απριλίου	23
2013 Μαΐου	5	2047 Απριλίου	21	B 2080 Απριλίου	14
* 2014 Απριλίου	20	B*2048 Απριλίου	5	2081 Μαΐου	4
2015 Απριλίου	12	2049 Απριλίου	25	* 2082 Απριλίου	19
B 2016 Μαΐου	1	2050 Απριλίου	17	2083 Απριλίου	11
* 2017 Απριλίου	16	2051 Μαΐου	7	B 2084 Απριλίου	30
2018 Απριλίου	8	B*2052 Απριλίου	21	* 2085 Απριλίου	15
2019 Απριλίου	28	2053 Απριλίου	13	2086 Απριλίου	7
B 2020 Απριλίου	19	2054 Μαΐου	3	2087 Απριλίου	27
2021 Μαΐου	2	* 2055 Απριλίου	18	B 2088 Απριλίου	18
2022 Απριλίου	24	B 2056 Απριλίου	9	2089 Μαΐου	1
2023 Απριλίου	16	2057 Απριλίου	29	2090 Απριλίου	23
B 2024 Μαΐου	5	* 2058 Απριλίου	14	* 2091 Απριλίου	8
* 2025 Απριλίου	20	2059 Μαΐου	4	B 2092 Απριλίου	27
2026 Απριλίου	12	B 2060 Απριλίου	25	2093 Απριλίου	19
2027 Μαΐου	2	* 2061 Απριλίου	10	2094 Απριλίου	11
B*2028 Απριλίου	16	2062 Απριλίου	30	* 2095 Απριλίου	24
2029 Απριλίου	8	2063 Απριλίου	22	B*2096 Απριλίου	15
2030 Απριλίου	28	B 2064 Απριλίου	13	2097 Μαΐου	5
* 2031 Απριλίου	13	2065 Απριλίου	26	2098 Απριλίου	27
B 2032 Μαΐου	2	2066 Απριλίου	18	* 2099 Απριλίου	12
2033 Απριλίου	24			2100 Μαΐου	2

* Δι' ἀστερίσκου σημειοῦται πότε συμπίπτει τό Όρθόδοξον μέ τό P/K Πάσχα.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2022*

A'. Εποχαί τοῦ ἔτους

1. Τήν 20ήν Μαρτίου είς τάς 17:33' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τὸν Κριόν. Ἀρχή Ἔαρος.
2. Τήν 21ην Ἰουνίου είς τάς 11:14' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχή Θέρους.
3. Τήν 22αν Σεπτεμβρίου είς τάς 03:04' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχή Φθινοπώρου.
4. Τήν 21ην Δεκεμβρίου είς τάς 23:48 ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τὸν Αἰγάκερω. Ἀρχή Χειμῶνος.

B'. Φάσεις τῆς σελήνης

ΤΗΜΕΡΟΣ	Ω:Λ	ΦΑΣΙΣ	ΤΗΜΕΡΟΣ	Ω:Λ	ΦΑΣΙΣ
Ιαν.	02	20:33	Νέα Σελήνη	Ιούλιος	07
	09	20:11	Πρ. τέταρτο		13
	18	01:48	Πανσέληνος		20
	25	15:41	Τελ. τέταρτο		28
Φεβρ.	01	07:46	Νέα Σελήνη	Αύγ.	05
	08	15:50	Πρ. τέταρτο		12
	16	18:56	Πανσέληνος		19
	24	00:32	Τελ. τέταρτο		27
Μάρτ.	02	19:35	Νέα Σελήνη	Σεπτ.	03
	10	12:45	Πρ. τέταρτο		10
	18	09:18	Πανσέληνος		17
	25	07:37	Τελ. τέταρτο		25
Απρ.	01	08:24	Νέα Σελήνη	Οκτ.	03
	09	08:48	Πρ. τέταρτο		09
	16	20:55	Πανσέληνος		17
	23	13:56	Τελ. τέταρτο		25
	30	22:28	Νέα Σελήνη	Νοεμ.	01
Μάιος	09	02:21	Πρ. τέταρτο		08
	16	06:14	Πανσέληνος		16
	22	20:43	Τελ. τέταρτο		24
	30	13:30	Νέα Σελήνη		30
Τούνιος	07	16:48	Πρ. τέταρτο	Δεκ.	08
	14	13:52	Πανσέληνος		16
	21	05:11	Τελ. τέταρτο		23
	29	04:52	Νέα Σελήνη		30

Διά τήν περίοδον ισχύος τῆς θερινῆς ώρας νά προστεθῇ 1 ώρα εἰς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου.

G'. Έκλειψεις τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης

1. Τήν 30ήν Απριλίου, μερική ἔκλειψης ἥλιου, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
2. Τήν 16ην Μαΐου, ὄλική ἔκλειψης σελήνης, μερικῶς ὄρατη εἰς τὴν Ἑλλάδα.
3. Τήν 25ην Οκτωβρίου, μερική ἔκλειψης ἥλιου, μερικῶς ὄρατη εἰς τὴν Ἑλλάδα.
4. Τήν 8ην Νοεμβρίου, ὄλική ἔκλειψης σελήνης, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

* Τά παρόντα στοιχεῖα παρεχορήθησαν εὐγενῶς ὑπό τοῦ Εθνικοῦ Αστεροσκοπείου Αθηνῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΔΝΟΝΔΡΙΟΝ

HTOI
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

«Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»

(Ψαλμ. ξζ' 22)

«Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω»

(Α' Κορ. ιδ' 40)

«Ἄδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις»

(Β' Θεσσαλ. β' 15)

ΔΙΠΤΥΧΔ

Ως ἀπαγγέλλονται μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνή-
σθητι, Κύριε», ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος,
ὅσάκις λειτουργεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκο-
πος Αθηνῶν.

Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, **Θεοδώρου** Ἀλεξαν-
δρείας, **Ιωάννου** Ἀντιοχείας, **Θεοφύλου** Ἱερο-
σολύμων, **Κυριλλου** Μόσχας, **Πορφυρίου** Βε-
λιγραδίου, **Δανιὴλ** Βουκουρεστίου, **Νεοφύτου**
Σόφιας, **Ηλιού** Γεωργίας, **Χρυσοστόμου** Κύ-
πρου, **Σάββα** Βαρσοβίας, **Αναστασίου** Τιρά-
νων, **Ραστισλάβου** Πρέσοβ, **Ἐπιφανίου** Κιέ-
βου, τῶν εὐσεβεστάτων Ὁρθοδόξων Πατριαρ-
χῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων·

Τερψινόμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπρο-
βλήτου Ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος, τοῦ καὶ προσκομίζοντος τὰ Τίμια
Δῶρα ταῦτα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

Ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὐսταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως·

Σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ·

Καὶ ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάν-
των καὶ πασῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§1. Είσαγωγικά. Αἱ ἀκολουθίαι ἐκάστης ἡμέρας ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ (ό ὁποῖος τελεῖται τὸ ἑσπέρας τῆς προηγουμένης) καὶ λήγουν μὲ τὴν θ' ὥραν. Τὸ ισχῦν Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (συνταχθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888) [ἐφεξῆς Τ.Μ.Ε.] ἀναφέρει καθημερινὴν τέλεσιν ἑσπερινοῦ, μεσονυκτικοῦ, δροθρου, καὶ θ' ὥρας, ἀκόμη καὶ ἀν δὲν τελεσθῇ θεία λειτουργία. Εἰδικῶς τὴν θ' ὥραν τοποθετεῖ εὐθὺς πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, οἵονεὶ συνημμένως. Ἐν συνεχείᾳ δίδονται βασικαὶ τυπικαὶ διατάξεις γενικῶς διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας ἀνευ ἔօρτης ἢ μνήμης ἀγίου καὶ ἐκτὸς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. (Διὰ τὰ Σάββατα ἀκολουθεῖ ἴδιαιτέρα ἐνότης.) Λεπτομερέστεραι διατάξεις εὑρηνται εἰς τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 3-62) καὶ εἰς τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» (ὑπὸ π. Κων/νου Παπαγιάννη, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σ. 45-124).

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§2. Ἔναρξις. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυτιν τῆς θ' ὥρας ὁ ἵερεὺς· «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός». Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. [Γ' Αν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν προηγηθῇ ή θ' ὥρα, ή ἔναρξις γίνεται ως ἔξης: «Ἐύλογητός... Βασιλεὺς οὐρανίε...» Τρισάγιον. «Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...» «Κύριε, ἐλέησον» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ὁ προοιμιακός.] Ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν μὲ ἐκφώνησιν· «Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα».

§3. Ψαλτήριον. [Ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τρεῖς στάσεις (πλὴν τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας, κατὰ τὴν ὥποιαν δὲν στιχολογεῖται Ψαλτήριον). Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς α' καὶ τῆς β' στάσεως ὁ ἀναγνώστης λέγει· Δόξα, Καὶ νῦν. «Ἄλληλονία, ἀλληλονία, ἀλληλονία, δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'). «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ συνεχίζει μὲ τὴν ἐπομένην στάσιν.

Μετὰ τὴν γ' στάσιν λέγει: «Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'). «Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι». Ό iερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν μὲ ἐκφώνησιν «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».]

§4. Κεκραγάρια. Ψάλλονται ύπὸ τῶν χορῶν κατ' ἀντιφωνίαν πλήρεις οἱ στίχοι τῶν τεσσάρων ψαλμῶν τοῦ «Κύριε, ἐκέκραζα» εἰς τὸν διατεταγμένον ἦχον τῆς ἑβδομάδος (ἢ εἰς τὸν ἦχον τῶν τροπαρίων τοῦ Μηναίου, ὄσάκις παραλείπεται ἡ Παρακλητική) μέχρι τοῦ στίχου «Γενηθήτω τὰ ὕστα σου». Άπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας» ψάλλονται 6 τροπάρια στιχηρὰ (γνωστὰ καὶ ὡς «ἐσπέρια στιχηρὰ» ἢ «κεκραγάρια») ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ τυχόντος ἥχου τῆς ἑβδομάδος) καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, ὡς ἔξῆς.

§5. α') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν ἀνευ δοξαστικοῦ ἢ μὲ ἐν μόνον δοξαστικόν, ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων, καὶ ἔτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου (ἄν τὸ Μηναῖον ἔχῃ περισσότερα στιχηρά, λέγονται μόνον τρία, τὰ δὲ λοιπὰ καταλιμπάνονται).

β') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν μὲ δύο δοξαστικὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἢ δύο ἀκολουθίας μετὰ ἢ ἀνευ δοξαστικοῦ, ψάλλονται καὶ τὰ ἔξ κεκραγάρια στιχηρὰ μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου· ἄν εἶναι δύλιγότερα ἀπὸ 6, δευτεροῦνται ὅσα χρειάζονται.

§6. Μετὰ τὰ κεκραγάρια στιχηρὰ ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ ὄμόηχον θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας ἀντὶ θεοτοκίου ψάλλεται ὄμόηχον σταυροθεοτοκίον). "Αν δὲν ὑπάρχῃ δοξαστικόν, τότε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τοῦ Μηναίου.

§7. «Φῶς ἵλαρόν». Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἐσπερινοὺς εἰσοδος δὲν γίνεται (ἔχαιρέσεις βλέπε ἐνταῦθα εἰς §54). Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἐσπερίων εὐθὺς τὸ «Φῶς ἵλαρὸν» ἀνευ μέλους. Ό iερεὺς ἐκφωνεῖ: «Ἐσπέρας, προκείμενον», οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ ἐκ τρίτου τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ «Καταξίωσον, Κύριε». Ό iερεὺς τὰ πληρωτικὰ μὲ ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος».

§8. **Ἀπόστιχα** ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς: τὸ πρῶτον ἀνευ στίχου· τὸ β' μὲ στίχον «Πρὸς σὲ ἡρα τὸν ὄφθαλμούς μου»· τὸ γ' μὲ στίχον «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» (ὅρα τοὺς στίχους πλήρεις εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἢ τὸ Ἐγκόλπιον ἀναγινώστου καὶ ψάλτου). Δόξα, τὸ διὰ τὰ ἀπόστιχα ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, ἄν ὑπάρχῃ, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ ὄμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας

σταυροθεοτοκίον· εἰ δ’ ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§9. Απολυτίκια. «Νῦν ἀπολύεις», (χωρὶς Ἀμήν) τρισάγιον κ.λπ., ἐκφώνησις «὾τι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία» καὶ εὐθὺς τὰ ἀπολυτίκια, ώς ἔξης.

α') Έὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον ἐκ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὰς καθημερινάς (ὅρα εἰς Ὁρολόγιον «θεοτοκία ἀπολυτίκια»). [Εὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο ἀκολουθίας, δικαιοῦται ἀπολυτίκιον ὁ ἄγιος ὁ ἔχων δοξαστικά. Έὰν δικαιοῦνται ἀμφότεροι οἱ ἄγιοι ἀπολυτίκιον, λέγεται τὸ τοῦ ἑνός, Δόξα, τὸ τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῶν καθημερινῶν ὁμόηχον εἰς τὸ τελευταῖον ἀπολυτίκιον.]

β') Έὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερῆται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου (Ωρολόγιον μέγα, «Ἀπολυτίκια ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα ὅτε οὐκ ἔστιν ἔօρτη»). [Εἰς ὥρισμένας μνήμας κυρίως ἀποστόλων ἢ προφητῶν λέγονται τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν ἀπολυτίκια, καίτοι στεροῦνται δοξαστικοῦ.]

§10. Απόλυτις. Μετὰ ταῦτα ὁ ιερεὺς τὴν ἐκτενῆ μέχρι τέλους, οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἑκάστην αἵτησιν «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς). Οἱ ιερεύς· «Σοφία». Οἱ ἀναγνώστης· «Ἐνδόγησον». Οἱ ιερεύς· «Ο ὁν εὐλογητός». Ο προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)· «Ἄμήν. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός». Ο ιερεύς· «Ὕπεραγία Θεοτόκε». Οἱ ἀναγνώστης· «Τὴν τιμιωτέραν». Ο ιερεύς· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Οἱ ἀναγνώστης· Δόξα, Καὶ νῦν, «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς)· «Ἐνδόγησον». Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς μεγάλης ἀπολύσεως, ἐν ᾧ μνημονεύεται ὀνομαστικῶς μόνον ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, οὗ τινος ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

§11. Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) καθ' ἑκάστην ἐσπέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ώς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (πλὴν τῶν ἡμερῶν τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ἐν αἷς λέγεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον, καὶ πλὴν τῆς ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, ὅτε λέγεται ἡ εἰδικὴ πασχάλιος ἀκολουθία). Απόλυτις μικρά. Ἐν τοῖς ἀπο-

δείπνοις ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλλωνται ἢ ἀναγινώσκωνται οἱ δι’ οἰονδήποτε λόγον καταλιμπανόμενοι κανόνες τοῦ Μηναίου ἢ ἀκόμη καὶ κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, ιδίᾳ ἐν ταῖς ιεραῖς μοναῖς.]

§12. Μεσονυκτικὸν ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) τὸ καθ’ ήμέραν, ώς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν τέλει ὁ ιερεὺς λέγει: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» κ.τ.λ., «Ὥτι ἐλέήμων», τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν, τὸ «Ἐν්ξώμεθα» κ.λπ. καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν».

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§13. Ἐναρξις. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ ὁ ιερεὺς (ἐντὸς τοῦ βῆματος) ἔκφωνεῖ: «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν». [Ἄν δὲν προηγηθῇ τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ιερεὺς μετὰ τὸ «Ἐύλογητὸς» λέγει καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε».] Ό ἀναγινώστης τὸ τρισάγιον κ.λπ. Ο ιερεὺς «Ὥτι σοῦ ἐστιν».

[Ἐν ταῖς ιεραῖς μοναῖς μετὰ τὸ «Ὥτι σοῦ ἐστιν» λέγεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ’ καὶ κ’, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. (Ἐνίστε ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται –ιδίᾳ κατὰ τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστὴν– καὶ ἐν ταῖς ἑνορίαις.)].

§14. Εἴτα ὁ ἀναγινώστης τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε», Δόξα, «Ο ὑψωθείς», Καὶ νῦν, «Προστασία φοβερά». Ο ιερεὺς τὴν δέησιν «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» (ὁ ἀναγινώστης εἰς ἑκάστην αἵτησιν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» τρίς, ἀνευ μέλους), «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «...ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου» καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Ὥτι ἐλέήμων». Ό ἀναγινώστης: «Ἄμην. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ο ιερεὺς: «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσίῳ...».

§15. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ **ἔξαψαλμος**, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν ὄρθιᾳ στάσει καὶ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει. Εἴτα ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην συναπτήν, ἢ τοι τὰ εἰρηνικά, μὲ ἐκφώνησιν «Ὥτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα».

§16. Ἀπολυτίκια. Εἴτα ψάλλεται κατὰ τὸν ἦχον τοῦ α’ ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας τὸ «Θεός Κύριος» τετράκις, τὸ πρῶτον ἀνευ στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων, οἵ τινες ἀπαραιτήτως προτάσσονται. Άκολούθως ψάλλονται τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια (§9): ἀν ὅμως λέγεται μόνον ἐν ἀπολυτίκιον μετὰ θεοτοκίου, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὸς εἰς τὸ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

§17. Καθίσματα. [Άναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ὃν τρόπον ἀνεγγώσθησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.] Μετὰ ταῦτα αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «Ὄτι σὸν τὸ κράτος». Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουν [εἰς τὰς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, κατόπιν δὲ ὁ νέος ψαλμὸς χῦμα.

§18. Κανόνες. Έὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχῃ εἷς κανών, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ εἰς τοῦ Μηναίου· ἔὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχουν δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Περισσότεροι τῶν τριῶν κανόνων δὲν συμψάλλονται. Εἰς ἐκάστην φόδην προτάσσεται ὁ είρμιὸς μόνον τοῦ αὐτοῦ κανόνος, αἱ δὲ φόδαι τῶν λοιπῶν κανόνων λέγονται ἄνευ είρμων. Εἰς τὰ τροπάρια τῶν κανόνων προτάσσονται ἀρμόδιοι στίχοι ἢ προϊδνια (βλέπε §19), ἐφόσον ἐν ταῖς ἐνορίαις δὲν ἀναγινώσκονται (ἐκ τοῦ Ὁρολογίου) αἱ ἀντίστοιχοι βιβλικαὶ φόδαι τοῦ ὅρθρου· ὅπου δημοσιεύονται οἱ ἀρμόδιοι στίχοι τῶν φόδων οὐδεὶς ἔτερος στίχος λέγεται).

§19. Προϊδνια τῶν κανόνων. Εἰς τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά). [Εἰς τὰ ἀναστάσιμα (τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν καθημερινῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου)· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Εἰς δὲ τὰ τυχόντα τριαδικά (όσάκις δὲν παραλείπονται)· «Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.】 Εἰς τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας)· «Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης)· «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου). Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης)· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε...». Εἰς ἔνα ἀπόστολον· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε...». Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν ιεραρχῶν καὶ τῶν ἀγίων γενικῶς· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...». Εἰς ἔνα μάρτυρα ἢ ἄγιον γενικῶς· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...». Εἰς τὰ ὁσιακά· «Ὄσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...». Εἰς γυναικας ἀγίας· «Ἄγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...». Εἰς μίαν γυναικα ἀγίαν· «Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...». Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης φόδης ἀπαραιτήτως λέγομεν Δόξα... Καὶ νῦν..., ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς ηὗ φόδης (μόνον ἐν τῷ ὅρθρῳ) ἀντί τοῦ Δόξα Πατρί... λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίον καὶ ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον».

§20. Μεσφόδια καθίσματα. Μετὰ τὴν γ' φόδην τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος είρμὸς τῆς γ' φόδης. Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «Ὥτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Εἶτα ψάλλεται τὸ μεσφόδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἥ (ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν εἰς τὸ Μηναῖον ὑπάρχουν δύο καθίσματα, ψάλλεται τὸ α' ἀνευ στίχου, τὸ β' μὲ τὸ Δόξα, καὶ τὸ θεοτοκίον (ἥ σταυροθεοτοκίον) μὲ τὸ Καὶ νῦν.

§21. Κοντάκιον καὶ συναξάριον. Μετὰ τὴν ζ' φόδην τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος είρμὸς τῆς ζ' φόδης. Μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχῃ, εἰ δ' ἄλλως, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ὅρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα τὸ συναξάριον τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

§22. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἑορτὴ ἥ μνήμη ἐπισήμως ἔορταζομένου ἀγίου. (Οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι είρμοι ἐν τέλει τῶν φόδων γ', ζ', η' καὶ θ' δὲν λέγονται ὄσάκις ψάλλονται καταβασίαι.)

§23. Η φόδη τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων ψάλλεται εἰς τὸν στίχον «Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον» ὁ είρμὸς τῆς η' φόδης τοῦ τελευταίου τῆς ἡμέρας κανόνος. Ό iερεὺς «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «Μεγαλύνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἔκαστον στίχον αὐτοῦ τὸν είρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ». Εἶτα ψάλλεται ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ τελευταίου κανόνος, καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «Ὥτι σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις».

§24. **Ἐξαποστειλάρια** ψάλλονται τὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἀκολουθίᾳ τοῦ ὅρθρου) ἥ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἐὰν ὑπάρχουν ἐξαποστειλάρια εἰς τὸ Μηναῖον, λέγεται πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ἄνευ τοῦ θεοτοκίου) καὶ εἶτα τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

§25. Αἶνοι. α) Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ στιχηρὰ τροπάρια ἐπιγραφόμενα «εἰς τοὺς αἴνους», ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» κ.λ.π. εἰς τὸν ἥχον τῶν στιχηρῶν, μέχρι τοῦ στίχου «Αἴνείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «Αἴνείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ» ψάλλονται εἰς 4 τὰ στιχηρὰ τῶν αἴνων, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον (ἥ ἐν Τετάρτῃ καὶ

Παρασκευῆ σταυροθεοτοκίον· β) ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ τροπάρια αὖνων, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αὖνων 148, 149, 150 (ἄνευ μέλους), εἴτα ἀπλῶς Δόξα, Καὶ νῦν. Εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Οἱ ιερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν» κ.λπ. μὲ ἐκφώνησιν «Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν».

§26. Απόστιχα τῶν αὖνων ψάλλονται τὰ οὕτως ἐπιγραφόμενα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ...», τὸ δὲ γ' μετὰ στίχου «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης...» (ὅρα εἰς Ὁρολόγιον). Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἄν ύπάρχῃ μετὰ τὴν διάταξιν «τὰ στιχηρὰ τῆς ὁκτωάγχου»), Καὶ νῦν, τὸ ὄμόχον θεοτοκίον αὐτοῦ (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον· εἰ δ' ὅλως Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τῆς Παρακλητικῆς.

§27. Απολυτίκια τέλους. Μετὰ ταῦτα «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», (χωρὶς Αμήν) τρισάγιον κ.λπ., «Ὄτι σοῦ ἐστιν». Απολυτίκια ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§9), ἀλλὰ θεοτοκίον λέγομεν ἐκ τῶν εἰδικῶν διὰ τὸ τέλος τοῦ καθημερινοῦ ὅρθρου θεοτοκίων (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Ὁρολόγιον τὰ ψαλλόμενα θεοτοκία εἰς ἔκαστον ἥχον ἐν δλῳ τῷ ἐνιαυτῷ). Τὸ θεοτοκίον εἶναι πάντοτε ὄμόχον μὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ ψαλλόμενον ἀπολυτίκιον. Εἴτα ἡ ἐκτενῆς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυτισις (ἄν θα τελεσθῇ λειτουργία, ταῦτα ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως λέγονται μυστικῶς, ἐνῷ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αὖνων ἢ –ἐν ἑορτίῳ ὅρθρῳ— ἡ μεγάλη δοξολογία).

§28. Μὴ τελουμένης τυχὸν λειτουργίας εὐθὺς μετὰ τὰ ἀπολυτίκια [συνάπτεται ἡ α' ὥρα καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν αὐτῆς] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ήμέρας. Εἴτα (ἐκφώνως) ἡ ἐκτενῆς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυτισις ώς ἐν §10.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§29. Αντίφωνα τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37, καὶ Τυπ. Διάταξις καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §3).

Αντίφωνον α' (ψαλμὸς 91)

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β' (ψαλμὸς 92)

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...

Δόξα. Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...

Καὶ νῦν. Ό μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον γ' (ψαλμὸς 94)

(Η εξόδος ἐκ τοῦ ἵ. βῆματος γίνεται ψαλλομένου τοῦ γ' ἀντιφώνου.)

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις...

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὄψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Εισοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

Γ'Αν τὰ ἀντίφωνα ταῦτα χρησιμοποιηθοῦν ἐν Κυριακῇ, εἶναι δυνατὸν (κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος) εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ τὸ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ ως ἐφύμνιον

τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ψαλμικῶν στίχων ἀμετακινήτων διαμενόντων.]

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἡ τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου (έὰν δικαιοῦται, κατὰ τὴν §9), καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον [τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ] τὸ «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου).

§30. Τὸ τρισάγιον. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ως ὁρίζονται εἰς τὸ Τυπικόν. Εἰς τὸ «Ἐξαπρέτως» τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς», μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...» ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὅμινος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡζίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἀγίων ἀθανάτων καὶ ἀχράντων σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια».

[Τὸ «Πληρωθήτω» ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ, τελείᾳ ἢ προηγιασμένῃ, πλὴν τῆς Μ. Πέμπτης (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»), τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλης τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη»)].

Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχήν, «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ἐκ γ', «Εὐλογία Κυρίου», ἡ μεγάλη ἀπόλυτισις καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

2) ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§31. Όσάκις ἐν Σαββάτῳ συμψάλλεται Παρακλητική, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου δυνατὸν νὰ λάβουν δύο μορφάς. Εἰδοποιὸς διαφορὰ αὐτῶν εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὴν μίαν ἐν τῷ ὅρθρῳ ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται τὸ τριπλοῦν «Ἀλληλούια». Αναλόγως ἐπηρεάζονται καὶ τὰ μεταβλητὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργίας, κυρίως ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια. Ἐν Σαββάτῳ ἐὰν ἡ τοῦ Μηναίου ἀκολουθία ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», ἐνῷ ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερήται δοξαστικοῦ, ψάλλεται «Ἀλληλούια». Κατωτέρω παρατίθεται τὸ βασικὸν διάγραμμα ἐκατέρας περιπτώσεως πρὸς εὐχερῆ διάκρισιν καὶ ὅρθην διεξαγωγὴν τῆς ἀκολουθίας. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Σαββάτου, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ψάλλονται ως διετυπώθη-

σαν ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαις (§§2-30): πλὴν πρὸ τοῦ ὅρθρου ἀναγινώσκεται τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ώς ἐν τῷ Ωρολογίῳ.

A'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§32. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιη' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», τρία δεσποτικὰ ἢ νεκρώσιμα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τυχὸν εὑρισκόμενα μαρτυρικὰ παραλείπονται) καὶ ἔτερα τρία τοῦ Μηναίου. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ τρία δοξαστικὰ ἢ δύο ἀκολουθίαις ἀγίων, ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου εἰς 6 [ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνίστη ὅλα τὰ νεκρώσιμα ἐσπερινοῦ καὶ ὅρθρου καταλιμπάνονται]. *Δόξα,* τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου, *Καὶ νῦν,* τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἴσοδος δὲν γίνεται. Τὸ «Φῶς ἵλαρὸν» χῦμα κ.τ.λ..

§33. Απόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, μαρτυρικὰ τρία καὶ νεκρώσιμον ἐν [εἰς τὸν πλαγίους ἥχους λέγονται τὰ μαρτυρικὰ ἡ τίνα εὑρίσκονται ώς στιχηρὰ εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», καὶ εἴτα τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δύο νεκρωσίμων]. Λέγονται δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», τὸ γ' μετὰ τοῦ «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», τὸ δὲ νεκρώσιμον μετὰ στίχου «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβοι, Κύριε». *Δόξα,* τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ιδιόμελον, ἐὰν ὑπάρχῃ, *Καὶ νῦν,* τὸ μετ' αὐτὸ ομόηχον θεοτοκίον. Εἰ δ' ἄλλως, *Δόξα,* *Καὶ νῦν,* τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§34. Έὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ἄλλο ιδιόμελον πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ, καταλιμπάνεται τὸ νεκρώσιμον καὶ ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου. Ἐπίσης συχνάκις παραλείπονται τὰ νεκρώσιμα, ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν ἔχῃ σταυροθεοτοκία, ἐνῷ καταλιμπάνονται όπωσδήποτε τὰ νεκρώσιμα (καὶ ὁ νεκρώσιμος κανών), ἂν ἐν τῷ ὅρθρῳ πρόκειται νὰ ψαλῇ μεγάλη δοξολογία.

§35. Τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτίκια, κατὰ τὰ ἐν §9 σημειωθέντα) τοῦ Μηναίου, καὶ θεοτοκίον ομόηχον ἐκ τῶν πρώτων (τῶν «ἀναστασίμων» θεοτοκίων).

Ο ΟΡΘΟΣ

§36. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια· ἀν ψάλλεται ἐν μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις μετὰ τοῦ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. [Τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ις' καὶ ις' (εἰς στάσεις γ')]. Τὰ ύμνολογικὰ καθίσματα ώς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια δὲν λέγονται. Ό ν' ψαλμὸς χῦμα.

§37. Κανόνες οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ εύρισκονται δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. [Κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν (Τ.Μ.Ε., Τυπικὸν Τριῳδίου §§27 καὶ 34) πρῶτος λέγεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα οἱ τῆς Παρακλητικῆς (ἢ οἱ δύο τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς).] Εἰς ἐκάστην φόδην ὁ α' κανὼν μετὰ τοῦ είρμοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κανόνες ἄνευ είρμου.

§38. Προύμνια τῶν τροπαρίων (βλέπε καὶ §19). Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἀγίων ἐν γένει «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς δὲ τὰ θεοτοκία «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τροπάριον (τοῦ α' κανόνος τῆς Παρακλητικῆς) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε». Εἰς τὸ α' τροπάριον τοῦ νεκρώσιμου κανόνος «Πρεσβείας τῶν μαρτύρων σου ἀνάπανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς δὲ τὸ β' τροπάριον αὐτοῦ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται» [ἄν ἀπαιτηθῇ στίχος εἰς τὸ γ' τροπάριον, «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν】. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης φόδης ἀπαραιτήτως Δόξα, Καὶ νῦν (εἰς τὴν η' ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα...»).

§39. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι τῶν φόδων γ', σ', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ώς προεγράφη (§§21-23). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν».

§40. Έξαποστειλάρια πρῶτον τὸ τοῦ Σαββάτου «Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς» ἢ «Ο ἐν ἀγίοις μόνος» (Παρακλητική, Σάββατον α' ἥχου, ἢ ἐν τέλει αὐτῆς, εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος), εἴτα τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὰ λοιπά τοῦ Σαβ-

βάτου «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοὶ κανχώμεθα» ἢ «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

§41. Έὰν τὸ Μηναῖον ὄριζη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολυτίκιον ώς ἐν §43.

§42. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν· εἰ δὲ μή, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἴνων μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν. Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν̄ ἔχῃ· εἰ δ' ἄλλως, λέγονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἀν̄ ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνομεν τὸ α', ἀλλ' εἰς τὸν βαρὺν ἥχον καταλιμπάνομεν τὸ δ'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν̄ ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

§43. **Ἀπολυτίκιον τέλους** (ἢ ἀπολυτίκια) ώς ἐν τῷ ἑσπερινῷ (§37), ἀλλὰ θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ ὅρθρου τοῦ Σαββάτου (πρβλ. §27). "Αν̄ ὅμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον. [Μὴ τελονμένης θείας λειτουργίας, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ώς ἐν §28.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§44. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτίκια) τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Σαββάτου «Ως ἀπαρχάς»· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέστι πρέπει αἴνεσις ἀλληλούια». Έὰν ὅμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), κοινωνικὸν τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἄγιον. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ώς προεγράφησαν (§§29-30).

B'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Ἄλληλονία»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§45. **Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.** [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιγ' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ τρία μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (εἰς τοὺς κυρίους ἥχους

τὰ μαρτυρικὰ κεῖνται ως ἀπόστιχα) καὶ ἔτερα τρία τοῦ Μηναίουν.
Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης
 ἑβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἀνευ εἰσόδου, «Φῶς ἵλαρὸν»
 χῦμα κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἡ τοι μαρτυρικὸν τοῦ
 ἥχου ἔν, καὶ δύο νεκρώσιμα μετὰ στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω
 καὶ προσελάψον, Κύριε», καὶ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλι-
 σθήσονται» (εἰς τοὺς κυρίους ἥχους μαρτυρικὸν λέγεται τὸ εὐρι-
 σκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς Πέμπτης ἐσπέρας, τὸ δὲ μὴ ὑπάρχον
 δεύτερον νεκρώσιμον ἀναπληροῦται διὰ τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν
 δρθρον μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἀπόστιχα). **Δόξα,** Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὰ
 ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτίκια
 τὰ τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι μάρτυρες», **Δόξα,** «Μνήσθητι, Κύριε»,
 Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

§46. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο ἀκολουθίας ἀγίων, εἰς τὸ «Κύριε,
 ἐκέκραξα» ψάλλονται μόνα τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίουν.
Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπόστιχα τὰ 3
 μαρτυρικὰ τοῦ ἥχου –ἐφόσον δὲν ἐψάλλησαν εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρα-
 ξα»— καὶ ἐν νεκρώσιμον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (βλ. §33), **Δόξα,**
 Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπο-
 λυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου, ως ἀνωτέρω (§45).

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§47. **Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ**, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται εἰς
 ἥχον β' τὸ τριπλοῦν «Ἄλληλονία» τετράκις μετὰ τῶν νεκρωσίμων
 στίχων αὐτοῦ (βλέπε εἰς τὸ Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου). Τὰ ἀπο-
 λυτίκια ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ. Μετὰ [τὴν στιχολογίαν τοῦ ις' κα-
 θίσματος τοῦ Ψαλτηρίου] ψάλλονται 3 καθίσματα μαρτυρικὰ τοῦ
 ἥχου, **Δόξα**, ἐν νεκρώσιμον, **Καὶ νῦν**, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.
 Εἴτα [στιχολογεῖται τὸ ις' κάθισμα ό «ἄμωμος» εἰς στάσεις β' καὶ]
 ψάλλονται τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια ως ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν
 συνεχείᾳ ό ιερεὺς μνημονεύει τῶν κεκοιμημένων ως καὶ ἐν τοῖς
 Ψυχοσαββάτοις, καὶ ἀκολούθως ψάλλεται τὸ νεκρώσιμον κάθισμα
 τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν», **Δόξα**, τὸ τέλος αὐτοῦ,
Καὶ νῦν, «Οὐέκ παρθένον ἀνατείλας». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα.

§48. Κανόνες, προῦμνια εἰς τὰ τροπάρια καὶ οἱ ἀντὶ καταβασιῶν
 είρμοι ως προεγράφησαν (§§37-39). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ
 Μηναίουν. Κοντάκιον τοῦ Μηναίουν, ἐὰν ὑπάρχῃ, εἰ δὲ μή, τὸ μαρ-

τυρικὸν τοῦ Σαββάτου «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» καὶ τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἀγίων». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν».

§49. **Ἐξαποστειλάρια** τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» ἢ «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

§50. **Αἶνοι.** Ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ λέγονται τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ ἥχου, *Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. «Σοὶ δόξα πρέπει»* καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Απόστιχα τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Απολυτίκια ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§51. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, καὶ κοντάκια [Δόξα,] «Μετὰ τῶν ἀγίων», [Καὶ νῦν,] «Ως ἀπαρχάς». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω».

3) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ

§52. Τὰ μὲν προεόρτια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν εἶναι συνήθως μία ἡμέρα (ἀλλὰ τὰ προεόρτια τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων εἶναι 5 καὶ 4 ἡμέραι ἀντιστοίχως), τὰ δὲ μεθέορτα ἐκτείνονται ἀπὸ μίαν ἕως ὀκτὼ ἡμέρας. Εἰδικὴ περίπτωσις μεθέορτων εἶναι ἡ πασχάλιος περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ή τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἀπλῶν καθημερινῶν μὲ προεόρτια ἡ μεθέορτα, ἀνευ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, ὁμοιάζει κατὰ βάσιν μὲ τὴν προεκτεθεῖσαν τάξιν τῶν καθημερινῶν μετὰ Παρακλητικῆς (§§2-30), μὲ τὴν σημαντικὴν ὅμως διαφορὰν ὅτι ἡ Παρακλητικὴ ἐν ταῖς καθημεριναῖς σχολάζει (πλὴν τῶν Κυριακῶν) καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προεορτίου ἡ μεθέορτου ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου). Διὰ τοῦτο εἰδικῶς αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου ψάλλονται ὅπως ἀκριβῶς καὶ τῶν λοιπῶν καθημερινῶν. Μετὰ τῆς προεορτίου ἡ μεθέορτου ἀκολουθίας συμ-

ψάλλεται καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἄγιος τῆς ἡμέρας. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ σημαντικώτεραι διατάξεις τῶν περιπτώσεων αὐτῶν (πλὴν τῶν ἀποδόσεων), κυρίως εἰς τὰ σημεῖα ὅπου διαφέρουν ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ Παρακλητικῆς· ως βάσις λαμβάνονται αἱ τοῦ Μηναίου περιπτώσεις, ἀλλὰ πολλαὶ διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ Πεντηκοστάριον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§53. Μετὰ τὸν προοιμιακόν, μόνον εἰς τὴν πρώτην μεθέορτον ἡμέραν ἀφ' ἐσπέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν δὲν στιχολογεῖται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὰς λοιπὰς μεθεόρτους ὅμως καὶ εἰς τὰς προεορτίους στιχολογεῖται. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» στιχηρὰ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) 3 καὶ τοῦ ἀγίου ἔτερα 3. Ἐὰν ύπάρχουν δύο ἄγιοι μὲν ἴδιαιτέραν ἔκαστος ἀκολουθίαν, ψάλλονται καὶ τὰ ἔξ στιχηρὰ αὐτῶν, ως ἐν τῷ Μηναίῳ. *Δόξα,* τοῦ ἀγίου, ἀν ύπάρχῃ, *Kai vñv,* τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἴδιόμελον· ἀλλως *Δόξα,* *Kai vñv,* τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον). Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας δὲν λέγεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

§54. Ἄν ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου εἶναι ἐπισήμως ἑορταζόμενος ἢ ἀν πρόκειται νὰ ψαλῇ μέγα προκείμενον ἢ ἀν τελῆται ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, γίνεται εἰσοδος ὡς συνήθως· εἰς τὰς λοιπὰς καθημερινὰς εἰσοδος δὲν γίνεται. Ἀπόστιχα τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα (ἢ τὰ τοῦ ἀγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ως ἐν τῷ Μηναίῳ. *Δόξα,* (τοῦ ἀγίου, ἀν ύπάρχῃ,) *Kai vñv,* τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἴδιόμελον.

§55. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου, ἀν δικαιοῦται (§9), *Δόξα, Kai vñv,* τὸ προεόρτιον (ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς). Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον, *Δόξα,* τοῦ ἀγίου, *Kai vñv,* πάλιν τὸ προεόρτιον. Ἐὰν ύπάρχουν δύο ἄγιοι δικαιούμενοι ἔκαστος ἀπολυτίκιον, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ α', *Δόξα,* τὸ τοῦ β', *Kai vñv,* τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου στερῆται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς *ἄπαξ.* Η συνήθης μεγάλη ἀπόλυτις ἀνευ ἴδιαιτέρου χαρακτηριστικοῦ κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας· κατὰ τὰς μεθεόρτους ὅμως ἡμέρας λέγεται μετὰ τοῦ οἰκείου χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§56. **Απόδειπνον** τὸ μικρόν (§11), ἀλλὰ μετὰ τὸ τελευταῖον τρισάγιον κ.λπ., λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς κοντάκιον.]

§57. **Μεσονυκτικὸν** τὸ καθ' ἡμέραν (ἢ τὸ τοῦ Σαββάτου) ως ἐν τῷ Ὥρολογίῳ. Ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» κ.λπ. (ἢ ἐν Σαββάτῳ ἀντὶ τῶν «Ἄκτιστε φύσις» κ.λπ.) λέγεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς), ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων «Μνήσθητι, Κύριε» τὸ προεόρτιον κοντάκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς).

Ο ΟΡΘΟΣ

§58. Μετὰ τὸ «Θεὸς Κύριος» (ὅ περ λέγεται καὶ εἰς τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Σάββατα), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιοῦται, §9), *Δόξα*, τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς (ἐὰν ἔχωμεν ἀπολυτίκια δύο ἀγίων, ως ἐν §55). Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀγίου στερῆται δοξαστικοῦ, ψάλλεται μόνον τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς) ἐκ δευτέρου. [Στιχολογοῦνται δύο καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Καθίσματα ύμνολογικὰ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) δίς ἔκαστον (μετὰ τοῦ *Δόξα*, *Καὶ νῦν*). "Αν ἔχῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου καθίσματα, ψάλλονται ταῦτα ἐπισφραγίζομενα μὲ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα. Ό ν' ψαλμὸς χῦμα.

§59. **Κανόνες** ὁ προεόρτιος (ἢ ὁ τῆς ἑορτῆς), καὶ τοῦ ἀγίου (ἢ τῶν ἀγίων) τοῦ Μηναίου [προύμνια τῶν τροπαρίων βλέπε εἰς §19]. Ἐὰν ἡ ἑορτὴ ἔχῃ δύο κανόνας, ἐν τοῖς μεθέόρτοις λέγομεν ἀνὰ ἓνα καθ' ἑκάστην ἐναλλάξ. Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἄγιος εἴναι ἐπισήμως ἑορταζόμενος (μετὰ Εὐαγγελίου εἰς τὸν ὅρθρον καὶ δοξολογίας μεγάλης), λέγονται αἱ κατὰ τὸ Τυπικὸν καταβασίαι τῆς περιόδου. Εἰ δ' ἄλλως δὲν λέγονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν φῶδων γ', σ', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ως προεγράφη (§§21-23). Κοντάκιον (καὶ οἶκος) τοῦ ἀγίου ἐκ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ύπάρχῃ· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς. Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν».

§60. **Ἐξαποστειλάρια** τοῦ ἀγίου (ἢ τῶν ἀγίων), ἐὰν ἔχῃ, καὶ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον)· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐκ δευτέρου. Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων λέγεται τὸ προ-

εόρτιον, τὸ τοῦ ἀγίου, καὶ εἴτα ἔτερον προεόρτιον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ μεθέορτον ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

§61. Ἐὰν ὁ ἄγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοὴ» κ.λπ., τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀγίου εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἀγίου, Καὶ νῦν, προεόρτιον ἥ μεθέορτον δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκια τοῦ ἀγίου (ἥ τῶν ἀγίων) καὶ τὸ προεόρτιον ἥ τῆς ἑορτῆς (§55).

§62. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχοντες αἷνοι μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν· ἐὰν δύμας δὲν ὑπάρχουν αἷνοι, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἵνων μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν. Εἴτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Απόστιχα προεόρτια ἥ μεθέορτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἀγίου, ἀν ὑπάρχῃ, Καὶ νῦν, προεόρτιον ἥ μεθέορτον εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἥ μεθέορτον. Ἀπολυτίκιον (τοῦ ἀγίου, ἀν δικαιοῦται καὶ) τὸ προεόρτιον ἥ τῆς ἑορτῆς. Απόλυσις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§55). [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ώς ἐν §28.]

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§63. Ἐν προεορτίῳ περιόδῳ ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Ἐν μεθεόρτῳ περιόδῳ τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἑορτῆς (ἥ πάλιν τὰ «τῶν καθημερινῶν»), ἀλλὰ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...» μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον (ἥ τῆς ἑορτῆς), τοῦ ἀγίου (ἥ τῶν ἀγίων) τῆς ἡμέρας, ἀν δικαιοῦται, καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ προεόρτιον ἥ τὸ τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἥ τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὄριζόμενα. «Ἄξιον ἐστίν». Ἐὰν ὁ ἄγιος τῆς ἡμέρας εἴναι ἑορταζόμενος, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν αὐτοῦ, εἰ δ' ἄλλως τὸ τῆς ἡμέρας (ἐν Σαββάτῳ «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι») [μόνον εἰς τὰ μεθέορτα δυνατὸν νὰ ψαλῇ καὶ τὸ κοινωνικὸν τῆς προλαβούσης ἑορτῆς]. «Εἴδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω». Απόλυσις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

4) ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑ

§64. Εἰς ἑκάστην λειτουργίαν ψάλλονται ἐν ἀρχῇ ἥ τρία ἀντίφωνα ἥ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὄριζει τὰ

άρχαῖα ἡ «συνήθη» ἀντίφωνα διὰ πάσας τὰς ἀπλᾶς καθημερινάς (βλ. καὶ ἐνταῦθα §29)· διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἔορτὰς ὄριζει ἀπαραιτήτως τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ἀντίφωνα, ἐνῷ διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μνήμας ἀγίων τὰ τυπικὰ (ψαλμοὶ ρβ' καὶ ρμε') μετὰ τροπαρίων εἰς τοὺς μακαρισμούς, ἀλλ᾽ εἰς τὰς περισσοτέρας ἐνορίας προτιμῶνται ἀντὶ τῶν τυπικῶν τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐναρμονιζόμενα καλλίτερον μὲ τὴν δομὴν τῆς λειτουργίας καὶ χάριν συντομίας.

§65. Αντίφωνα εἶναι κυρίως οἱ ψαλμικοὶ στίχοι, καὶ ὅχι μόνα των τὰ ἐφύμνια· ἐπομένως ἀπαραιτήτως εἰς ἕκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ λέγωνται οἱ στίχοι αὐτοῦ. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα δύνανται νὰ ψάλλωνται καὶ ἐν Κυριακῇ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν) ἡ ἐν μνήμῃ ἀγίου. Ἔκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ κατακλείεται μὲ Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ δὲ ἐφύμνιον τοῦ γ' ἀντιφώνου τῶν καθημερινῶν πρέπει νὰ ἔχῃ περιεχόμενον δεσποτικὸν διὰ τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Εὐαγγελίου εἰσερχόμενον Κύριον, καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀναφερόμενον εἰς ἀγίους (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37). (Διὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἄχρι τῆς ἀποδόσεως ὅρα ἐνταῦθα §63.)

§66. Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ δύνανται νὰ λέγωνται καὶ ἐν καθημερινῇ, κατὰ τὴν μοναστηριακὴν τάξιν καὶ τὴν Παρακλητικήν, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῶν δεσποτικῶν ἔορτῶν, ἐν αἷς ἀπαραιτήτως λέγονται ἀντίφωνα· ἀλλ᾽ εἰς τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν δύνανται νὰ ψαλοῦν τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς συνάπτονται τροπάρια ὡς ἔξης. 1—Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τὰ 6 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 2—Ἐν ἔορτῇ ἡ μνήμῃ ἀγίου, ἐκτὸς Κυριακῆς, ἡ γ' καὶ ἡ σ' φόδη τοῦ κανόνος εἰς 8· ἀν ύπάρχουν δύο κανόνες, ἡ γ' φόδη τοῦ α' κανόνος καὶ ἡ σ' φόδη τοῦ β'. 3—Εἰς τὰς ἀπλᾶς Κυριακὰς τὰ 8 ἀναστάσιμα τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 4—Εἰς Κυριακὴν μετὰ ἔορτῆς ἡ μεθεόρτον ἡ μετὰ μνήμης ἀγίου 4 ἀναστάσιμα τροπάρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τῆς ἔορτῆς ἡ τοῦ ἀγίου· ἀν ἡ ἔορτὴ ἡ ὁ ἄγιος ἔχῃ δύο κανόνας, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, [4 ἐκ τῆς γ' φόδης τοῦ α'] καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τοῦ β' κανόνος. 5—Ἐν Κυριακῇ μεθεόρτῳ ἡ Τριιωδίου ἡ Πεντηκοσταρίου μετὰ μνήμης ἀγίου, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, 4 ἐκ τῆς γ' φόδης τῆς ἔορτῆς καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τοῦ ἀγίου. Εἰδικότεραι διατάξεις ἀναφέρονται εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. δι᾽ ἑκάστην περίπτωσιν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ KOINA ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Σημείωσις. Ὄπου ὑπάρχει τὸ σύμβολον (...), τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου ἀγίου.

Εἰς ἀπόστολον, ἥχος γ'.

Ἀπόστολε ἄγιε (...), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

(Ἐὰν εἶναι εὐαγγελιστής, προστίθεται.) Ἀπόστολε ἄγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (...), πρέσβευε...

Εἰς ἀποστόλους, ἥχος γ'.

Ἀπόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην ἥ δίκαιον, ἥχος β'.

Τοῦ προφήτου σου [(ἥ) Τοῦ δικαίου σου] (...), τὴν μνήμην Κύριε ἔορτάζοντες, δι’ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μάρτυρος, ἥχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

὾ μάρτυρς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μαρτύρων, ἥχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον, ἥχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

**Εἰς μνήμην γυναικὸς μάρτυρος,
ἥχος δ' ἦ πλ. δ'.**

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ώς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζῆσω ἐν σοί, ἀλλ᾽ ώς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείαις ώς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ιεράρχην μάρτυρα,
ἥχος δ'.**

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὑρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἷματος, ιερομάρτυρς (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ιεράρχην μάρτυρα ἀποστολικὸν πατέρα,
ἥχος δ'.**

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ιεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἵσον δρόμου τετέλεκας, ιερομάρτυρς (...)· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ιεράρχην ὄσιον,
ἥχος δ'.**

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξε σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ιεράρχα (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ιεράρχην, ὄσιον, διδάσκαλον ἢ ὁμολογητήν,
ἥχος πλ. δ'.**

Ὥρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσέβειας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων [(ἢ) τῶν μοναζόντων] θεόπνευστον ἐγκαλλάπισμα, (...) [ἢ] (πάτερ) σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εις ὄσιον, ἥχος α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν (...). νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχάς, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου πᾶσιν ίάματα.

Εις ὄσιαν γυναικα,
ἥχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· δι' ὅ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὄσια (...) τὸ πνεῦμά σου.

Εις ιεράρχας καὶ ὄσίους,
ἥχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ «ΚΑΙ ΝΥΝ»
ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ταῦτα ψάλλονται εἰς τὸ Καὶ νῦν –συνήθως εἰς τὴν λιτήν καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, σπανίως δὲ εἰς τὸν ὅρθρον– ὅστερον ἀπὸ τὸ δοξαστικόν, ὁσάκις ἀγομένον ἐόρτιον μνήμην ἀγίου τινός.

῾Ηχος α'.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία παρθένε.

῾Ηχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὕχος γ'.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν,
εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἔστι· πρέσβευε τῷ ἐκ
σοῦ τεχθέντι, ύπερ ἀχρείων δούλων σου.

Ὕχος δ'.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τὸν δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν
ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕχος πλ. β'.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἅμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν
τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε παρθένε· αὐτὸν
ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕχος πλ. δ'.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ
ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε
πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑΙ

*	Οι δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι κληρικοί τελοῦν ἐν ἀποσπάσει εἰς ἄλλην ἐνορίαν τοῦ ἑσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἑξωτερικοῦ.
Α.Δ.	Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Α.Ε.Ι.	Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικόν Ἰδρυμα
αἱ.	αἱόν
ἄμ.	ἄμισθος
Ἄν.	ἀνώτερος
ἀναπλ.	ἀναπληρωτής
Α.Π.Θ.	Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης
Ἄρχιμ.	Ἄρχιμανδρίτης
Γ.Γ.	Γενική Γραμματεία
Γρ.	Γραφεῖον
Γ.Φ.Τ.	Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Ἱερᾶς Μητροπόλεως
ΔΕ	Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως
Δ.Ι.Σ.	Διαρκής Ἱερά Σύνοδος
δόκ.	δόκιμος
Δρ	Διδάκτωρ
Δ.Σ.	Διοικητικόν Συμβούλιον
Δ/νσις	Διεύθυνσις
Δ/ντής, Δ/ντρια	Διευθυντής, Διευθύντρια
ἐ.ά.	ἐν ἀποστρατείᾳ
Ε.Ε.Σ.	Ἐλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός
Ἐκκλ.	Ἐκκλησιαστικός
Ε.Κ.Υ.Ο.	Ἐκκλησιαστική Κεντρική Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν
ΕΛ.Α.Σ.	Ἐλληνική Ἀστυνομία
Ἐπισκ. (ἢ Ἐπ.)	Ἐπισκοπή/Ἐπίσκοπος
ἔτ.	ἔτος/ἔτους
Ἐσ.	Ἐσωτερικός
Ε.Φ.Τ.	Ἐνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα
Θ. ἢ θεολ.	Θεολογία/Θεολογικός
Θεοφ.	Θεοφιλέστατος
Ἴ.	Ἱερός
Ἴδρ.	Ἴδρυσις/Ἴδρυμα
Ι.Ε.Κ.	Ἴνστιτοῦτον Ἐπαγγελματικῆς Καταρτίσεως
Ἱερομ.	1) Ἱερομάρτυς (εἰς τό ἀγιολόγιον), 2) Ἱερομόναχος (εἰς τό διοικητικόν)
Ἱ.Μ.	Ἱερά Μονή
Ἱ. Μητρ.	Ἱερά Μητρόπολις
Ἱ.Ν.	Ἱερός Ναός

Ι.Σ.	Ιερά Σύνοδος
Ι.Σ.Ι.	Ιερά Σύνοδος τῆς Ιεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Καθ.	Καθηγητής
Κατ.	Κατώτερος
Κ.Δ.Σ.	Κεντρικόν Διοικητικόν Συμβούλιον
κ.λ.	κατά λέξιν
κ.λπ.	καὶ τά λοιπά
Μ.	1) Μονή, 2) Μέγας
Μακ.	Μακαριώτατος
μον.	Μοναχός
μαθ.	μαθητάι
Ν.	1) Νέος, 2) Νόμος/νομικός
Ν.Σ.Κ.	Νομικόν Συμβούλιον τοῦ Κράτους
Οίκον. (ἢ Οἰκ.)	Οίκονόμος
Οίκουμ. (ἢ Οἰκ.)	Οίκουμενικός
Παν.	Πανεπιστήμιον
Πανιερ.	Πανιερώτατος
ΠΕ	Πανεπιστημιακῆς Ἐκπαιδεύσεως
περ.	περιοδικόν
Πρεσβ.	Πρεσβύτερος
Πρωτοπρ.	Πρωτοπρεσβύτερος
Π.Σ.Ε.	Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν
πτ.	πτυχιοῦχος
Ρ/Σ	Ραδιοφωνικός Σταθμός
ΡΤ/Σ	Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός
Σ.Ε.	Συνοδική Ἐπιτροπή
Σεβ.	Σεβασμιώτατος
Σ.τ.Ε.	Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
συντ.	συνταξιοῦχος
Τ.Ε.	Τεχνολογικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Τ.Ε.Ι.	Τεχνολογικόν Ἐκπαιδευτικόν "Ιδρυμα
Τηλ.	Τηλέφωνον/τηλεφωνικός
Τ.Κ.Π.	Τυπικόν Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Τ.Μ.Ε.	Τυπικόν Μεγάλης Ἐκκλησίας (ύπό Γ. Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888)
Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.	Ταμεῖον Προνοίας ὄρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος
Τ/Σ	Τηλεοπτικός Σταθμός
ΥΕ	Υποχρεωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
‘Υ.Θ.	‘Υπεραγία Θεοτόκος
Φ.	Φιλολογία/Φιλοσοφία
Φ.Ε.Κ.	Φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
Φορ.	φορητόν

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΩΝ
καὶ
ΜΗΝΟΛΟΓΙΩΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
2022

«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συνέλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἐστὶν ἡμέρα ἐν ᾧ ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ὅλην τρέψας, κόσμον ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτῆρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».

(Ιουστίνου Απολογία Α' 67,7)

«Ἐδαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

(Ψαλμ. 95,2)

«Ἐδαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν».

(Λουκ. δ' 19-20. Ἡσ. ξα' 1-2)

ΙΑΝΟΥΔΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εναγγ. Αναγνώσματα
02	γ'	ζ'	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8)	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Μρ. α' 1-8)
09	δ'	Ζ'	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (Ἐφεσ. δ' 7-13)	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (Μτθ. δ' 12-17)
16	πλ.. α'	Η'	Κυριακῆς κβ' Ἐπιστολῶν (Κλσ. γ' 4-11)	Κυριακῆς ιβ' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 12-19)
23	πλ.. β'	Θ'	Κυριακῆς λα' Ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. α' 15-17)	Κυριακῆς ιδ' Λουκᾶ (Λκ. ιη' 35-43)
30	βαρύς	Ι'	Ίεραρχῶν (Ἐβρ. ιγ' 7-16)	Ίεραρχῶν (Μτθ. ε' 14-19)

ΦΕΒΡΟΥΔΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εναγγ. Αναγνώσματα
06	πλ.. δ'	ΙΑ'	Κυριακῆς ιζ' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 16 - ζ' 1)	Κυριακῆς ιζ' Ματθαίου (Μτθ. ιε' 21-28)
13	α'	Α'	Κυριακῆς λγ' Ἐπιστολῶν (Β' Τιμ. γ' 10-15)	Κυριακῆς Τελώνου & Φαρισαίου (Λκ. ιη' 10-14)
20	β'	Β'	Κυριακῆς λδ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ζ' 12-20)	Κυριακῆς Ἀσώτου (Λκ. ιε' 11-32)
27	γ'	Γ'	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Μτθ. κε' 31-46)

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εναγγ. Αναγνώσματα
06	δ'	Δ'	Κυριακῆς Τυροφάγου (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)	Κυριακῆς Τυρινῆς (Μτθ. ζ' 14-21)
13	πλ.. α'	Ε'	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40)	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Ιω. α' 44-52)
20	πλ.. β'	ζ'	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Ἐβρ. α' 10-β' 3)	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Μρ. β' 1-12)
27	βαρύς	Ζ'	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6)	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Μρ. η' 34-θ' 1)

ΔΤΠΡΙΛΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
03	πλ. δ'	H'	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Ἐβρ. ζ' 13-20)	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Μρ. θ' 17-31)
10	α'	Θ'	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Ἐβρ. θ' 11-14)	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Μρ. ι' 32-45)
17	—	—	Κυριακῆς Βαΐων (Φιλιπ. δ' 4-9)	Κυριακῆς Βαΐων (Ἰω. ιβ' 1-18)
24	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Πρξ. α' 1-8)	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Ἰω. α' 1-17)

ΜΑΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
01	—	A'	Κυριακῆς β' Πράξεων (Πρξ. ε' 12-20)	Ἐορτῆς (Ἰω. κ' 19-31)
08	β'	Δ'	Εὐαγγελιστοῦ (Α' Ἰω. α' 1-7)	Κυριακῆς Μυροφόρων (Μρ. ιε' 43-ις' 8)
15	γ'	E'	Κυριακῆς δ' Πράξεων (Πρξ. θ' 32-42)	Κυριακῆς Παραλύτου (Ἰω. ε' 1-15)
22	δ'	Z'	Κυριακῆς ε' Πράξεων (Πρξ. ια' 19-30)	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος (Ἰω. δ' 5-42)
29	πλ. α'	H'	Κυριακῆς ζ' Πράξεων (Πρξ. ις' 16-34)	Κυριακῆς Τυφλοῦ (Ἰω. θ' 1-38)

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
05	πλ. β'	I'	Κυριακῆς ζ' Πράξεων (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)	Κυριακῆς Πατέρων (Ἰω. ιζ' 1-13)
12	—	—	Κυριακῆς η' Πράξεων (Πρξ. β' 1-11)	Πεντηκοστῆς (Ἰω. ζ' 37-52, η' 12)
19	πλ. δ'	A'	Κυρ. α' Ἐπιστ.-Ἀγ. Πάντων (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)	Κυριακῆς α' Ματθαίου (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)
26	α'	B'	Κυριακῆς β' Ἐπιστολῶν (Ρωμ. β' 10-16)	Κυριακῆς β' Ματθαίου (Μτθ. δ' 18-23)

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
03	β'	Γ'	Κυριακῆς γ' Ἐπιστολῶν (Πρωμ. ε' 1-10)	Κυριακῆς γ' Ματθαίου (Μτθ. ζ' 22-33)
10	γ'	Δ'	Κυριακῆς δ' Ἐπιστολῶν (Πρωμ. ζ' 18-23)	Κυριακῆς δ' Ματθαίου (Μτθ. η' 5-13)
17	δ'	Ε'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς Πατέρων (Μτθ. ε' 14-19)
24	πλ. α'	Σ'	Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν (Πρωμ. ιβ' 6-14)	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου (Μτθ. θ' 1-8)
31	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν (Πρωμ. ιε' 1-7)	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου (Μτθ. θ' 27-35)

ΔΥΤΟΥΣΤΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
07	βαρύς	Η'	Κυριακῆς η' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. α' 10-17)	Κυριακῆς η' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 14-22)
14	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς θ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. γ' 9-17)	Κυριακῆς θ' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 22-34)
21	α'	Ι'	Κυριακῆς ι' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. δ' 9-16)	Κυριακῆς ι' Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 14-23)
28	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ια' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. θ' 2-12)	Κυριακῆς ια' Ματθαίου (Μτθ. ιη' 23-35)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
04	γ'	Α'	Κυριακῆς ιβ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ιε' 1-11)	Κυριακῆς ιβ' Ματθαίου (Μτθ. ιθ' 16-26)
11	δ'	Β'	Κυριακῆς πρὸ Υψώσεως (Γαλ. ζ' 11-18)	Κυριακῆς πρὸ Υψώσεως (Ιω. γ' 13-17)
18	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς μετὰ τὴν "Υψωσιν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς μετὰ τὴν "Υψωσιν (Μρ. η' 34-θ' 1)
25	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς ιε' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. δ' 6-15)	Κυριακῆς α' Λουκᾶ (Ακ. ε' 1-11)

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
02	βαρύς	Ε'	Κυριακῆς ις' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10)	Κυριακῆς β' Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-36)
09	πλ. δ'	Σ'	Κυριακῆς ιζ' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1)	Κυριακῆς γ' Λουκᾶ (Λκ. ζ' 11-16)
16	α'	Ζ'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς δ' Λουκᾶ (Λκ. η' 5-15)
23	β'	Η'	Ἀποστόλου - Κυρ. κ' Ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19)	Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ (Λκ. η' 27-39)
30	γ'	Θ'	Κυριακῆς ιθ' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)	Κυριακῆς ε' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 19-31)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
06	δ'	I'	Κυριακῆς κα' Ἐπιστολῶν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ (Λκ. η' 41-56)
13	πλ. α'	ΙΑ'	Ιεράρχου (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)	Κυριακῆς η' Λουκᾶ (Λκ. ι' 25-37)
20	πλ. β'	Α'	Κυριακῆς κγ' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. β' 4-10)	Κυριακῆς θ' Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 16-21)
27	βαρύς	B'	Κυριακῆς κδ' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. β' 14-22)	Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ (Λκ. ιη' 18-27)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
04	πλ. δ'	Γ'	Ἀγίας (Γαλ. γ' 23- δ' 5)	Κυριακῆς ι' Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 10-17)
11	α'	Δ'	Προπατόρων (Κλσ. γ' 4-11)	Κυριακῆς ια' Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14)
18	β'	Ε'	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40)	Κυριακῆς πρὸ Χριστουγέννων (Μτθ. α' 1-25)
25	—	—	Ἐορτῆς (Γαλ. δ' 4-7)	Ἐορτῆς (Μτθ. β' 1-12)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΤΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΔΙΔΤΔΞΕΩΝ

1. Τὸ ἑτήσιον Κανονάριον τῶν Διπτύχων βασίζεται εἰς τὸ ἰσχῦον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), συνταχθὲν ύπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολις 1888. Σκοπὸς τοῦ Κανοναρίου εἶναι ἡ σωστὴ ἔρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Τ.Μ.Ε., καὶ ὅπου χρειάζεται, ἡ διασύφησις καὶ συμπλήρωσίς του, λαμβανομένων ὑπόψιν καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (ἐκ Συνοδικῶν ἀποφάσεων, λειτουργικῶν ἐθίμων κ.λπ.).
2. Ἡ ἐπαρκὴς γνῶσις τῆς Προθεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Τ.Μ.Ε., καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς ὄρολογίας τοῦ Τυπικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὁρθὴν κατανόησιν καὶ χρῆσιν τοῦ Κανοναρίου.
3. Ωσαύτως εἶναι ἀναγκαία ἡ πλήρης καὶ συνολικὴ μελέτη τῶν ἐν τῷ Κανοναρίῳ διατάξεων καὶ σημειώσεων πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία πρὸ ἐκάστης ἀκολουθίας, καὶ ὅχι ἡ ἀποσπασματική, πρόχειρος καὶ ἐπὶ τροχάδην ἀνάγνωσίς του. Τὸ Κανονάριον (καὶ τὸ Τυπικὸν ἐν γένει) δὲν εἶναι «τυφλοσύρτης».
4. Τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ ἀειμνήστου ιέρεως Κων/νου Παπαγιάννη, ἐκδοθὲν ύπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐν Αθήναις 2006), ἐπίσης συμβάλλει εἰς τὴν ἀρτιωτέραν γνῶσιν τῶν περὶ τὸ Τυπικὸν θεμάτων.
5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανοναρίου (καὶ παντὸς ἐν γένει Τυπικοῦ) δι’ ἐκάστην ἡμέραν τοῦ ἔτους συντάσσονται κατὰ κύριον λόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν i. ἀκολουθιῶν τῶν καθιερωμένων Μηναίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας.
6. Διὰ τὴν τέλεσιν τοπικῶν ἔօρτῶν καὶ ἀκολουθιῶν, πέραν τῶν προβλεπομένων ύπὸ τῶν ἐν χρήσει λειτουργικῶν βιβλίων, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἔόρτιος ἀκολουθία (συνήθως ἐν ἴδιαιτέρῳ τεύχει). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ τηρεῖται ἡ τάξις τῆς εἰδικῆς ἀκολουθίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις παρομοίων περιπτώσεων τοῦ ἐπισήμου Τυπικοῦ.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΔΑΡΙΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα και μίαν
η ήμέρα έχει ώρας 10 και η νύξ ώρας 14

1. Σάββατον. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυτος «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ...»

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ ή α' στάσις τοῦ ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAZEA*» ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ*» (δίς) καὶ «*Oὐκ ἐπησχύνθη*» (ἄπαξ), καὶ τοῦ ἀγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ο ἐπωνύμως κληθεὶς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἀγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «*Tὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Oὐκ ἐπησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Mορφὴν ἀναλλοιώτως*». Ἀπόλυτος «*Ο ἐν τῇ ὄγδοῃ ήμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ήμῶν*».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἰσοδον τοῦ ἐσπερινοῦ συχνάκις ύπαρχουν στιχηρὰ ιδιόμελα διὰ τὴν λιτήν: κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ιδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἴδιομελα τῆς λιτῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Καθίσματα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὅρθρου, «Ο μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ό ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου», καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είρμων) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ό Θεὸς» καὶ τοῦ ἀγίου (ἄνευ είρμων) μὲ στίχον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο είρμοι τῆς θ' ὡδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αὖνοι κ.λπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ό σαρκὶ περιτμηθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὡδήν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Ιησ. Ιαν., «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». [Κατὰ τὸ T.M.E., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μόστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδοκῶν χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Aἰνεῖτε*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»*. Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους*

Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», ἀπολυτίκια: τῆς ἑορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*», καὶ τοῦ ἀγίου «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· κοντάκιον τῆς ἴνδικτου, ὥχος δ', πρὸς τὸ «*Οὐ ύψωθείς*»,

«*Οὐ τὸν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τὸν δῶν ὑπερούσιε ὅντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφόζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.*

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογὴ στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις τῆς ἑκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «*Κύριε, ἐλέησον*», ἐξαιρέσει τῆς ἑκτης αἰτήσεως «*ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστον ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.*

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.*

* Αναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπισήμων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «*Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν*».

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ύπάρχων, ὁ πάσης ἑκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὅντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἰσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὅμβρους εἰρηνικὸν πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ώς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιούσης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδησις. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων. Σιλβέστρου Ῥώμης (†335)· Θεαγένους (†320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφεὶμ ἐν Σάρωφ (†1833). Ἡχος γ', ἐωθινὸν ζ'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ T.M.E. (Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων §§ 1-3) ἡ μὴ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ὁγίου τοῦ Μηναίου καταλιπτάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», Δόξα, «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα...» (2ας Ιανουαρίου), Δόξα, τὸ προεόρτιον «Ἐρχεται πρὸς Ιορδάνην», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ιωάννη βαπτιστά...» (ζήτει τῇ 2ᾳ Ιαν. εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζον, Ζαβουλών».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζον, Ζαβουλών».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζον, Ζαβουλών».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «Αἰσθανόμενος τὴν τοῦ Κυρίου» ἄνευ είρμων καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' φόδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσῷδιον κάθισμα «Ἄόρατε Θεέ». Ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρμος «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»* καὶ τὸ προεόρτιον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 «*Ai ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε*», εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ιορδάνου καὶ Ἐρμωνίου*», β) «*Ἐλ̄δόν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἰλ̄δόν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*», Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «*H ὅντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φῶδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἐνόφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρέιθροις σήμερον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Nῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «*Ἄρχῃ τοῦ εὐαγγελίου Ιησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ *Ἄξιον ἐστίν*. Κοινωνικὸν «*Αἴνεῖτε*»· «*Ἐλ̄δομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. *Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.*

2. *Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Nῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε T.M.E., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.*

* Επειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ζ' ἀναστασίμου ἐξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχεις, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».*

3. Άποδεκατης μέχρι 5 Ιανουαρίου, ἐὰν τοπικῶς ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

3. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. ('Εβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. διακαινησίμου ('Ιω. α' 18-28).

4. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἀγίων 70 ἀπόστολων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964).

Ἄπόστολος: παραλειφθείς, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Μτθ. γ' 1-6).

5. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτὲ» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τ.Μ.Ε., 6η Ιαν., §1)· ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ζ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

“Ωρα θ’. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἴσταμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῆς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Ἀποστόλου ὄλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ό πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...») καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στῆθι

μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἄπαξ), καὶ εἴτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἴτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυτις. Εἴτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**‘Ο μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὑπέκλινας κάραν». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ’ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ ά ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ’ αὐτὸ ὁ ά χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ́ ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β́ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς’ (66ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β́ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὄλόκληρον. Εἴτα τὸ έ ἀνάγνωσμα «Ἐπεν Ήλίας»· μετ’ αὐτὸ ὁ β́ χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ́ ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ ά χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ’ (92ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ά χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὄλόκληρον. Άκολουθεῖ τὸ ζ́ ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὄτι ἄγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Απόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὡν ἐκ πάντων» (Α΄ Κορ. θ’ 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ́ ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ’ 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ιερέως ὁ μέγας Ἅγιασμός, ως εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἅγιασμοῦ ὁ ιερεὺς βαπτίζει τρις ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὅρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνονται οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἴτα φαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ’ ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Εἴτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «Ἄνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστείᾳ.

6. Πέμπτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ως μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου», τὸ προκείμενον «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «Ἡλθεν ὁ Ιησοῦς» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ως ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστῃ ὥδῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὥδῆς ἡ ὑπακοὴ «Ὥτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Αντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*, οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἴτα οἱ είρμοι (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Toῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον*»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «*Νάματα ιορδάνια*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ Χριστός*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικιον «*Ἐν Ιορδάνῃ*» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου*. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθείς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικιον «*Ἐν Ιορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Όσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: δῆς Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ιησοῦς*» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είριμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτηρίος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς τὸ Ἐν Ιορδάνῃ*.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λ.π. καὶ τελείται ὁ μέγας Άγιασμὸς ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Απόλυτις τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1) *Tὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχῦν Τυπικὸν Βιολάκη (T.M.E. Ιαν. 6, §3)* καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικὰ ὄριζοντα τὸν μέγαν Άγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ καὶ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ T.M.E. (Ιαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἔχυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

* Όσάκις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἴνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Toῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἴνων, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἔξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

2) Μετά τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἅγιασμός, ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ ἀργῆς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η̄ φόδης «Τριάδος ἡ̄ φανέρωσις».

3) Απὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ιανουαρίου ἀπόλυτης λέγεται ἡ̄ τῆς ἑορτῆς.

7. Παρασκευή (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7 καὶ §37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ή ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυτης «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ώς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸν δρθρὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. «Ἔκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ό ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ό α' τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ό τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Στείβει θαλάσσης». Άντι τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου (*Τὴν τιμιωτέραν*), ό είρμος καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ώς χθές), εἴτα ἡ̄ θ' φόδὴ τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ο τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ό είρμος «Μεγάλυνον, ψυχή μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ως χθές. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὄσοι εἰς Χριστόν» (κατ’ ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ιαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Απολλὼ εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ιωάννης τὸν Ἰησοῦν» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἰεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον αἱώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοῦ μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ β'^{ου} κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ιανουαρίου).

2. *Eἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς 13ης Ιαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου».*

8. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Eἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. σ' 10-17). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνήγκηθι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἱ.). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ'

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα §§ 8-10) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εις τὴν θ'. Απολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 4, Δόξα, «*Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...*» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ιαν.), Καὶ νῦν, «*Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται*» (λιτὴ 6ης Ιανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν Ιορδάνῃ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...*»

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου· τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ιορδάνῃ*».

Εις τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν Ιορδάνῃ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμιωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (9 Ιαν.). Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ α' τῶν Θεοφανείων (ἄνευ είρμῶν) μὲ στίχον «*Δόξα σοι, ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Άπο γ' ὧδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσῷδιον κάθισμα. Άφ' ζ' κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», «*Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὦτι ἥραν τὸν Κύριον*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*— τὰ 4 ιδιόμελα «*Φῶς ἐκ φω-*

* Εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «*Aἱ ἀγγελικαὶ*» καὶ «*Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ*») ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου, τὰ ὅποια κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «*Πᾶσα πνοή*» οὕτε

τὸς» κ.λπ. (τῶν αὖν τῆς δης Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω», β) «Τί σοι ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπισω;», Δόξα, τὸ ζ' ἐωθινὸν «Ἴδοὺ σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἔφυμνίων αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄκοντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

10. Δευτέρα. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανοῦ Μελιτινῆς (†602). Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. η' 7-13).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Τρίτη. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. σ' 17-23); Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν». Δοξολογία

εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ώς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ως γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Οὐ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνήμόσυνον αἰώνιον».

12. Τετάρτη. Τατιανῆς μάρτυρος (†226). Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ἰανουαρίου 12 (Ιω. ι' 39-42).

13. Πέμπτη. Ἐρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθὸ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐτιον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ι' 35-ια' 7).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἄπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ιαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἔσπερινῳ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ως εἰς τὸ Μηναῖον ἀπόλυσις, ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' φόδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ ρέιθρα ἡγιασας»· ἀφ' οὗ, μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθρου, ως ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς

έορτῆς· Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Παρ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 8-14). Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα (Μτθ. ιβ' 15-21). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ»· ἀπόλυτις, ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ειδήσεις. 1. Απὸ αὐριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἅρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητική.

2. Απὸ αὐριον ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν» (ζήτει 2 Φεβρουαρίου).

15. Σάββατον. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. ε' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 15-22).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίπου, Ἐλασίπου κ.λπ. μαρτύρων (β' αἱ). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον»· κοντάκιον «Ποθήσας σοφέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, πάναγνε» (Παρακλητική, Σαββάτῳ ἐσπέρας, ἥχος πλ. β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων, καὶ ὁ α' τοῦ Μηναίου ἄνευ τῶν είρμων ἀπὸ γέ φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀφ' οἵ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβνυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ Μηναίου «Οὐ σάρξ καὶ αἷμα, Πέτρε σοι» καὶ τὸ θεοτοκίον «Παρθένος παναμώμητος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οἵ φόδης τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κθ' ἐπιστ., «὾ταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ» (Κλσ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «Εἰσερχομένον τοῦ Ἰησοῦ εἰς τίνα κώμην» (Λκ. ιζ' 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε»· «Ἐξίδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

17. Δευτέρα. † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀνὰ 4. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» (Ἑβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνήμοσυνον».

18. Τρίτη. † Αθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐργοις λάμψαντες» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «Ἐγὼ εἴμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἀγίων καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἑβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Үμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. Τετάρτη. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ιεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Διὰ τὰς ἑνὶ καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 35-41).

20. Πέμπτη. † Εύθυμιον ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Ἀρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ ψαλτηρίου): τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύφραίνον ἔρημος» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Παρασκευή. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λα' ἐβδομ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ζ' 1).

22. Σάββατον. Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Άναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ιανουαρίου (Β' Τιμ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ. Κλήμεντος ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας († 312), Ἅγαθαγγέλου μάρτυρος (†312)· Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὁλύμπῳ (†1540). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Χρηστότητα ἐκδιδαχθείσ», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τὸν θεῖον μαθητήν».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἶσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸν θαυμαστὸν ἐν ιερεῦσι», Καὶ νῦν, «Ἴδον πεπλήρωται» (Παρακλητική, ἥχος α', Σάββατον ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «*Κλῆμα ὄσιότητος*», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*ΟΤὴν εὐλογημένην*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ τῶν είρμῶν· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «[*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...*] Ἐν νόμον σκῆπτρῳ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τοῦ Μηναίου «*Ως Παῦλος ὁ ἀπόστολος*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ως οὖσα καθαρώτατον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «*Ως ἐπ' ἐσχάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἶσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἄγγελικαι δυνάμεις*», «*Κλῆμα ὄσιότητος*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Απόστολος: Κυρ. λα' ἐπιστ.,

«Πιστὸς ὁ λόγος..., ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς» (Α΄ Τιμ. α΄ 15-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ' Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν» (Λκ. ιη΄ 35-43). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἰδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας, ως εἴθισται.

24. Δευτέρα. Ξένης ὁσίας (ε΄ αι.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ΄ αι.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λβ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. β΄ 14-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μρ. ε΄ 24-34).

25. Τρίτη. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ο ποιμενικὸς αὐλός» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι΄ 1-9). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ιεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἵνων «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἥχος α΄, Δευτέρᾳ ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Άπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Εβρ. ζ΄ 26-η΄ 2). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι΄ 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

26. Τετάρτη. Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ΄ αι.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λβ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ΄ 11-δ΄ 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε΄ ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ι΄ 7-13).

27. Πέμπτη. † Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἐλλείποντα στιχηρὰ ζήτει εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν με-

γάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. 1' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβύνσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἰεράρχου καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. 1' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

28. Παρασκευή. Ἐφράζμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὄσιου (δ' αἱ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. c' 45-53).

29. Σάββατον. Ή ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 14-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 1-13).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΒ'. † Τῶν τριῶν ἰεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἰερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823). Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., 30 Ιανουαρίου §§4-6.)

Σήμειώσις. Ως ὄριζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· κοντάκιον «Ἐξ ἐφάσ σήμερον ἔξανατείλας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 4 εἰς 6, Δόξα, τῶν ἀγίων «Τὰς μνοσικὰς σήμερον», Καὶ τῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀγίων «Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγgi φάσμάτων», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλινσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν τὰ μετὰ τὸν πολυνέλεον καθίσματα τῶν ἀγίων «Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι», Δόξα, «Ἐορτάζει σήμερον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Προστασία ἅμαχε». Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ οἱ δύο τῶν ἀγίων ἄνευ είρμων (ό ἐν τῷ Μηναίῳ κανὼν τῆς Θεοτόκου καταλιμπάνεται)· ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ εἴτα τὰ μεσφόδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἴτα «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ἥχον βαρὺν είρμολογικόν, ἀκολούθως ἡ θ' φόδη τοῦ ἀναστασίμου κανόνος* τῆς Παρακλητικῆς εἰς 4 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ θ' φόδη τῶν δύο κανόνων τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυ-

* Τὸ Τ.Μ.Ε. (30 Ιαν. §4) σημειώνει τὸν ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος δῆμος ἐν Κυριακῇ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ὅπως ἐπίσης ὁρίζει τὸ αὐτὸ Τ.Μ.Ε. εἰς 25 Ιαν. §3, εἰς ἥν διάταξιν παραπέμπει καὶ διὰ τὴν ἀκολουθητέαν τάξιν τῆς σήμερον. Ψάλλομεν δὲ πάντοτε «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς τὸν ἥχον τοῦ ἀμέσως μετ' αὐτὴν κανόνος ἡ είρμος.

ναρίων ἐν τέλει ό είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τὰ δύο τῶν ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀγίων προσόμοια 4 μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Κανχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν», β) «Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τῶν ἀγίων «Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»)

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφθων [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τροπάρια ἐκ τῆς ζ' φύδης τοῦ α' κανόνος τῶν ἀγίων]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλνσας τῷ σταυρῷ σου», «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 30ῆς Ιανουαρίου (ζήτει ἐν τῷ Μηνολογίῳ). Ἀπόστολος τῶν ἱεραρχῶν, 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30ῆς Ιαν., «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν ἀποστολικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

31. Δευτέρα. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξι μαρτύρων (†251), Ἡλίᾳ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΔΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ὀκτὼ
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Τρίτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Αθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ο μάρτυρς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ως ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 ('Ρωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὄπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἄγιος Τρύφων ἢ ὁ ἄγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

3. Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας (2013 καὶ ἐξης), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὄντος.

2. Τετάρτη. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ο μάρτυρς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀγκάλας σήμερον».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ή ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ’ εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Οὐ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾶπαξ).

Εις τὸ δρθρον. Εις τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοί καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον δρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρ. 2, «Ὕν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32). Ο ν΄ ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ό κανῶν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· (άντὶ τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θ' φόδην στιχολογοῦνται τὰ μεγαλύνάρια «Ἄκατάληπτον ἐστί» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης (ὁ είρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἴτα ὁ είρμὸς «Θεοτόκε, ή ἐλπίς... Ἐν νόμον σκιᾶ». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾶπαξ).

Εις τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούντα». Μετὰ τὴν εἴσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐφρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε, ή ἐλπίς... Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι» (άντὶ τοῦ

Ἄξιον ἔστι). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν· ἀλληλούια»): «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυτις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63).

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς ἀποδόσεως σπιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. Πέμπτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. Ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Παρασκευή. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμιλογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ιερομάρτυρος (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. Ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. Ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10).

5. Σάββατον. Ἀγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντίνουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. Ιε' ἐβδομ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. Ιε' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κδ' 34-37, 42-44).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν (Ιεζ' Ματθαίου). Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αι.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Υπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ωρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἀγίων μητέρων τῶν τριῶν Ιεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Α΄. Συνήθης τάξις

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (2 Φεβρ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἔօρτιος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (6ης Φεβρ.) 3 «Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἐρευνᾷτε τὰς γραφάς» (δοξαστικὸν λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο παλαιὸς ἡμερῶν» (ζήτει εἰς λιτῆν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν καὶ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων», «Ἐν ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα» (6 Φεβρ.). Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' φόδης μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Νηπιάζει δι' ἐμέ» (6 Φεβρ.)· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβνυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», καὶ τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος» (6 Φεβρ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα) τῆς ἑορτῆς 3 «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ. (2ας Φεβρ.) εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ», Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σᾶσσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «Ὑμεῖς ἐστὲ ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. σ' 16-ζ' 1); Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε' 21-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Β'. Εόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Η ἑόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (έκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Υπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδί-

κὸν ἑορτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθμοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἔξης (ἴδιᾳ περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μοναστ. ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτήν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὅρθρον, καταβασίας καὶ αἱνους· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων ἀγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ιανουαρίου καὶ τῆς 23ης Απριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε.: πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 229-233 (καὶ σ. 181-183)· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἔκδ. Ἀπ. Διακονίας, σ. 135-136, §§ 215-218.

3. Συνῳδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς στήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμίᾳ ἀπορίᾳ περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» (άριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015) κατὰ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμόν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 «Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων» κ.λπ. (ηνς Φεβρ.), καὶ τοῦ ἱεράρχου τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Οσιε τρισμάκαρ ἀγιώτατε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, «Ο παλαιὸς ἡμερῶν» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἐξ ὄψους κατῆλθες», Δόξα, τοῦ ἱεράρχου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ὑψηλὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ώς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ μηναίου, «Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων», «Ἐν ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα» (6 Φεβρ.). εἴτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἀγίου «Οἱ ιεράρχης καὶ σεπτὸς θεηγόρος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὄμόχον «Σαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου μητρός» (4 Φεβρ.), καὶ τὰ εὐλογητάρια· ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ὑπαπαντῆς καὶ ὁ τοῦ ιεράρχου· ἀπὸ γ’ ὡδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ιεράρχου, τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλλάδος, Δόξα, Καὶ νῦν, μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Νηπιάζει δι’ ἐμέ» (6 Φεβρουαρίου)· ἀφ’ ζ’ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ ιεράρχου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιότεραν» καὶ ὁ είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τὸ τοῦ ἀγίου «Προστάτην σε θερμότατον» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος» (6 Φεβρ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου ἔτερα 4 «Τῆς ἐκκλησίας τὸν θεῖον» κ.λπ., μετὰ τῶν ἔξῆς στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», β) «Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ’ ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», τοῦ ιεράρχου «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε' 21-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἰδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως. Ἡ ἀπόλυτικη μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

7. Δευτέρα. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἱ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. β' 21-γ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 13-17).

8. Τρίτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

9. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Υπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257). Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· δθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς: Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. δ' 1-11). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-37).

10. Πέμπτη. † Χαραλάμπους ιερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία, ἔορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, ζήτει Τρίτῃ ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ. – τοῦ ἀγίου, ζήτει 26 Οκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, Σαβ. γ' ἐβδ. Ιωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. 1ε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητική. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις (§§1-30).

11. Παρασκευή. Βλασίου ιερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάστης τὴν ὄρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρασκ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

12. Σάββατον. Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως (†901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἐμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Σαββάτου ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607). Ἡχος α', ἐωθινὸν α'. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§1-3).

Ἄρχεται τὸ Τριῳδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριῳδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισι ναοῖς πρὸ

τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ύπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῳδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (έκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριῳδίον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρᾶς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῳδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Βεβαρημένων τῶν ὄφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ. (ζήτει ταῦτα εἰς τὸ Μ. Ωρολόγιον, ἐν τῷ μεσωρίῳ τῆς Α' ὥρας ἢ ἐν τέλει τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως).

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου (μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν), ἢ τοι Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας», καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς» τὸ ἰδιόμελον «Τὰ πλήθη».

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπό

γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Τριῳδίου «Ὑψηλορίαν φύγωμεν» καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον «Ο ποιητὴς τῆς κτίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, «Ὑπερενδογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τὸν μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ ζ' φόδη τοῦ Τριῳδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Φαρισαίου φύγωμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Ειδήσεις. 1. Ἐν τύχῃ ἀγίον ἑορταζομένον μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Τριῳδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «**Προστασία τῶν χριστιανῶν**», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ καταβασίαι λέγονται «**Ἄνοιξα τὸ στόμα μου**» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, σελ. 34, ὑπόσημ. 13).

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἡ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

14. Δευτέρα. Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν ὁσίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 9-13).

15. Τρίτη. Ὄνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αι.), Μαΐωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

16. Τετάρτη. Παμφύλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

17. Πέμπτη. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. Τήρωνος (†307). Μαριάμνης ἀδελφῆς ἀποστ. Φιλίππου (α' αι.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων, Θεοδώρου νεομάρτ. ἐν Μυτιλήνῃ (†1795).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

18. Παρασκευή. Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἅγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

19. Σάββατον. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Αθηναίας (†1589).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούϊα» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑορτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναὸν ἡ ἀκολουθία γψάλλεται ἐκ τῆς ιδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς.

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Λέοντος ἐπισκ. Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου. Ἡχος β', ἑωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ω πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δω-

ρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Άπὸ γ' ὧδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὸ μεσώφδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Άφ' ζ' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ Τριῳδίου «Τὴν Μωσέως φόδήν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριῳδίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς πατρώας δό-

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλῆρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Απ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριῳδίου (Αθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

ζῆς σου». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. 5' 12-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο νιόντας» (Λκ. 1ε' 11-32). Κοινωνικὸν «Αἴνειτε»· καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως.

Εἰδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

21. Δευτέρα. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἱ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

22. Τρίτη. Η εὔρεσις τῶν ἵ. λειψάνων τῶν ἀγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

23. Τετάρτη. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

24. Πέμπτη. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἐσπέρια προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἵερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόηχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὅρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) προσόμοια 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἔχανατελῶ κέρας τῷ Δανίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μον», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐνύφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἴδιομελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόηχον θεοτοκίον

«Χαῖρε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν» (ζήτει αὐτὸς εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων ἰδιόμελον «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν δρθρὸν. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ δρθροῦ, ἐν ᾧ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες ὁ μικρὸς παραικλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἱρμῶν· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φῶντος φῶς λάμψαι (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

25. Παρασκευή. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Ιω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

26. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὁρθοδόξων χριστιανῶν». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575).

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β' ἥχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου 3 («*Tῶν ἀγίων μαρτύρων*», «*Xοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν*», «*Μεγάλῃ ἡ δόξα*»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «*Tῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιομελον «*Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «*Παρῆλθεν ἡ σκιά*».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «*Φῶς ἵλαρόν*», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ «*Ἄλληλονία, ἀλληλούνια, ἀλληλούνια*» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «*Μακάριοι οὓς ἔξελέξω*», τὸ δὲ γ' «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*»· εἴτα εὐθὺς τὸ «*Καταζίωσον*» κ.τ.λ. ώς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἥχου, ώς ἔξης.

Oι τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἡζιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι· Κύριε πρεσβείας αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. *Aἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.*

Οἵμοι! οἵον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζόμενη ἐκ τοῦ σώματος! οἵμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὅμιματα ρέπονσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνοντα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι' ὁ ἀγαπητοί μους ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. *Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.*

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾧ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστον πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιον σου· τότε φεῖ-

* Ή διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἐσπερινοῦ ὄφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ώς ἔχει καταδειχθῆ ύπὸ πολλῶν μελετητῶν.

σαί μον ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μον συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

Δόξα, «Ἄρχῃ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἥχου «Ἐν οὐρανοῖς θαλάμοις» ἄνευ τῶν είρμων εἰς τὰ ἔξης προῦμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης ὡδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεί»·

μετὰ τὴν θ' ὡδὴν ὁ είρμος αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ή ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὄτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ιερεὺς ίστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὅποιας εύρισκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ώς ἔξης:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰώνιον μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαίσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιον κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλη-

μα ἑκούσιον τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«὾πως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Οἱ ιερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. Οἱ ιερεὺς τὴν εὐχήν·

«Οἱ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπτανσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὄρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος δὲς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπτανσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὄρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Οἱ χοροὶ τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Οἱ ιερεὺς «Σοφία»· «Οἱ ὡν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μον», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Αντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἕχον πλ. δ' τὸ «Ἄλληλονια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δὶς ἀνευ στίχου καὶ δὶς ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μα-

κάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ώς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «὾τι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Ο φαιδρύνας τοὺς ἄγίους» κ.λπ. –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πάντα ύπερ ἔννοιαν». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιψμένων, ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα «Ἄνάπανσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ό ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», δ') «Ἄνάπανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Άπο γ' ὁδῆς ψάλλεται ὁ είρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Ο δι' ἡμᾶς ύπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οὗ ὁδῆς ὁ είρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ είρμὸς τῆς η' ὁδῆς «Τὸν ἐν ὅρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ είρμὸς τῆς θ' ὁδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἔτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἥχου) «*'Ρύμην τοῦ θανάτου*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμῳ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· «*Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ο βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*», ώς ὄριζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριψίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' φόδη τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἀν δύως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Ο βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουνιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α΄ Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Έξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἔστιν*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἔξελέξω*». «*Εἴδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθήτω*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ώς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Οἱ ἱερεὺς «*Toῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυτικος τῆς λειτουργίας.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «*Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998). Ἡχος γ', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «*Ο βάθει σοφίας*»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρα-
ξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου προσόμοια 4 «὾ταν μέλλῃς
ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «὾ταν τίθωνται θρόνοι»,
Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ
ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἵμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεν-
τε παρθένε». Απολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα,
Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ
ῆχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυ-
ρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σήν, δέ-
σποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κα-
τανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εις τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον
«Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν
μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν πο-
ταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλο-
γητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ
ῆχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ')· μετὰ τὸν νέον ψαλμόν, τὰ τροπά-
ρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου ἀπὸ γένεσθαι
τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ
Τριῳδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν
πάντων ποιητήν»)· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳ-
δίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τι-
μιωτέρον», ὁ είρμος «Ἄσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γένεσθαι
μετὸν «Ὦτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θε-
οτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳ-
δίου ιδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα,
«Προκαθάρωμεν ἐαυτούς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξο-
λογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἔχου καὶ ἡ σέριφη τοῦ κα-

νόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «὾ταν ἔλθης, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουνιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*. Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «὾ταν ἔλθη ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὖσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ώδιν καὶ ἰχθύων καταλόμεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

28. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὄμολογητοῦ (†750). Προτερίου Αλεξανδρείας ιερομάρτυρος (†457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ἀρμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α' ὄμάδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β' ὄμάδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἴδιομελον τοῦ Τριῳδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν») δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείσῃ») (βλ. εἰς Ὁρολόγιον), καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ώς διατάττεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ

* Προκείμενον, ἵχος βαρύς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ», στίχ. «Αἴνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». — Άλληλουνιάριον, ἵχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει».

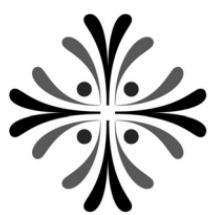
τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας φόδας λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς φόδας τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς φόδας α', η' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης φόδης λέγεται ὁ είρμος μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι ἐν τέλει τῶν φόδων γ', σ', η' καὶ θ' εἰς τὰξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ως εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ήμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ήμέρας [καὶ «Προστασία»]. Άναγνώσματα τῆς ήμέρας (σήμερον Δευτ. τῆς Τυροφάγου· Γ' Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ήμέρας.

Σημειώσεις. 1. *Aἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ως διατάπτονται ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον (πρβλ. T.M.E., διάταξις Τριῳδίου §13)· ἀν δωμας ἐν τινι ήμέρᾳ τύχῃ ἐορτὴ ἡ μνήμη ἀγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριῳδίου.*

2. *Tῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» (γ') μετὰ στίχων, ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν γίνεται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ήμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυτις.*

3. *Tῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὅσας φόδας τὸ Τριῳδιον ἔχει μόνον ἕνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς φόδας λέγονται μόνον τὰ δύο τριώδια.*

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ήμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Εύδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρτίλλου καὶ Αντωνίνης μαρτύρων.

Ai ἀκολουθίαι διεξάγονται ώς προδεδήλωται χθὲς Δευτέρᾳ.

Ἀπόστολος: Τρίτης Τυροφάγου ('Ιούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: Τρ. Τυροφάγου (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

2. Τετάρτη τῆς τυρινῆς. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου (†326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Μνήμη Νικολάου ιερέως τοῦ Πλανᾶ († 2 Μαρτίου 1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἰ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α΄ Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Ai λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ώς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ.

Ειδησις. Κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἄπασαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἑκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὕτε τελεία θ. λειτουργία οὕτε προηγιασμένη τελείται· ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἔορταζομένου ἀγίου, ὅποτε καταλυπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἀγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ιεροῦ Χρυσοστόμου.

3. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Εύτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ιερομάρτυρος.

Ai ἀκολουθίαι διεξάγονται ώς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ.

Ἀπόστολος: Πέμπτης Τυροφάγου ('Ιούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

4. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475). Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων (†273).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Σημείωσις. Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ώς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς σήμερον ἡ θ' φόδὴ τῶν κανόνων τοῦ Τριῳδίου εἶναι συνήθως ἐλλιπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριῳδίου (Αθῆναι 2014), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ἴερέως Κων. Παπαγιάννη.

5. Σάββατον τῆς τυρινής. † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α' αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ' αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραφάνης.

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν»· ἄνευ εἰσόδου, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ τὸ ἔτερον προκείμενον, τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριῳδίου· καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ κανόνος «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνῶν «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἅμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...» Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὁσιακά (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Προσέχετε τὴν ἐλέημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἔξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἄδαμ». Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἐλένης (326). Ἡχος δ', ἐωθινὸν δ' (T.M.E., διατάξεις Τριῳδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ως εὐσεβείας κήρυκας».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρα-
ζα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ»,
Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ
ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ
λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»,
Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ
ῆχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Ἡλιος
ἀκτῖνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀννυμοῦμεν», τὰ τρια-
δικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τρο-
πάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λει-
τουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εις τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύ-
ριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ
αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ
ό πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαθυλῶνος».] Καθίσματα τὰ
ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ
ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἔχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (δ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπά-
ρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου ἀπὸ γ' ὡδῆς
τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθί-
σματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' οἵτινας τοῦ Τριῳδίου, τὸ
μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τι-
μιωτέρον», ὁ είρμος «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσι-
μον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα
3 «Οἴμοι! ὁ Αδάμ» κ.λπ., Δόξα, «Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν,
«Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἔχου καὶ ἡ ζ' ὡδὴ τοῦ κα-
νόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Τὸ
φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον

τοῦ Τριῳδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ). Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ' 14-21). «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Ἄνετε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἑκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἥχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Ἡθελον δάκρυσιν ἔξαλεῖψαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 7) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἥ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἡ ἐκτενῆς «Εἴπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπά. Απόστιχα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ο ἐνδοξαζόμενος» ἄπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Οτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ιερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾧ μνημονεύεται οἱ ἄγιοις τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὄποιου παρέχεται διὰ τοῦ

* Οἱ στίχοι τοῦ ἀλληλουιαρίου· α' «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὑψιστε», β' «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

ιερέως ή συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «*Δι’ εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριφδίου §17).

Εἰδησις. Η τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἐσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἥχων ἑκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριφδίου.

7. † Καθαρὰ Δευτέρᾳ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ιερομαρτύρων (δ' αἱ). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Ἄρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεὺς οὐράνιε*», τρισάγιον κ.τ.λ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*», καὶ ὁ ιερεὺς εὐθὺς* «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονισίῳ*», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἔξαψαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὄτι πρέπει σοι*».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος (δ' ἥχος) τὸ ἀλληλοιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «*Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζει*» κ.λπ., ώς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὅ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριφδίου τριαδικοὺς ὅμιλους** τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ώς συνήθως: [ἐν δὲ ταῖς ιεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ώς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ιστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὅμιλων γίνεται ώς ἔξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*». Τρίτη: «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «*δύναμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείαις τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου...*» ἢ «*πρεσβείαις τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείαις τοῦ ιεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). Ἀν δόμως ὁ ναὸς τιμάται ἐπ' ὄνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐօρτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α', πλὴν τῆς Πέμπτης,

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ είς τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ' ἥχου, ἢ περ ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α' ἑβδομάδος «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ» κ.λπ.).

Οὐ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ φόδαι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προϋμνίου ἡ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἔξῆς· εἰς ὅσας φόδας ὑπάρχουν τριώδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριώδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς φόδας μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' φόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ είρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἀν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριώδια, τότε ψάλλεται ὁ είρμὸς τοῦ β' τριωδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «὾τι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἡ (Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς σ' φόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ είρμὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεύς». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η' φόδῃ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»).

Εἰς τὸ «Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' φόδης τοῦ β' τριωδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μον τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «὾τι σὲ αἰνοῦσι».

ἀφιερωμένης οὕσης καὶ εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «πρεσβείας τοῦ ιεράρχου, σῶσον ἡμᾶς».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὅμονου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (έκ τρίτου) τὸ τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος ἀντὶ ἔξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ᾽ εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Οἱ ιερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἡ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία» κ.τ.λ.).

«Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ιερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», οἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Όρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστὴς» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ιερεὺς «Δι' εὐχῶν», οἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἥχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἔκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδῷ καὶ Όρολογίῳ τάξιν. Είτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν», τὸ «Ἄνεις, ἄφες», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ιερεὺς «὾τι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ

* Ιστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «σῶσον ἡμᾶς», ἀλλὰ μὲ τὸ «καὶ σῶσόν με» (π.χ. «πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»).

δρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὅποιον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ζ' φῶδὴν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἀγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Οὐέν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Οὐ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ἣς ἄρχεται

Ο ἔσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ώς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βιούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Πᾶσαν ἀμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἑκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος).

Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἰλαρόν», ὁ ἵερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἵερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινήν» κ.τ.λ., ώς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον ἄπαντα τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἥχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Οὐ ων εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Υψώσω σε, οὐ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὅποιᾳ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ο ρμδ' ψαλμὸς «Υψώσω σε, οὐ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ώς ἐν τῷ Τριψίῳ (τὰ τροπάρια ἑκάστης φόδης μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἔβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ιερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε», Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυτιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον»).

Ειδήσεις. 1. *Eἰς τὸν ἵκετεντικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «὾σιοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἄγιος, οὗ τινος ἐψάλλει ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἔορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).*

2. *Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἑκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..*

3. *Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ώς ἔχονταν ἐν τῷ Τριψίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἔβδομάδα τῶν νηστειῶν.*

4. *Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.*

8. Τρίτη. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἐρμοῦ ἀποστόλου (α' αἱ.).

Τῇ Τρίτῃ προι. Τὸ μεσονυκτικόν (ὅ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψίου §18 καὶ §19).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν (Τ.Μ.Ε., 9 Μαρτ. §1). Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, προσόμοια τοῦ Τριψίου 3 «Βρώσει πάλαι πικρᾶ» κ.λπ. καὶ τῶν ἀγίων (9 Μαρτίου) ἔτερα 3 προσόμοια «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, εἰδὸν τὸ ἔξῆς

όμοιόχον σταυροθεοτοκίον (έκ της 14ης Μαρτ.) πρὸς «*Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε*».

Ότε ἐν σταυρῷ σε ἡ ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο ἑκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύονσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις νιέ μον, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ρήζαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλάνθρωπε.

Άνευ εἰσόδου «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριῳδίου «Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν» κ.λπ. μετὰ τοῦ αὐτόθι Δόξα, Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίου. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων» καὶ εὐθὺς τὰ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως (ἐν τῇ ἀπολύσει, οἱ ἄγιοι τῆς 9ης Μαρτίου).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμῆματος τοῦ μεγ. κανόνος· εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ ὁ ἔξῆς στίχος τῶν ἀγίων «Ἄγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν». Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ὁδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἑκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ως περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Ό ἐσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἑκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἀνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἐօρταζομένου ἀγίουν, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (T.M.E., διατάξεις Τριῳδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τρεῖς νηστησίμους ἡμέρας, ἢν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ (πρβλ. Σύστημα Τυπικοῦ §1708 ὑποσημ. 1169, καὶ §1714 ὑποσημ. 1177).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἐσπερινοῦ (τελονυμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

4. Έὰν τόχη μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίουν ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (T.M.E., διάταξις Τριωδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύτει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος. Έὰν τυχὸν προηγηθῇ καὶ ἑόρτιος ὅρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» (T.M.E. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27). [Ἐπίσης εἶναι δύνατὸν μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίουν συμπίπτοντα ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς νὰ μετατεθῇ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (Σύνοδος ἐν Λαοδικείᾳ ἔτους 362, κανόνες μθ' καὶ να').]

9. Τετάρτη. † Τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἴνους ιδιόμελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσεντος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας κρατῆρα», Δόξα, «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (βλέπε εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄδιόδεντε πύλη», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ὅρθρον (έορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ' καὶ σ' φῶδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἀπας γηγενής». Τὸ ἔξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων «Δεῦτε μαρτυρικὴν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἄθλοφόροι Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε»· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

ΩΡΑΙ. Εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ αἱ ὁραι λιταί, λέγοντες εἰς ἑκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «Πᾶσαν στρατιάν». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ (μὲν μόνον τὸ κοντάκιον τῶν ἀγίων) κ.τ.λ.: μετὰ τὸ «Ο

Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς τὸ ὄμοιούσιον κράτος» ὁ ἵερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυτιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὅ ἅρχεται

Ο ἔσπερινδος μετὰ τῆς ι. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ό ἵερεὺς «Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Φαληρίου («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Νηστεύοντες, ἀδελφοί» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «Εἴ τις ἀρετῇ» ἄπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Φεγγοβόλους ὄμᾶς» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀγίων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἔσπερινδον) εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, τῶν ἀγίων «Ἐν φόδαις ἀσμάτων», Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον προσόμοιον «Ἐργοὶς σκοτεινοῖς».

Σημείωσις. Εἰς τὰς λοιπὰς προηγιασμένας, μὴ ὑπάρχοντος ἔορταζομένου ἀγίου, μετὰ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται προσόμοια τοῦ ἀγίου τῆς ἐπαύριον μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν.

Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἥλαρὸν» ἄνευ μέλους, ὁ ἵερεὺς «Ἐσπέρας», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ «Κατενθυνθήτω» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν χορῶν. Ό Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον» (Ἐφρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ., «Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16).

Σημείωσις. Μὴ ὑπάρχοντος ἔορταζομένου ἀγίου, ἡ εἶσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ, χωρὶς νὰ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον· ἀλλὰ τῇ Μεγ. Ἐβδομάδι ἀναγινώσκεται μόνον Εὐαγγέλιον.

Ἡ ἑκτενής, τὰ τῶν κατηχουμένων κ.λπ., καὶ ἀντὶ χερουβικοῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· τὸ «Ἐύλογήσω τὸν Κύριον» κ.λπ., καὶ ἡ ἀπόλυτις, εἰς ἣν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἄγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἶνου καὶ ἑλαίου.

Τῇ Τετάρτῃ ἔσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

10. Πέμπτη. Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἀδριανούπολει (†1544).

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ώραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης (11 Μαρτίου) ἀνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δὲ τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Ἄλτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

11. Παρασκευή. Σωφρονίου πατρ. Ἱεροσολύμων (†638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἀρτης.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου καὶ ώρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ῆχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριψδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δὲ ἔχου «Ο ἐνδοξαζόμενος» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριψδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὄργανῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου, Παρασκευὴ ἐσπέρας, ἥχος δ'). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ αἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἐκάστην φόδήν· εἴτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ αἱ στάσις τῶν οἴκων (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (A-Z)· εἴτα «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος:

«Πίστιν Χριστοῦ ώσεὶ θώρακα, ἐνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίων ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀγέτητος».

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος (Ιω. 1ε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «Εὐζώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὥραιότητα» καὶ εἶτα «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριφδίου §26).

Σημείωσις. Η τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἑφεζῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ἀνεν δμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἑξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος.

«Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ικεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.»

12. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν. «Θεοδώρου μεγαλομ. τοῦ Τήρωνος (μνήμη διὰ κολλύβων θαύματος)». Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ (†818). Γρηγορίου Ρώμης τοῦ Διαλόγου (†604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022).

Εἰδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρώι ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ i. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρώι. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ιδιόμελα τοῦ ἀγ. Θεοδώρου «Χορεύονσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ' καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἥχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Οἱ μάρτυρές σου, Κό-

ριε» κ.λπ. (ζήτει ἄπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», εἴτα [μετὰ τὸν Ἀμωμον] τὰ τοῦ ἀγίου (Τριψάδιον, Σάββατον α' ἑβδομ.) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Οὐ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριφδίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀγίου, τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενῆς». Εξαποστειλάρια, αὖν, Δόξα, Καὶ νῦν, ως ἐν τῷ Τριφδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' φόδη τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ Τριφδίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». μαρτυρικά· Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– τοῦ ἀγίου (26 Οκτ.), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον τῆς ήμέρας, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μρ. β' 23-γ' 5). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Οὐ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ιερατικόν)· εἴτα «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυτις.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελῆται νεκρώσμον τρισάγιον, ἀν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, δυνατὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου ἑόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἵερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων.

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου Κπόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριφδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἑκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ύπερ ἔννοιαν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφῆται τίμοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εις τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀφ' οἵ τοις κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Λίθος ἀχειρότυπης».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Μωσῆς

τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἀσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἄγιος ὁ Θεὸς» (ἢ μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἵ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν Ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἵ. ναοῦ, ὅ τε ἵ. κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν Ἱερὸν ναόν, τῶν κωδώνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὁπισθεν τοῦ Ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὁρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὄτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ως ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέᾳ) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουονσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων Ἱερεὺς (ἢ ἂν ἢ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἔξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ως εἰδον, οἱ ἀπόστολοι ως ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ως παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ως ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ως συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ως ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ως ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ως ἀπελήλαται, ἡ σοφία ως ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ως ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ως Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες

καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριζεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἣς ἥγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Ἄιωνία ἡ μνήμη» γ’.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἔκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἔξαιτον μένων, οἰκτηροῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἵ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἴτα τὸ «Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἡ λιτανεία τῶν ιερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰεροσολύμων

Σχηματίζεται ίερὰ πομπὴ ὡς ἔξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἴτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἔξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἴτα οἱ ιερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἵ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἵστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «Ἐύλογησον, δέσποτα, τὴν ἀγίαν εἶσοδον». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «Ἐύλογημένη ἡ εἶσοδος τῶν ἀγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ο χορὸς «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὄρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτίσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ρήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἴκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν. Καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ḥσμασιν.

Καὶ ἔκκινεῖ ἡ ἵερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτικιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὅστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγῳ τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῇ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἔκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὲ ὁ Θεός», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «Οθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Οἱ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰώνια ἡ μνήμη. [Ο χορὸς «Αἰώνια ἡ μνήμη» (γ')].

— Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθέτον, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπεριγραπτὸν, καὶ τῇ μὲν θεικῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὄμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰώνια ἡ μνήμη. [Ο χορὸς «Αἰώνια ἡ μνήμη» (γ')].

— Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἡ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τήν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι᾽ εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαιώσιν, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη. [Ο χορὸς «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη» (γ').]

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἡ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ψάλλει τὸ ἀπολυτικιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἵσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ιησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιον καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ως εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ως ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ως παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ως ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ως συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ως ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ως ἀποδέεικται, τὸ ψεῦδος ως ἀπελήλαται, ἡ σοφία ως ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ως ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ως Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ως αὐτοῦ γηγενήσιον θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὄρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἵ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὄταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ώρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Kai eis to Pneuma to agion, to kuriou, to zōopoiōn, to ek toū Patrōs ékporēnómēnon, to són Patrī kai Yíw̄ sumproskunovémēnov kai sundozazómenon, to lalh̄san dià tōn proφtētōn. Eīs mian, agian, kaθolikēn kai ápostolikēn Ἐκκλησίαν. Όμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Kai zōhn̄ ton mélloνtōs alōnoς. Amjn̄.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— *Mikhajl toū órthodózou basileías kai Thoedóras tēs agias aútoū mētrōs, aiōnía ἡ muñ̄m̄. [O χορὸς «Aiōnía ἡ muñ̄m̄» (γ')].*

— *Basileíou, Kōnstantinou, Léontou, Alēzánđrou, Xristofórou, Nikηphorou, Andronícou, Iosakíou, Alēzíou kai Thoedórou, tōn tēn oúrānioū basileíean tēs épigēiōn ántallažaménōn, aiōnía ἡ muñ̄m̄. [O χορὸς «Aiōnía ἡ muñ̄m̄» (γ')].*

— *Iγnatíou, Fotíou, Stefánon, Antóniou, Iosaphat kai pántωn tōn ágiotátōn patriarchōn tōn ópèr tēs pístewōs īmōn ágwni-saménōn, aiōnía ἡ muñ̄m̄. [O χορὸς «Aiōnía ἡ muñ̄m̄» (γ')].*

— *Tōntōn tois ópèr eubēbeías mēxri thánátoū áthlois te kai ágwnísmasai kai diadaskalíais paídagogeis̄thai te kai kratúnēsthai Théón̄ ékliparoūntes kai mīm̄tās tēs énθéoū aútōn̄ politeías mēxri télon̄s ánaðeíkn̄sthai ékduñswapōñntes, áz̄iow̄thēípm̄n tōn éz̄aitoūménōn, oíktir̄mois̄ kai chár̄iti toū meyáloūn kai práwtoū ἀr̄chieréw̄s Xristoū toū álēthiñoū Thooū īmōn, pr̄eis̄bēíais tēs ópereñdózoū despoíñ̄s īmōn Thoetókoū kai áeipar̄thénoū M̄riás, tōn theoieidōn̄ ággéloñ̄n kai pántōn tōn áḡiōn.*

‘Ο χορὸς «Ἄμην» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ

«Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῷ ἡ ἵ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ό ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἴτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ως ἔξῆς.

Ἄντιφωνον α'

**Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκονστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἔχθροος. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄντιφωνον β'

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς νιοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Άλληλονια.

Υψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς....

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς νιοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

Άντιφωνον γ'

Αίνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαι σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς* (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυρ. α' νηστειῶν, «Πίστει Μωνσῆς μέγας γενόμενος» (Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἔξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ο ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἐσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (πλ. α') ἥχου 4 «Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου 3 «Δίδον μοι κατάνυξιν» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (14 Μαρτ.) ἔτερα 3 «Νεύσει καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν

* Προκείμενον, ἵχος δ', Ωδὴ τῶν πατέρων, «Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν». — Άλληλουιάριον, ἵχος πλ. δ', στίχ. α' «Μωνσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς ἰερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουνὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλονυμένοις τὸ δόνομα αὐτοῦ», στίχ. β' «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

συνεχείᾳ προσόμιοιν θεοτοκίον «Στῆσον τοῦ νοός μου». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἄπαντα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις» κ.τ.λ. ώς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

14. Δευτέρα. Βενεδίκτου ὁσίου (†543). Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἱ.).

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου, ώρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ώς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἔως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεζάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ώς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ i. μονὰς διάφορα τυπικά.

1. Τὸ T.M.E. (διατάξεις Τριῳδίου §23, ὑποσ. 17) ὥριζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ώρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὡς εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἰδίως νησιωτικῶν περιοχῶν.

2. Εἰς ἄλλας i. μονὰς καὶ περιοχάς, ὀσάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον παραλείπεται.

3. Εἰς ώρισμένας ἑκκλησίας συμφάλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ)· ἡ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Αντίπασχα (16 Απριλίου - 1 Μαΐου) ὄμοι μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὄποιοι καὶ προηγοῦνται. Απὸ γ' φόῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' σ' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὄταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

4. Τέλος πολλαχοῦ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεζάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης Εβδομάδος).

15. Τρίτη. Αγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (†303). Αριστοβούλου ἀπόστολου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1792).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 8 καὶ 14 Μαρτίου.

16. Τετάρτη. Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου (†287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἱ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιόμελον «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μόρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριφδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (17 Μαρτ.) εἰς 4 μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου· εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

17. Πέμπτη. Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Σημείωσις. Ἐνθα ἔορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ T.M.E. τῆς 10ης Φεβρ. καὶ τῆς 9ης Μαρτίου· Απόστολος: τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Εφρ. γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Σαβ. δ' ἐβδ. Λονκᾶ (Ακ. σ' 1-10).

18. Παρασκευή. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιόμελον «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (πλ. α') ἥχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 19) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου (ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου) «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ»· εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἔσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», εἴτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὅμνου «Ἴκουσαν οἱ ποιμένες».

Μετά τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ὥς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

19. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283). Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ (†1564).

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἥχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμινον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἀγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἥχου, «Κύριε, τὸ ποτήριον» κ.λπ. ως ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου «Ἄναπανσον, σωτὴρ ἡμῶν» (ὅ περ θὰ ψαλῇ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν (ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου)

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἰκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπανσον, παρορῶν ως ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἢ ως ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ ἔπραξαν, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδεντος». Εὐθὺς [ό Άμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὅποια γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἄναπανσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας». Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. [Η στιχολογία τῶν ἐννέα ώδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ώδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς σ' ώδῆς μετὰ τῶν τετραφδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριῳδίου, Σάβ. β' ἔβδ.). Απὸ γ' ώδῆς ό εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, αἵτησις, «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Αφ' σ' ώδῆς ό εἰρμὸς τοῦ β' τετραφδίου «Βνθός μοι τῶν παθῶν», αἵτησις, «Σὺ γάρ εἶ ὁ βα-

σιλεύς», εἶτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον) τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ’ εἰς τὸ «Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμος τῆς η̄ φόδης τοῦ β̄ τετραφδίου «Τὸν ἐξ ἀνάρχου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν πιμιωτέραν»· εἶτα ὁ είρμος τῆς θ̄ φόδης τοῦ β̄ τετραφδίου «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ θεοτοκίον «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς Όρολόγιον). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ πλ. ᾱ ἥχου «Εὐλογημένος ὁ στρατὸς» κ.λ.π., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Σὺ ἔπλασάς με, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε». «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἥχου «Αἴγῃ τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστὲ» κ.λ.π. ώς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου. «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π. καὶ τὰ ἀπολυτίκια τῆς μετ’ Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Απόστολος: Σαββάτου β̄ ἐβδ. νηστειῶν, «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Ἐβρ. γ̄ 12-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον» (Μρ. ᾱ 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἐστί· «Μακάριοι οὖς ἐξελέξω»· «Εἰδομεν τὸ φῶς». Έὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμηένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχῆν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λ.π. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὄνόματα ὑπὲρ ὃν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ̄ καὶ δ̄ ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἐορταζομένου ἀγίου.

2. Εἰ τόχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίᾳ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασίᾳ».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου (†1793). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὥσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεντε παρθένε». Απολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθῇ μία θ. λειτουργία προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβενε ύπερ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ιεράρχου, εἴτα τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ. τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τοῦ Τριῳδίου «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἵεράρχου προσόμοια 3 «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὁδῆς τοῦ ἀγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», «Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς β' νηστειῶν, «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἔθεμελίωσας» (Ἐβρ. α' 10-β' 3). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Μρ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Ἄλιεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. β' ἥχου «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου «Ἄμετρητά σοι πταίσας» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (21ης Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Πάντων θλιβομένων». Μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. ὡς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

21. Δευτέρα. Ὁσίου Ιακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 8 καὶ 14 Μαρτίου.

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 2ας Ιανουαρίου.

22. Τρίτη. Βασιλείου ιερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362). Καλλινίκης μάρτυρος (†252).

23. Τετάρτη. Νίκωνος όσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Οἱ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Οἱ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἄσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Τερεῖα ἔμψυχα» (ἄπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου «Ἡλίου αὐγάσματα» καὶ ἔτερα 3 τοῦ Μηναίου (24 Μαρτίου) «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐνάγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ»· εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

24. Πέμπτη. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αι.).

Τῇ Τετάρτῃ πρῳ. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ήμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «Ίδοδ ὁ νυμφίος ἔρχεται») τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου», μετὰ δὲ τὸ γ' ἀντὶ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει πνεύματος». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλεήσον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

[Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας]. Καθίσματα ἀποστολικὰ τοῦ ἥχου (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, ἥχος πλ. β', τῇ Πέμπτῃ πρῳ):

- α) ἄνευ στίχου «Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»,
 - β) μὲ στίχον «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν», τὸ κάθισμα «Οἱ μαθηταὶ σου Ιησοῦ»,
 - γ) μὲ στίχον «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ» τὸ μαρτυρικὸν τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη»,
 - δ) Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ἄγια δέσποινα Χριστοῦ».
- Εἶτα [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς

ήμέρας καθίσματα, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (βλ. Πέμπτη τῆς γ' ἑβδομάδος) «Φωστῆρες κόσμου ἀπλανεῖς» κ.λπ..

‘Ο ν΄ ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φόδων. Κανόνες, ό προεόρτιος «Ο κόσμος περιχαρᾶς» μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ καὶ τὰ δίειρμα τριῳδία τῆς ήμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Άπο γ' φόδης τὸ μεσῷδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα «Σήμερον ἄπασα κτίσις»· ἀφ' οὗ τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς στίχον «Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς ή φόδης τοῦ δευτέρου τριῳδίου «Οἱ ὅσιοι σου παιδεῖς»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες τὸν είρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν»· ἐν τέλει ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ β' πάλιν τριῳδίου «Ἄσπόρου συλλήψεως» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν».

Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «Ως δῶρα προεόρτια» (δίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἵνων], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ώς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων τὸ ἰδιόμελον τῆς ήμέρας «Τῆς νιοθεσίας ἐκπεσὼν» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Τοὺς ἐκλεκτοὺς» (ἄπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω»· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ δραὶ α΄, γ΄ καὶ ζ΄ ἀναγινώσκονται λιταί (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), ἀρχόμεναι ἄπασαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'. Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης, Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον θεοτοκίον· μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ζ΄ ὥρας «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἡ ἀπόλυσις.

25. Παρασκευή. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ, ώς εἴθισται, κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε ἑκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιομελον «Ἄπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἢ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης (α'-Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὅρος τοῦ Θεοῦ Χωρῆβ», β'-Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ'-Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἐσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὥρας καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἴδιομελα «Τῷ ἕκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐάγγελια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς...»

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικιον αὐτῆς ἄπαξ.

Εις τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μουν».] Καθίσματα τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς 6), «ἄνευ στίχου», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης. Απὸ γ' καὶ ζ' φόδης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ κανόνος «Ἄνοιξω τὸ στόμα μουν», ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «Μεγαλόνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον»

ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «*Ἐναγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» ἔξακις μετ' ἐφυμνίου ἐκάστοτε τὸν εἱρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ωδῆς τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «*Ἐναγγελίζου, γῆ...* Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗται τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι’ ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς (25ης Μαρτίου), «*Οἱ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Ἐβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ*» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ i. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἱρμὸς «*Ἐναγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ*». Κοινωνικὸν «*Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· ἀλληλούια*»· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*». Απόλυτις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*», τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «*Κύριε, ἐλέησον*», ἔξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «*Αἰώνια ἡ μνήμη*» γ', καὶ τῆς ἕκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ζηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν*».

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ύπερ πίστεως καὶ πατρίδος ὁγωνισμάτων καὶ πεσόντων, καὶ ύπερ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκουσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἔκάστῳ ἔθνει τὰς ιδίας ὄροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβεῖς ἡμῶν ἔθνος ἔξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἑκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸν ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίζας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὖθις βίον ἔχαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ύπερ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ὁγωνισμάτων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἥ ύπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἥ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακονοχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπτανσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ύπερ τῆς Ἑκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γάρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορὸς «Ἄμήν», ὁ ἵερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ως εἰς τὸν ἐσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Οι χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου ψάλλονται εἰς τὴν ἀκολούθιαν τοῦ ἐσπερινοῦ (βλέπε κατωτέρω 26η Μαρτίου).

26. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου». Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθίᾳ 26 μαρτύρων. (Πρβλ. Τ.Μ.Ε., 25 Μαρτίου, §§6-8).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· (μικρὰ) ἀπόλυσις ως εἰς τὸν ἐσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἔτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ήμέρας· (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγινώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ήμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ» κ.λπ., εἰς τὸν στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἰερέως ἐμμελῶς ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων τοῦ ἀκαθίστου ὅμοιου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν», ως εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν οἴκων τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον, τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόδειπνον τὸ μικρόν.

Τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμὸν εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, [τὸ ψαλτηρίον τῆς ήμέρας]. Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, [μετὰ τὴν α' στιχολ.] «Ο μέγας στρατηγός», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἄπασα»· [μετὰ τὴν β' στιχολογίαν] τὰ δύο ἔτερα· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είρμῶν) καὶ ὁ τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀφ' οὗ σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι οἱ είρμοι τῆς ἑορτῆς «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον» ως χθές, «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμὸς «Ἐύαγγελίζον, γῆ... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἷνοι τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον «Ἐύφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί» (ὅ

ζήτει εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς 25ης Μαρτίου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν* τῆς ἑορτῆς, ως χθές· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, [τοῦ ἀρχαγγέλου] καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν). Ἀπόστολος: Σαββάτου γένεθλιος νηστειῶν** (Ἐβρ. 1' 32-38). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Mp. β' 14-17). καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) «Ἐξελέξατο Κύριος...»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· ἀπόλυσις ως χθές.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (γ'-δ' αι.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ζ' (T.M.E., διατάξεις Τριῳδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο συμμαχήσας, Κύριε». Απολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ «Ορῶσά σε

* Η περὶ τοῦ εἰσοδικοῦ διάτοξις τοῦ T.M.E. (25 Μαρτ. §8) ἀντιφάσκει ἐμμέσως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς Προθεωρίας αὐτοῦ (§38), τὸ πνεῦμα τῆς ὥποιας ἡκολουθήσαμεν.

** Τὸ T.M.E. ὅριζει εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἀρχαγγέλου (8ης Νοεμβρίου) καὶ κοινωνικὸν «Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους...» (τῆς Δευτέρας). Άλλὰ ταῦτα δὲν δικαιολογοῦνται, καθόσον ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας στερεῖται ιδιομέλων καὶ ἄλλων ἑορτών στοιχείων ιδιαιτέρων διὰ τὸν ἀρχάγγελον εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ λεχθοῦν εἰς ναοὺς ἐπ' ὄνόματι αὐτοῦ.

ή κτίσις», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἴτα κάθισμα τοῦ Τριῳδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριῳδίου μόνον μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ είρμος δὶς «Ο θειότατος προετύπωσεν», εἴτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ώς εἰς τὸ Τριῳδίον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἑκάστῃ φόδῃ. Μετὰ τὴν γ' φόδην, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσάδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν, «Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ζ' φόδην, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ύπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ο θειότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ω μῆτερ παρθένε».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τὸν πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὴν ύψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς ὀποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἵ. βήματος σχηματίζεται ἵ. λιτανεία κατὰ τὴν ἔξῆς τάξιν· προηγοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἔξαπτέρυγα, εἴτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεὸς» καὶ εἴτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ ἀσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾶ τὴν ἀγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ’ αὐτῆς ἐν ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ’ ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων εἴτα αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἄγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἵ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ηὐτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸν καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἀσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἴτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὅμνον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», διν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἴτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἑβδομάδος, δτε μετὰ τὴν θ' ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγιασμένης γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἴρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ώς ἔξῆς.

Αντίφωνον α'

'Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

"Εδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὄψος, ἥχμαλώτενσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

"Εδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Αντίφωνον β'

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

'Ο δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Τύψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ό μονογενὴς Υἱός».

Αντίφωνον γ'

Τύψοντε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Αντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Απόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέ-

γαν» (Εβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον όμοιώς, «Ὄσ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ή θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Άντι τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Άπολυτίκια «Κατέλυσας», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαία».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἥχου «Ως ὁ ἄσωτος νιὸς» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἔκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 28) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Άποστιχα, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ώς ἑσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

28. Δευτέρα. Ιλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754). Ήρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 8 καὶ 14 Μαρτίου.

Εἰδήσεις. 1. Σήμερον Δευτέρᾳ, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματα μου κατεύθυννον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρίς. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ τάνταις ἡμέραις εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαία»· όμοιώς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

2. Πολλαχοῦ εἴθισται (συμφώνως καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ὀδηγίας τοῦ Τριῳδίου) ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ νὰ γίνεται εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ νὰ γίνεται οὐχὶ ἐν τῇ α' ἀλλ' ἐν τῇ θ' ὥρᾳ, μεθ' ἣν αἱρεται ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ i. βήματι.

29. Τρίτη. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364).

Εἰδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριῳδίου, ἡ δὲ

άκολουθία τῆς 29ης Μαρτίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἐσπέρας).

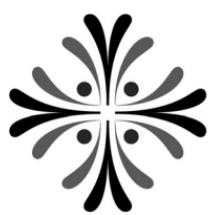
30. Τετάρτη. Ιωάννου όσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Εἰς τὸν ὅρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου, ἃνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην φόδὴν τοῦ ἐννεαφορίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ)· μετὰ τὴν ζ’ φόδὴν τὸ κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαίᾳ» μετὰ τοῦ οϊκου «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ιδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριῳδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστῳ διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (31 Μαρτ.) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριῳδίου). Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ᾧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα».

31. Πέμπτη. Υπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Ακακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Εἴδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἔσπερινὸν ψάλλονται 3 ἔσπερια τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (1 Απριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Τὸ ἔσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἐνθα λέγονται κανόνες, [μαζὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου] λέγεται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (1 Απριλίου), διότι θὰ παραλειφθῇ αὔριον εἰς τὸν ὅρθρον· μετὰ τὸν κανόνας ὅμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλλησαν εἰς τὸν ἔσπερινόν.

ΜΗΝ ΔΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ήμέρας τριάκοντα

Ἡ ήμέρα ᔁχεὶ ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Παρασκευή. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522). Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Ό δρθρος θὰ ψαλῇ ώς ᔁχεὶ ἐν τῷ Τριφδίῳ, ἄνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου, Παρασκευὴ πρωΐ, ἥχος βαρὺς) ψάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Οἱ μάρτυρες σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον «Τὸν σταυρωθέντα»· μετὰ τὴν ζ' φόδην τοῦ ἐν τῷ Τριφδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαιά» καὶ εἴτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Εἰς τὴν α' ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ώς προεσημειώθη. Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς τὸ ὅμοούσιον κράτος» ὁ ιερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμιᾶτρὶς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὅμοούσιου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ' καὶ τοῦ ἰδιομέλου «Δεῦτε, πιστοί» (ζήτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἴτα ὁ ιερεὺς αἴρει τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημοθύρων εἰς τὸ ιερὸν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀγ. τραπέζης· εἴτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυτις.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς πάθεσι δουλώσας» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ βαρέος ἥχου «Δόξα σοι, Χριστὲ» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (2 Απριλίου) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Ἀνάπανσον, σωτήρ», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης»·

εῖσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, «Κατενθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ δὲ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ώς εἴθισται, ἡ δέ στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Τεῖχος εἰ̄ τῶν παρθένων», εἰς ἦν συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «Ἄγγελος πρωτοστάτης». Κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

2. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Τίτου ὄσίου (θ' αἱ).· Άμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἥχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριψίδιου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ βαρέος ἥχου «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν» κ.λπ.. Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραώδια τοῦ Τριψίδιου. Άφ' ζ' ωδῆς τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' ωδῆς τοῦ β' τετραώδιου «Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ είρμὸς τῆς θ' ωδῆς τοῦ β' τετραώδιου «Μεγαλύνομεν πάντες» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστι». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τὸν αἰνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ώς ἐν τέλει τοῦ Τριψίδιου (ἥχος βαρύζει). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ώς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν. Αναγνώσματα: Σαββάτου δέ ἐβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ζ' 9-12· Μρ. ζ' 31-37).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ιωάννου ὄσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Νικήτα ὄσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824). Ιωσήφ τοῦ ὑμνογράφου (†833). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψίδιου §§41-43).

Εις τὴν Θ'. Απολυτίκιον «Ἄπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ὥσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Οὐ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ». Απολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου», Καὶ νῦν, «Οὐ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἰθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η')· μετὰ δὲ τὸν νέψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γένθης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἴτα τὰ μεσάδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ύπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Διός ἄγγέλους βλέψασα», τὸ τοῦ Τριῳδίου «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πάτερ Ἰωάννη ὁσίε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβουόμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὁδῆς τοῦ ἀγίου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. δ' νηστ., «Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Ἑβρ. σ' 13-20). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μρ. θ' 17-31). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων»· ἡ ὑπακοὴ «Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. δ' ἥχου «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (4 Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Ἀπόστιχα ώς ἐν τῷ Τριῳδιῷ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. ώς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

4. Δευτέρα. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (σ' αἱ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ιερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 8 καὶ 14 Μαρτίου.

5. Τρίτη. Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

6. Τετάρτη. Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων (†344-47).

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Οἱ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει τὸ Τριῳδιόν) καὶ ψάλλομεν τὸ ίδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἄπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου,

καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὥ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἡ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου ἡ τοῦ ὄρθρου.

A'. Ο Μέγας Κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἔστιν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν είρμων) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἡ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριῳδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αιγυπτίας καὶ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ὁδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δίειρμον τριῳδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ὁδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ὁδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ὁδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ είρμος «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου.

B. Ο Μέγας Κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[**Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον.** Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ ἀκολουθία τῆς 7ης Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Ἄλληλονία» οἱ τριαδικοὶ ὅμνοι τοῦ πλ. δ' ἥχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικὰ τοῦ ἥχου (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) δύο «Ἐύλογητὸς εἰ, Χριστέ», (στίχος «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου», εἶτα (στίχος «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον

μαρτυρικὸν «Γενναίως τὸν δρόμον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δὲ ἀγγέλου». Όντες χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου»· [ἥ στιχολογία τῶν ἐννέα ωδῶν (Τ.Μ.Ε., Τριῳδιον §46)]. Εἰθ’ οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προύμνιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριῳδια (ὅπου ύπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ’ ὧδης ὁ εἰρμὸς «Στερέωσον, Κύριε», αἴτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Άφ’ ζ’ ὁ εἰρμὸς «Ἐβόησα ἐν δῃλῃ καρδίᾳ μου», αἴτησις, τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ύπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἰθ’ οὕτως οἱ λοιπαὶ ώδαί· εἰς τὴν η’ ώδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «Ἐύλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς «Ὄν στρατιά», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»], εἴτα ψάλλονται τὰ τριῳδια καὶ ἡ θ’ ώδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεστημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυτις.

(Τὸ πρωὶ αἱ ὕραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὁρίζονται κατωτέρω τῇ 7ῃ τοῦ μηνός.)

7. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης (θ’ αἱ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ (†1948).

A'. Ἄν ὁ Μέγας Κανὼν ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὅρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἴτα [μετὰ τὸ ζ’ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικὰ καθίσματα τοῦ πλ. δ’ ἥχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν

τῆς ζ' φόδης (βλέπε τὸν προηγούμενον ὅρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστὸς ὁ Θεός»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δι’ ἀγγέλου»· εἴτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' φόδην τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστήρας θεαυγεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπεριληπτὸν». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ η' στιχολογία τῶν ἐννέα φόδων, ώς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίειρμον τριφδίον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὐδὲν τὸ τοῦ Τριφδίου κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μουν» μετὰ τοῦ οίκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ιατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριφδίου. Εἴτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ φόδαι τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διείρμου τριφδίου, εἰς δὲ τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' φόδης τοῦ β' τριφδίου «Τὸν ἄναρχον βασιλέα», στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μουν τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν», εἴτα ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ β' τριφδίου «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (τρίς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ώς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἄπαντα ώς ἐν τῷ Τριφδίῳ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἔστωτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ωρας, λεγομένας ώς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τὸν μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μουν» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς», ἡ ἀπόλυσις. Εἴτα ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ώς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περίπτωσιν).

B'. Ἄν δο Μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὅρθρον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ιερέως, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», εἴτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', καὶ ἀναγινώσκονται **αἱ ωραὶ**, ώς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ώς καὶ εἰς

τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Ἄντεξονσίως ἐξεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (8 Απριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυτην μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπαύριον.

8. Παρασκευή. Ἀγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης (†432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ (†1669).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς», τὸ ἰδιόμελον «Ως ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βούλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἔσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὅρθρου.

Α'. Ο Ακάθιστος Ὅμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἔσπέρας ἀναγινώσκεται **τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον** μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' φόδὴν τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ σ' φόδη, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἴκων. Εῖθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ,

ψάλλονται ή ζ', η' καὶ θ' φόδη (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμιᾶ ὁ διάκονος ἦ ὁ ἱερεὺς, ως εἴθισται), «*Tῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἰκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Εὐχώμεθα*», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «*Tὴν ὡραιότητα*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β'. Ο Άκαθιστος Υμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (9 Απριλίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Άκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὕτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστί*» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα· μετὰ τὰς εὐχὰς «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «*Εὐχώμεθα*» καὶ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ωρολογίῳ). Εἴτα ὁ ἔξαψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Tὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἰκων. Εἴτα «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*὾τι σὸν τὸ κράτος*».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἰκων καὶ αὖθις «*Tῇ ὑπερμάχῳ*». Εἴτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Άκαθίστου «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα φόδαι α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης φόδης (ἄχρι τῆς ε') καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ Άκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἄπο γ' φόδης, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*὾τι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἰκων. Εἴτα «*Tῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ο μέγας στρατηγός*». Αἱ φόδαι δ', ε' καὶ ζ' τοῦ Άκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' φόδης συμψάλλεται καὶ τὸ δεῖειρμον τετραώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προσύμνιων, ως ἔξῆς·

«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραφδίου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραφδίων·

«Κύριε, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραφδίου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραφδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραφδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ζ' καὶ τῶν λοιπῶν ὥδων, καταβασία ψάλλεται ὁ ἔκαστοτε είρμος τοῦ β' τετραφδίου.

Δ΄ ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν είρμον «Τοῦ κήτους τὸν προφήτην», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ, ἡ δέ στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἴτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριφδίου. Ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὥδη τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὅρθρῳ εἰς τὴν η' ὥδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»). Εἴτα «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ είρμος «Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ είρμου «Ἡσαΐα, χόρευε».

Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυτις ώς συνήθως. (Τὸ πρωὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ώς διατυποῦται κατωτέρω.)

9. Σάββατον τοῦ Ἄκαθίστου. Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίμου ιερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†364).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἀνδρῷ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκτιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἄν οἱ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ως ἔξῆς. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὁδὸν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οὐ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ τῆς Ἀκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δίειρμον τετραφδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ μεσφδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» ἄπαξ. Άφ' οὐδὲ τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα, οἱ οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μον τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἐν τέλει οἱ είρμὸς «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ.

Ἄν οἱ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ή γ' καὶ ή ζ' ὁδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἄναστασα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ιεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄπας γηγενής»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Τερεντίου, Πομπήιου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ιερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821). Ἡχος α', ἐωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψδίου §§54-56).

Εις τὴν θ'. Απολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχῳ».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψδίου 4, Δόξα, «Ἐθανματούργησε, Χριστέ,... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριψδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ». Απολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (θ')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἴδιομελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριψδίου· ἀπὸ γ' φύδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὄσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριψδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἀπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῆς ὄσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὄσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ύπεμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μον», β) «Καὶ ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας

μου καὶ κατηγόθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριψδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὁδὴ τοῦ (α') κανόνος τοῦ Τριψδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν σοί, μῆτερ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Απόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Εβρ. θ' 11-14). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἥχου 4 «὾τι τὸ πέλαγος πολύ» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριψδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (11 Απρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Απόστιχα, ώς ἐν τῷ Τριψδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ώς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται σήμερον ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Ε', συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (ἐξ ίδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε. 9 Μαρτίου, περ. ε', §§8-10). Απόστολος τοῦ ἀγίου (13ης Νοεμβρίου, Εβρ. ζ' 26 - η' 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

11. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων.

Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92).

Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 8 καὶ 14 Μαρτίου.

12. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων.

Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αι.).

Ἀνθούσης ὁσίας (†801).

13. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ (†655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Απριλίου 1204)].

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθεσι» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (14 Απριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

14. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

15. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» –ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι»— τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἐβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἔσπερας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἔστι» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν τοῦ ἀγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ὄδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀπόδειπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐχώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §60).

16. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Άγαπης, Ειρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων (†258). Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ (†1970).

Ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάτ. Τριῳδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικτίρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἴτησις μετ' ἔκφωνήσεως «὾τι ηὐλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῳδία κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ τοῦ Τριῳδίου «Ὑγρὰν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραῳδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἱρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» [τὸ «Ὑψοῦτε Κέριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριῳδίου «Λόγῳ σου, Λόγῃ» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἷνους τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἀγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ὡδὴ τοῦ α' καὶ ἡ σ' ὡδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσόδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «὾σοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἡν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ιεροῦ Χρυ-

σοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' είρμὸς τῆς θ' φόδης «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλούνια»· ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν* τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Απόλυτις «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεζῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἡ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' φόδη τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Ἐΐδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ὃν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε *T.M.E.*, σ. 352, σημ. 35).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εῖσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Συμεὼν ἴερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Αδριανού μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ιδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Απόστιχα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Απόλυτις «Οἱ ἐπὶ πώλου ὅνοι καθεσθῆναι καταδεξάμενοι διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δέ νηχουν. Προκείμενον, νῆχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ κανόνος «Ὥφθησαν αἱ πηγαί»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' φόδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἴτα πάλιν ὁ είρμος «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὄποιον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συννταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλον ὄνον καθεσθείς, γάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὰ ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συννταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος Κυρ. Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλιπ. δ' 4-9). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ιω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ είρμος τῆς θ' φόδης «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Εὐλο-

γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυτις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εῖτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαῖων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ὥρᾶς ὁ εἱρμὸς «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Η ως ἄνω ἀπόλυτις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπόλύτεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἐβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμμάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ο δρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ως εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (περὶ Τριῳδίου §67). Τὸ τροπάριον «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείαις (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριῳδίου ἀναγινώσκεται τὸ μηνολόγιον τῆς 18ης Απριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («Ο Ιακώβ ὡδύρετο»)· ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

18. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Αθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αιγίνης.

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Άναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Είτα αἱ ὁραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «Οἱ Ιακὼβ ὡδύρετο», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγ. Δευτέρᾳ ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §§ 23 καὶ 70).

Οἱ ὅρθροις τῆς μεγ. Τρίτης, ώς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» κατάληξις «πρεσβείας τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ώς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' ὀδήν.

19. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Παφνουτίου ιερομάρτυρος. Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας.

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [άναγινώσκονται ἔτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὁραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριῳδίου §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγ. Τρίτῃ ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §§ 23 καὶ 74).

Οἱ ὅρθροις τῆς μεγάλης Τετάρτης ώς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §67). Εἰς τὸ α' «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ώς προεσημειώθη.

20. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεία τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ. Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγάλου Μετεώρου (†1310)· Άναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ιερομάρτυρος (ζ' αἱ.).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [άναγινώσκονται ἔτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ'-κ') καὶ εἶτα] αἱ ὁραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξις Τριῳδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἵ. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §77).

‘Ο δρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Ή ἀκολουθία ως εἴθισται καὶ ως ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [«Ὄτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»], ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἑκτενής καὶ ἀπόλυτις «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

21. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἑορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Ιανουαρίου ἱερομάρτυρος (†305). Άλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Αναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου (†599). Μαξίμου Κων/πόλεως (†434).

Εἰδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἔξαγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, δς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωΐ. **‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου**, ως εἴθισται καὶ ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Απόστολος, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α' Κορ. ια' 23-32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κζ' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Άντι χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸν καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθήτω). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Απόλυτις ως ἐν τῷ δρθρῷ «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...»

Τὴν ἐσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. **‘Ο δρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου.** Η ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ

τάξιν (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §80). Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» καὶ ἡ ἐκτενής Ἀπόλυσις «Οὐ ἐμπτυνσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

22. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἄγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμοιογίας». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἱ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἀρτῃ, Νεάρχου μάρτυρος.

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θύρας «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «Οὐ ἐμπτυνσμοὺς καὶ μάστιγας».

Ο ἐσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθηλώσεως), ἀρχόμενος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θύρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος» οἱ χοροὶ ἅρχονται τῶν ἀποστίχων «Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν» κ.λπ., ἐνῷ οἱ ἰερεῖς τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἴ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας, ως εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον»· εἶτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτίκια «Οὐ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ο ὅρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρῆνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Σαββάτου, ως εἴθισται (Τ.Μ.Ε. διάταξις Τριῳδίου §85). Εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. Δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἴ. Εὐαγ-

γελίου. Άμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσχωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφίᾳ», αἴρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἴ. βῆμα, ἐνῷ ψάλλονται τὰ τροπάρια «὾τε κατῆλθες» κ.λπ.. Εἶτα τὸ τροπάριον «Ὥ συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἔτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζήτει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξιποστόλου»), ὁ δὲ ἵερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυτις «Ὥ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

23. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθιδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

Εἰδησις. Ἡ ἀκολονθία τοῦ μεγαλομάρτυρος μετατίθεται καὶ συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμον τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμον (25 Απριλίου).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ο μέγας ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ώς εἴθισται (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριφδίου §86). Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», καὶ τὸ ιε' «Ἐτονς ὀκτωκαιδεκάτου») κ.τ.λ.: ἀντὶ χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὑμνος «Σιγήσατο πᾶσα σάρξ». Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἱρμολογικῶς εἰς ἥχον β' τὸ «Μνήσθητι εὖσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυτις «Ὥ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ἐλισάβετ ὁσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια

«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἔκάστης φόδης (καὶ τῆς ή' φόδης) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὕτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν είρμον ἔκάστης φόδης ως καταβασίαν* (πλὴν τοῦ είρμου τῆς θ'), οὕτε αἰτήσεις λέγονται οὕτε τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὕτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὕτε θυμίασις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' φόδην λέγεται αὐθις ὁ είρμος αὐτῆς «Μή ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Ὥσε κατῆλθες», ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Εἰδησις. Απὸ τῆς σήμερον (*Κυριακῆς τοῦ Πάσχα*) μέχρι τῆς *Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς* τὸ «Βασιλεῦ οὐράνie» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ιερεὺς ἐνδεδυμένος ὄλόκληρον τὴν ιερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἵ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τραπέζης, ἔξερχεται τοῦ ἵ. βήματος ψάλλων εἰς ἥχον πλ. α' τὸν ὅμινον «Δεῦτε λάβετε φῶς...», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἴτα ὁ ιερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ἔως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἔξεδραν, ἔνθα ὁ ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μρ. ις' 1-8). οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ὄρθρος. Ὁ ιερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἵ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσίῳ» καὶ ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» τρίς· εἴτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἔξακις, ἐνῷ ὁ ιερεὺς θυμιῶν κύκλῳ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεὸς» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἴτα ὁ ιερεὺς αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλη, ἐκφώνησις «Ὥσι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ είρμου τῆς α' φόδης τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

* Οἱ είρμοι δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

ΚΑΝΩΝ ό τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἥ τοι ὁ είρμὸς δὶς καὶ τὰ τροπάρια ἑκάστης φόδης εἰς 4 μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης φόδης πάλιν ὁ είρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἑκφωνήσεως ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἢ τῷ Ιερατικῷ. Απὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρὶς καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ φόδαι. Εἰς τὴν ἑκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ' φόδη τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ώς ἔξῆς.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζον, φωτίζον».

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζον, φωτίζον».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεοῦσαμένη· σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Οὐ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζον, φωτίζον», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἑκφωνήσεως «Οὐτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὕμνονῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λ.π. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εύθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «*Χριστὸς ἀνέστη*» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἵερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «*Εἴ τις εὐσέβης καὶ φιλόθεος*», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «*Ἡ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρσός*».

Σημείωσις. Ο κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις ώς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ως ἔθος). Αντίφωνα τῆς ἑօρτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ώς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «*Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

META THN EISODON, τὸ τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Αντὶ τρισαγίου «*Οσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος*» (Ιω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ Ἰ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον*».

KOINΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γενύσασθε*» (ἄνευ ἀλληλούνια· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ**.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνῳ παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

* Ἡ ἀρμόδιος θέσις τοῦ κατηχητικοῦ λόγου εἶναι «μετὰ τοὺς αἰνους πρὸ τῆς λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀγίαν κοινωνίαν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §2, ὑποσημ. 7). Ὄμοιώς ὁρίζεται εἰς τὸ Πεντηκοστάριον, τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ τὸ ἐγκρίσει τῆς Ι. Συνόδου «Ιερατικὸν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελείᾳ ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

** Οἱ παρόντες στίχοι εὑρηνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μωρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· τὸ αὐτὸ τρὶς σύντομον (εἰς ἥχον β') ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἰερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἄλληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἴτα ὁ ἰερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγέρσιν» (ἄπαξ)· εἴτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἰερεὺς ψάλλει ἡ ἐκφωνεῖ ὀλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Η τάξις αὐτὴ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἄπασαν τὴν διακαινήσιμον ἔβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Απὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἡ τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυτις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Απὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἔβδομάδος εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισάγιου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὕρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρὶς σύντομον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηραφικόν.

4. Έὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἔβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (T.M.E. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἔβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Άπ. Διακονίας, σελ. 266).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ώς εἰς τὸν ὕρθρον, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ

έκφρωντησις «”Οτι πρέπει σοι». Έσπερια, εις στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ β' ἥχου «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Απριλίου 23) τὸ αὐτόμελον «Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἄξιως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὕσης ὄψιας τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ» (Ιω. κ' 19-25), τὸ ὄποιον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ώρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταζιωσον» κ.τ.λ., ως συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτὴρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἀγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ως τῶν αἰχμαλώτων» καὶ ὁ α' χορὸς αὖθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός», ως ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

25. † Δευτέρα τῆς διακαινησίμου. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.). Ἡχος β'.

Εἴδησις. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (Τ.Μ.Ε., 23 Απριλίου §§1-3), ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου μετατίθεται διὰ τὴν ἐπαύριον.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ. Αντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφρώντησις «”Οτι πρέπει σοι».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εύθὺς μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκφώνησιν ἐπακολουθεῖ τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τρίτης ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἄπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ νέου ψαλμοῦ (ὅς τις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἴδιομελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ό iερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὅμοιερμος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ὑπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν» ἀνὰ 4. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης φόδης ὁ εἱρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 23ης Απριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἀγίου Γεωργίου] εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρὶς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῦμα.

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν η' φόδην, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἡ θ' φόδη τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προύμνιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο τροπάρια τῆς θ' φόδης τοῦ ἀγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθὺς ὁ εἱρμὸς «Οἱ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Οτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀγίου «Ἐεαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἀγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»—, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα iερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εις τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «*Ως τῶν αἰχμαλώτων*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Άντι τρισαγίου, «*Ὄσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπρ.: Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ., «*Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρῷδης*» (Πράξ. ιβ' 1-11)· ἀλληλουιάριον τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «*Θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε*» (Ιω. α' 18-28).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀγίου τιμωμένους ναοὺς «*Εἰς μνημόσυνον*»)· ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Απόλυτις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ως χθές.

26. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἅμασείας ἱερομάρτ. (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322). Ἡχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμῃ τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ ὡσαύτως μνήμῃ τῶν δοσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταού Πεντέλης.]

Εἰδησις. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (Τ.Μ.Ε., 25 Απριλίου, §§1-2).

Άντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὄτι πρέπει σοι*».

ΕΙΣ ΤΟ «*KΥΡΙΕ, EKEKΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*». Η ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ., ως συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Ο τῷ πάθει σον, Χριστὲ*» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐ-

τῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ἀπόστολε ἄγιε» καὶ αὖθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ή ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ώς χθές.

Ἄντι μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «὾τι πρέπει σοι».

KANONEΣ. Μετὰ τὴν ώς ἄνω ἐκφώνησιν εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ...»). Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης φόδης ὁ είρμὸς τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Αφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 25ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ εὐαγγελιστοῦ], εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρὶς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῦμα.

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν ή' φόδην, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ψάλλονται ἡ θ' φόδη τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ' φόδη τοῦ εὐαγγελιστοῦ, εἴτα ὁ είρμὸς «Οἱ ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ αὖθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον» καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ἀπόστολε ἄγιε», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρ-

θρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «*Eἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Άντι τρισαγίου, «*Ὄσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ἀποστολικόν (25 Απρ.). Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Απρ. 25, «*Ταπεινώθητε ύπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ*» (Α' Πέτ. ε' 6-14)· ἀλληλουιάριον τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα (ζήτει ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «*Ο Πέτρος ἀναστάς*» (Λκ. κδ' 12-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*» [καὶ εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ εὐαγγελιστοῦ τιμωμένους ναοὺς «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»]· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν* τὸ φῶς ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

27. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107). Ἡχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Είστηκε ὁ Ἰωάννης*» (Ιω. α' 35-52).

28. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αι.), Μέμνονος ὁσίου. Ἡχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμῃ τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτσῃ.]

Ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἄνθρωπός τις ἦν*» (Ιω. γ' 1-15).

29. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «*Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς*». Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερικύρας μάρτυρος. Ιωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ' αι.). Ἡχος πλ. β'.

Άντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὄτι πρέπει σοι*».

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞA*», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστὲ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4

(δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον «Ἀγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ἄρχεται ό β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», εἴτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσοντιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσωμεν φιλέόρτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Απόλυτις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡχος α'.

«Ο ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ως ποταμοὺς ἀειζώοντας ἀναβλύζων ίαματα· φροσερχόμενοι πιστῶς, ως Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ρῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι'), τὰ εἰρηνικά, καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὄτι πρέπει σοι».

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἔκάστης φόδης καταβασία ό είρμος αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' φόδήν, τὸ κοντάκιον

* Καταχωρίζεται ὡδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια εὑρίσκεται ἐλλιπές (ὅρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Έκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγή, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ίαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ισχύν, ἀσθενῆ καὶ φαιύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἀπασι τοῖς προστρέχονσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσφόδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ζ' φόδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ύπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' φόδη τῶν κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Εἴτα ἡ θ' φόδη τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὕπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐτὶ σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενάτον σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Ιω. β' 12-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Ὑδωρ τὸ ζωήρυτον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ως ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

30. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος (†1725). Ἡχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ιαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὕλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ιω. γ' 22-33).

ΜΗΝ ΜαΐΟΣ

έχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ζ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791). Ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1836).
β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ
ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἄπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ώς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα,
Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

«Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον (ὅ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος» (τρίς). Άπολυσις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...»

Εἰδησις. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα εἰς τὴν ἔναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Ἐύλογητός», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἄπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἑκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνεται τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἀρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις

τοῦ προσιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου καὶ τῶν ὥρῶν παραλείπεται τὸ «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «Παναγία Τριάς» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Εὐλογημένη» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δίς ἔκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μον»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Τερουνσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἀπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὄποιον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ i. βῆματος, ως δλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμων εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ' φόδην ἡ ὑπακοὴ «Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' φόδη τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἡ τοι ὁ είρμος «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ είρμος «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ. (ὅ περ ἐπανέρχεται ψαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυριακήν), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου» δίς, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ THN ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ᾽ εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ' ἐωθινόν, «Οὕσης ὄψιας» (Ιω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἱνεῖ τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια». Ἄντι τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ: «Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

2. Δευτέρα. Ἀνακομιδὴ τῶν ἵ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). (Τ.Μ.Ε., Μαΐου 2· περίπτωσις α' §1).

Διατάξεις καθημερινῶν Πεντηκοσταρίου

1. Απὸ σήμερον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀκολουθιῶν, βλ. εἰδησιν μετὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.)

2. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Απριλίου, ὑπόσημ. 4).

3. Εἰς τὸν ὅρθρον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὅρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἰτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἔως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἔκαστον στίχον τὸν είρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν». Εὰν προβλέπωνται καταβα-

σίαι, ψάλλονται οἱ είρμοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάτουσιν ἔναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὅριζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

5. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς· (μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

6. Απὸ σήμερον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἀνόριζῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν.

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτος λέγεται «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι’ εὐχῶν –κατ’ ἐπικρατήσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος— ὁ ὅμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑποσημ. 1305).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾳ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), ὁ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»), τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, προσόμοια τῆς ἑορτῆς (ἄζήτει εἰς τοὺς αἵνους τῆς χθὲς) 3 «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου», «Θωμᾶς ὁ καὶ δίδυμος», «Ως θέλεις ψηλάφησον, Χριστέ», καὶ τοῦ Μηναίου ἔτερα 3, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Χριστοῦ τὸν ἰεράρχην», Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων» (Κυριακὴ Θωμᾶ ἐσπέρας). Εἰσοδος, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου «Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν» κ.λ.π., Δόξα, τοῦ ἀγίου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ» (Κυριακὴ Θωμᾶ ἐσπέρας). Απολυτίκια, τὸ τοῦ ἀγίου «Στῦλος γέγονας», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμίον, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Ἡ μεγάλῃ τῆς Ἐκκλησίας δόξᾳ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν δισταζόντων» (Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ πρωί, εἰς τὰ ἀπόστιχα), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εις τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Στῦλος γέγονας», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολ. τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ δὲ τὴν β' στιχολ. τὰ καθίσματα τοῦ ἱεράρχου «Θείοις δόγμασι», Δόξα, τὸ ἔτερον «Ως περ ἀστρον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀψάμενος χειρί» (διζήτει εἰς τὴν β' στιχολογίαν τῆς Δευτ. Θωμᾶ πρωί)· «Ἄναστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἀγίου «Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κατωτέρω τῆς ἑορτῆς, ἥχος α', πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ» (Κυρ. τοῦ Θωμᾶ πρωί).

Ίδων μον τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, Θωμᾶ τί ἀπιστεῖς τῇ ἐμῇ ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος τοῖς ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίστῃ· Θεός μον εἶ καὶ Κύριος.

Ἀφ' οὐ φῶδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Ο ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἱεράρχου «Ἄρχιερέων τὸ κλέος» καὶ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μωρίζει». Εἰς τοὺς αἴνους προσόμοια τοῦ ἱεράρχου 3 «Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος» (Δευτέρα Θωμᾶ, εἰς τοὺς αἴνους), δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εις τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», τοῦ ἱεράρχου «Στῦλος γέγονας», τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ἱεράρχου, Ιαν. 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὅμοιως, «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ

κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Ἐίς μνημόσυνον»· (ἀντὶ τοῦ *Eīdomen* τὸ φῶς) «Χριστὸς ἀνέστη»· «Ἐīη τὸ ὄνομα Κυρίου».

3. Τρίτη. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου. Ἀργους (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἱ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. γ' 16-21).

4. Τετάρτη. Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ε' 17-24).

5. Πέμπτη. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἱ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Ἐφραὶμ ὁ σιομάρτυρος τοῦ νέου (†1426).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πεμ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ε' 24-30).

Σημείωσις. Ὄπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμψάλλεται εξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολούθιας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τωπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Απριλίου §§10-12 καὶ ὑποσ. 2. Τὰ δοξαστικὰ τῆς ἀγίας ἐπισφραγίζονται μὲ τὰ ἴδιομελα τῆς σειρᾶς τοῦ Θωμᾶ· εἰς τὸν ὅρθρον προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

6. Παρασκευή. Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦ (†1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ε' 30-ς' 2).

7. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑօρτῆς τοῦ Θωμᾶ». Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ακακίου μάρτυρος (†303).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Εις τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον «Οὐ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ». Τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, τοῦ σταυροῦ «Ἄνηγγειλαν οἱ οὐρανοί», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος», Καὶ νῦν, πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εις τὸν δρθρὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ· καθίσματα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ) καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ σταυροῦ, καὶ ψάλλομεν τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ιδών μου τὴν πλευράν» (ὅρα Κυρ. Θωμᾶ πρωι)· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) καὶ τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ήμέρα»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' φόδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ εἰρμὸς «[Οὐ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζον, φωτίζον». Ἐξαποστειλάρια, τὸ α' τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου», τὸ τοῦ Μηναίου «Σταυρὸς ὁ φύλαξ», καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Εἰς τοὺς αἰνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον»), στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3 καὶ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἀζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λ.π., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ήμέρας ὀκτώ», δοξολογία μεγάλῃ, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», τοῦ Μηναίου «Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς)· Απόστολος τῆς ήμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. ε' 21-

32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἔβδ. Ἰω. (Ἰω. σ' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικὸν «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν...* «Χριστὸς ἀνέστη».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσὴφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449). Ἡχος β', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 8ης Μαΐου §§1-3, καὶ διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλαμψάντων ἀγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Απριλίου)· γ') Ἁλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεὶμι iερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτσῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις τοῦ ἴ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 4 ἀναστάσιμα στιχηρά, τῶν μυροφόρων ἰδιόμελα 3, προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἔτερα 3, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Τὸν νιὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, «*Aἱ μυροφόροι γναῖκες*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «*H ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτὴρ*» καὶ τὰ «*Πάσχα ιερόν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὄτε κατῆλθες*», «*Ο εὐσχήμων Ιωσήφ*», Δόξα, «*Ἀπόστολε, Χριστῷ*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις*».

Σημείωσις. Απολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἀγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῷ ἥχος δ', πρὸς «*Κανόνα*

πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ώς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτῆρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμοῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν [3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ «Μυροφόροι γυναικεῖς», «Μετὰ φόβου ἥλθον», «Ἴλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον» καὶ εἴτα] τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ (τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου «Οσιε πάτερ» καταλιμπάνεται) μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν «Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει», Καὶ νῦν, ἐκ τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς «΄Ητήσατο Ιωσήφ»· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., «Ο εὐσχήμων Ιωσήφ».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ πρῶτον κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει», Δόξα, τὸ ἔτερον αὐτοῦ «Τὴν μνήμην τιμήσωμεν», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον θεοτοκίον,

«Ταχὺ δέξαι δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ νιῷ καὶ Θεῷ, κυρίᾳ πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρέχοντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράση παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου».

Εὐλογητάρια. Ύπακοή, ἀναβαθμοὶ καὶ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν είρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων) καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ· μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ «Τῆς σοφίας τῷ στήθει», Δόξα, τὸ πρῶτον μεσώδιον τῶν μυροφόρων, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον· μετὰ τὴν γ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου, ἡ θ' φόδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ώς ἔξης·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὥ φιλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαιρεῖ, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. «Συνμφώνως, παρθένε...»

Χαῖρε παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλουν...»

'Εν συνεχείᾳ ἡ θ' φόδὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ώς ἔξης·

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. «Σταυρῷ τῷ τοῦ δεσπότου...»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. «Σταυρῷ τῷ τοῦ δεσπότου...» (πάλιν),

Δόξα Πατρί... «Ἄξιος ἀγαπήσας ὁ καθαρός...»

Καὶ νῦν... «Σωτήριος γενοῦ μοι...»

Εἴτα «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζουν, φωτίζουν...»

ΕΞΑΠΙΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑμοῦτε Κύριον» κ.λπ.: τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ), τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Θεολογῶν ἐβρόντησας», καὶ τῶν μυροφόρων «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 3, προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἔτερα 3 «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε» κ.λπ., καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον «Ἐνάγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ᾽ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Οὐτε κατῆλθες», «Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις», «Ἀπόστολε, Χριστῷ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ο ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α' Ιω. α' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ ἔξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

9. Δευτέρα. Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Τερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίου (†1957).

Ειδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἑβδομάδος βλέπε 2 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Καθ' ἐκάστην εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ως ἔξῆς· «Ο εὐσχήμων», «Οὐτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελενταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

3. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἑβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως φόδην» (μετὰ στήχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου»)· ἐνῷ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἔξῆς· ἥχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εῦας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. c' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. δ' 46-54).

10. Τρίτη. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδὴ λειψάνου).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. c' 12-19).

11. Τετάρτη. Άναμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ιερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἵσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 35-39).

12. Πέμπτη. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 40-44).

13. Παρασκευή. Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Παρ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 48-54).

14. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἔορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος ιερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §19): ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἔορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. θ' 19-31). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ιε' 17-ις' 2). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†358). Ἄχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.). Ἡχος γ', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμψάντων ἀγίων.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «὾τε κατῆλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀνα-

στάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἄνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσω-μεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Οὐ τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ τῆς λιτῆς ιδιόμελα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ύπακοή τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν είρμων καὶ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ' φόδην τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ρῆμα παράλυτον» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν γ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' φόδη τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ώς ἔξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὡ φιλητ...»

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «Τὴν ὠραιότητα», προτιμητέον τὸ ἔξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

«Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἔχωρησας, θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ἐνφραίνου, ἀγάλλουν...»

Εἶτα «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἔρῳ, χαῖρε, ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λ.π., τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παράλυτον», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ᾽ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τεροσόλυμα» (Ιω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

16. Δευτέρα. Θεοδώρου δσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Εἰδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἐβδομάδος βλέπε 2 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

3. Κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ παραλύτου «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. σ' 56-69).

17. Τρίτη. «Άπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Άνδρονίκου καὶ Ιωνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἱ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ζ' 1-13).

18. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Πέτρου, Διονυσίου, Άνδρεου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἱ.). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω», Δόξα, «Ως θεῖον θησαύρισμα»· κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέραξα» τὰ 3 προσόμοια «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Απόστιχα τὰ 3 ἴδιομελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

Εἰς τὸν ὅρθρον ἡ ἀκολουθία ως ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἐπηξας»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἱρμὸς «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικόν, ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Απόστολος: Τετ. δ' ἑβδ. Πράξ., «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18)*. Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἱρμὸς «Ἄλ-

* Ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς, ἥχος γ', στίχος α' «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχος β' «Αἴνεῖτε τὸν Κύριον, διτὶ ἀγαθός».

λότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ό τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἔμοι μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ, εἰπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλούια)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1) Άπὸ σήμερον ἔως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρείτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλὰξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α΄ κανὼν, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β΄).

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἀν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἐπηξαῖς» (ὅρα Τ.Μ.Ε. 23 Απρ. §31).

3) Κοντάκιον ἔως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

19. Πέμπτη. Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπίσκ. Προούσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ύπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 12-20).

20. Παρασκευή. Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α΄ αἱ.). Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων (ια΄ αἱ.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 21-30).

21. Σάββατον. † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἐλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων.

Ἡ ἀκολουθία γάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθέορτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. α΄ §§1-2). Τὰ μεθέορτα βλέπε τῇ Παρασκευῇ τῆς δ΄ ἐβδομ. ἐσπέρας καὶ τῷ ἐπομένῳ Σαββάτῳ πρωί, συμψάλλονται δὲ καὶ τινες ἀναστάσιμοι ὅμοι διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἥχου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Απρ. 23 §21, Μαΐου 2 §2, διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§13-14 καὶ 19).

Εἰς τὴν θ΄. Απολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ».

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞA*» προσόμοια τοῦ Μηναίου 3 εἰς 6 (ἄπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου ἐκ τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἥχου «Τῷ σῷ σταυρῷ», εἴτα στίχος «Ἡ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτὸν» καὶ εὐθὺς τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σέλας φαεινότατον», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ ἵερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τοῦ ἀγίου «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ ἀγίου μετὰ τοῦ Δόξα ως ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου σταυροῦ» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἱνῶν τῷ Σαββάτῳ πρωί)· ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τὰ ἀναστάσιμα τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν (ζήτει ταῦτα τῷ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς)· [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τὸ πρῶτον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Νέος γέγονας Δανίδ», Δόξα, τὸ ἔτερον «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐορτῆς μεσαζούσης τῆς νομικῆς» (ζήτει τῷ Σαββάτῳ πρωί)· [μετὰ τὸν πολυέλεον] κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἡ εὔσημος μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Ο πάντων ἐπιστάμενος» (ζήτει τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς πρωί).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Τὰ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ λοιπά· Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων (13ης Νοεμ. ἐν τῇ λειτουργίᾳ), «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. 1' 9-16). Εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῶν θεοστέπτων» κ.τ.λ. ως ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ β' μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἔπηξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἔξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Μεσοπεντηκοστῆς).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ», ἀναστάσιμα τοῦ ἥχου 3 «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη» κ.λπ., καὶ τοῦ ἀγίου ἔτερα 3 προσόμοια «Χαῖρε, Κωνσταντīνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ο τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες ἀδελφοί» (ζήτει τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τοὺς αἰνους). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον [«Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Δόξα, Καὶ νῦν] «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Ἀπρ. 23, §14·Ἀπρ. 25, §8 καὶ §11· Μαΐου 2, §3).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμενον καὶ ἀλληλονιάριον τῆς 21ης Μαΐου. Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, Μαΐου 21, «Ἄγριππας ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. κε' 1, 12-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Νοεμ. 13, «Ἄμην ὁμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. 1' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἐσαντὸν ὠμολόγει». Βασιλίσκου μάρτυρος (†308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. Τριπόλεως Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οίκουμ. συνόδου ἐν Κων/πόλει (381). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρᾳ Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἱακώβ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ως ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Απολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτήν Δόξα, Καὶ νῦν, ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν είρμων καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ' ὡδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' οἵτινας τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ύπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ παραλύτου· εἴτια «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τὸ ιδίομελον «Η πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὴν εῖσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ᾽ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ε' Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρᾶξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Εὑφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Σημείωσις. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἐβδομάδος βλέπε 2 καὶ 18 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 42-52).

24. Τρίτη. Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὅρει (†590).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 51-59).

25. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (25 Μαΐου, περίπτ. α' §§1-2· πρβλ. 23η Απρ. §34, 25η Απρ. §§10-11), ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τῶν ὅμνων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς λαμβανομένων ἐκ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ) ἀλλὰ χωρὶς τῶν ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀναγνωσμάτων καὶ τοῦ ἐν τῷ ὅρθρῳ συναζαρίου αὐτῆς.

Εις τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν [καὶ τὴν α' στάσιν τοῦ «Μακάριος ἀνήρ】], εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέραξα» τὰ τῆς α' ἡμέρας τῆς ἑορτῆς 3 προσόμοια «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου ἔτερα 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης». Εἰσοδος κ.λπ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν,

Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διδάσκοντός σου». Ἀπολυτίκια «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς», Δόξα, «Ως θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Οἱ ἔξαψαλμοις εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Ο πάντων ἐπιστάμενος»· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἀναδοθεῖσα ως χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Ο δεσπότης τῶν δῶλων»· διὰ δὲ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «Ο Ἡρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α΄ μεσώδιον τῆς ἑορτῆς «Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ» (ζήτει μετὰ τὴν γ΄ ὡδὴν τῶν κανόνων). Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, μεθ' ὁ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ὁ α΄ μετὰ τῶν είρμων, ὁ β΄ ἀνευ είρμων καὶ ἀνευ τριαδικῶν καὶ θεοτοκίων) καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Άπο γ΄ ὡδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, εἴτα ψάλλονται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ β΄ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ». Άπο ζ΄ ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ είρμοι τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἐπηξας»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ΄ ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ είρμος «Ἄλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοὶ ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἵερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. (ἄπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες, ἀδελφοί». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς», «Ως θεῖον

θησαύρισμα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμος «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλούια· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Πέμπτη. Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αι.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ο πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. θ' 39-ι' 9).

27. Παρασκευή. Ἑλλαδίου ιερομάρτυρος (ζ' αι.)· Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 17-28).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμψάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθέόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ τοπικοῦ (Τ.Μ.Ε., Μαΐου 21, §6· πρβλ. 23 Απρ. §§35-37).

28. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς· Ἐλικωνίδος μάρτυρος (†244). Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἴη τὸ ὄνομα».

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†328). Ὑπομονῆς ὄσιας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).] Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμῃ Ἀρσενίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσα».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ἰδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἥλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἵνων «Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέουνς» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Ολον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἄγγελικῇ ὄράσει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ' φῶτὴν τὸ μεσώδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φῶτῆς τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' φῶτὴ τοῦ Πάσχα ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ παραλύτου· εἴτα ὁ είρμος «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ 3 ἔξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιομελον «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Απόστολος: Κυρ. σ' Πράξ., «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρξ. ις' 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ' 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ είριμδος «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. Ἰσαακίου ὄσιου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†383).

Εἰδήσεις. 1. Λιὸς τὰς ἀκολουθίας σήμερον καὶ αὔριον βλέπε 2 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐὰν ἐορτάζηται ἄγιος, καταβασία «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. σ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. σ' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. ια' 47-54).

31. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἱ.).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν). Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. σ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 19-28). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. σ' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ήμέρας τριάκοντα

Ἡ ήμέρα ᔁχεὶ ὥρας 15 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 9

1. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Εἰς τὴν Θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Αντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ιερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», εἴτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζήτει τὴν β' διάταξιν), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ τῆς ήμέρας προκείμενον. Ἀπόλυσις ώς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Αντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν δρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἑκάστης φόδης ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), τὸ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ ἡ αἵτησις ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ήμέρας καὶ εὐθὺς «Ἄναστασιν Χριστοῦ» (τρίς) καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» (τρίς) καὶ τὰ λοιπὰ ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: —μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα— τῆς ήμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ήμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. ιβ' 36-47). «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ τρίς ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα. Η ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Έν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

2. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὄμιλογητοῦ (†828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Αγαρηνῶν.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυτις «Οἱ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἴτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Σημείωσις. Άπο σήμερον ἔως τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς αἱ i. ἀκολουθίαι (ἀπόδειπνον, μεσονυκτικόν, ὅρθρος, ὥραι) ἔχουν τὴν ἔξης ἔναρξιν· μετὰ τὸ «Ἐύλογητὸς» εὐθὺς τρισάγιον, «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν»· εἴτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (έωθινὸν γ', δ' περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Άντι τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' φόδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ είρμος «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αἴνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἄνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ύπερ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἐωθινὸν ζ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ύπερ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια». ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Ἐξῆ τὸ ὄνομα». Απόλυσις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Απὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἀρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ είρμοι «Θείᾳ καλυφθείς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Αναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσօδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς»· κοντάκιον «Τὴν ύπερ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Ἐξῆ τὸ ὄνομα»· ἀπόλυσις ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

3. Παρασκευή.

Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 1-11).

4. Σάββατον.

Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως (†326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Πεντηκοσταρίου. Απόστολος: ιεράρχου, 13ης Νοεμ. (Ἐθρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ιεράρχου, 21ης Μαΐου (Ιω. ι' 1-9).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

«Τῶν ἀγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ιερομάρτυρος (†362). Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αι.). Μάρκου νεομάρτυρος ἐν

Χίφ. Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν τ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ύπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ή ἀκολουθία ἄπασα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἔως τῆς θ' ὥρας αὔριον) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀλλιθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον). Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (ι') Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ κ.τ.λ. καὶ ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Θείω καλυφθείς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αἶνοι ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...»*.

[Άνψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ

* Περὶ τῆς ἀνωτέρω τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εἰσοδικοῦ βλέπε· α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Έκκλ. Ἐλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168); β) «Σύστημα Τυπικοῦ», ἐκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Αγγέλου Βουδούρη, «Χρονικὰ Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

Είσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

ΜΕΤΑ THN ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἰ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: Κυρ. ζ' Πράξ., «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄφθαλμούς» (Πω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

6. Δευτέρα. Τιλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 27-ιε' 7).

7. Τρίτη. Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ιερέως (τοῦ Μπασιᾶ, †1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 2-12).

8. Τετάρτη. Άνακομιδὴ ἡ λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 15-23).

9. Πέμπτη. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 23-33).

10. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313).

Σημείωσις. Μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως προψάλλεται σήμερον ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τῶν ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 8 Μαΐου, περίπτ. η' §20· ἐπίσης 21 Μαΐου, περίπτ. θ' §§ 14-16), διὰ τὸ εἶναι αὐτιον Ψυχοσάββατον.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ»· κοντάκιον «Τὴν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYRIE, EKEKRAΞΑ*», τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6, καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀποστίχοις 3 προσόμοια τῶν ἀγίων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα (11 Ιουν.). «*Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἐσπερίων «*Τὸν τῆς εὐσεβείας*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ἀναγνώσματα δὲν λέγονται).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ τῆς ἑορτῆς, Δόξα, τῶν ἀποστόλων «*Ἡν διήλθετε κτίσιν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἄνέβη ὁ Θεός*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τῆς ἑορτῆς, Δόξα, «*Ἀπόστολοι ἄγιοι*», Καὶ νῦν, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εις τὸν ὅρθρον. Ο ἔξαψαλμος· εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ἐσπερινόν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὸ α' ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· τὸ β' τῆς ἑορτῆς «*Ο προαιώνιος Θεός*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον «*Κατελθὼν οὐρανόθεν*». Εἴτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων (11 Ιουνίου). Άπο γένετο τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς χῦμα, καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου «*Ως οὐρανὸς περικαλλής*», Δόξα, «*Toῦ νόμου τὴν σκιάν*», Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις*»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἀγίων τῆς 11ης Ιουνίου, συναξάριον δὲ μόνον τοῦ Μηναίου 10ης Ιουνίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Θείω καλυφθείς*»· εἴτα (δὲν στιχολογοῦμεν «*Tὴν τιμιωτέραν*» ἀλλὰ) ψάλλεται ἡ θέρις τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων [καὶ ἡ τῶν ἀγίων μετὰ στίχου «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ*»]· ἐν τέλει ὁ είρμὸς «*Χαίροις, ἀναστασίᾳ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῶν ἀποστόλων «*Βαρθολομαῖος σήμερον*» καὶ πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τῶν ἀγίων ἔτερα 3 «*Ο τῆς δόξης σε ἥλιος*» κ.λπ. (ἄπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, τῶν ἀποστόλων «*Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορ-

τῆς «Ἐτέχθης ως αὐτὸς ἡθέλησας». Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

META THN EISODON ἀπολυτικια «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ἀπόστολοι ἄγιοι» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἀποστόλων, Κυρ. ε' Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρᾶξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ., «Οἱ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν...* τὸ τροπάριον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

11. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). «Μνεία πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Υπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστίν». Λουκᾶ τοῦ ιατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως (†1961).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτικιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως: (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἅνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὅρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἔκαστην ὡδὴν προτάσσεται ὁ είρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ τοῦ ὡδῆς· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα τὸ ἔξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριῳδίου)· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχου Αμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος· ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν φόδων γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς συνήθως· ἔξαποστειλάρια, αὖνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος» (ώς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια΄ ἑωθινόν), «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα΄ 14-25). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ τροπάριον «Ο βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἀ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἴτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ».

Όνουφρίου ὁσίου (δ΄ αι.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῷ (†734). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

‘Η ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἐσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἴσοδον προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐόλογητὸς εἶ, Χριστὲ» ψάλλεται τρίς. Απόλυσις «Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εις τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὅ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».

Εις τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ιω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Άναστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν είρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης φῶδης τοῦ β' κανόνος). Ἄφ' οὐ φῶδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ είρμοι «Πόντω ἔκάλυψε» καὶ «Θείω καλυφθεῖς». Άντι τῆς στιχολογίας τῆς φῶδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ή θ' φῶδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδουν】 καὶ ἐν τέλει οἱ δύο είρμοι «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστελάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἄπαξ), στιχηρὰ αἵνων εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ό γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἄρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὕψωθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούντα».

META THN EISODON, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Άντι τρισαγίου, «὾σοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η' Πράξ., «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πράξ. β' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. η' Ιωάν., «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, η' 12).

Εις τὸ Ἐξαιρέτως ό είρμος «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλλη-

λούνια»· ἀντὶ τοῦ *Εἰδομεν* τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἑσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἑσπερινός, ως ἔπειται.

Ο ἑσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ως ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος, «*Φῶς Ἰλαρόν*», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἴτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (γ'). Ἀπόλυσις «*Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἐαντὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τὸ τε θεῖον καὶ ἄγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναϊδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἐαυτοῦ ἀγαθότητα· ἀμήν».*

13. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Άκυλίνης μάρτυρος (†239).

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.λπ., «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ*» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ως χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ είρμοὶ τοῦ ιαμβικοῦ κανόνος «*Θείω καλυφθείς*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ' ὁδὸς τῶν κανόνων ως χθές, καὶ ὁ είρμος «*Χαίροις ἄνασσα*». Τὰ ἔξαποστειλάρια, τὰ

στιχηρὰ τῶν αἰνων εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἰ̄, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ώς χθές. Άντι τρισαγίου, «὾σοι εἰ̄ς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Απόστολος: Δευτέρας ἀγ. Πνεύματος, «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτ. α' ἐβδ. Ματθαίου, «Ὀρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια». «Εἶδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Απόλυσις ώς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ὅρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαίου ἀγίου Εὐαγγελίου.

14. Τρίτη. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847), Ιουστίνου ὁσίου τοῦ Πόποβιτς (†1979).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

15. Τετάρτη. Ἀμώς προφήτου (η' αἱ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Τερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος (†430).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

16. Πέμπτη. Τύχωνος ἐπίσκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 28-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

17. Παρασκευή. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ' αἱ.). Μανουήλ, Σαββὴλ καὶ Ἰσμαὴλ τῶν μαρτύρων (†362).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

18. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Λεοντίου μάρτυρος. Υπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ἡ ἀκολουθία ως διετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἄπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἄλληλουνιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 7-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Ιούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ιούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αι.), Παϊσίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ἡχος πλ. δ'. ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἅγιων.]

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. σήμερον δὲν συμφάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἢ τις λέγεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ»· κοντάκιον «Οτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἰσοδον καὶ τὸ προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Απολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Απολυτίκια τῶν ἀγίων Πάντων.

„Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἀγίων Πάντων εὐφημίσωμεν πάντες, ἐν ὅμνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἐτερον. „Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἀγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἰθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χορούς τε πάντων ἀγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων· ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αὗνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς». Ἀπόστολος: τῶν ἀγ. Πάντων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἀγιοι πάντες» (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. α' Ματθ., «Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλισθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ

Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τωπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεὸς Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἄλληλούνια» αὐτόθι §§45-51.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Απὸ αὐριον ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς 28ης Ιουνίου.

20. Δευτέρα. Μεθοδίου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 28-γ' 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 31-34, ζ' 9-11).

21. Τρίτη. Ιουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἱ.). Τερεντίου ιερομάρτυρος (α' αἱ.), Νικήτα ιερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

22. Τετάρτη. Εὐσεβίου ιερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Αρχὴ τοῦ θέρους.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 21-23).

23 Πέμπτη. Ἀγριππίνης (†253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Αθανασίου ἀναγνώστου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 23-27).

24. Παρασκευή. † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος Καισαρέως (†1765).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ως ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ιουνίου §§ 1-3): τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... ἵκεσίας τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...» Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 24ης Ιουνίου, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80): κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ

Μηναίω δύο τοῦ Προδρόμου· καταβασίαι οἱ είρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Προφῆτα καὶ πρόδρομε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. Τυροφάγου, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Ἰουν. 24, «Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

25. Σάββατον. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲν «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδομ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας. Ἡχος α', ἑωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίων, σύναξις τῶν 23 ἀγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίοις (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἀγίας βασιλίσσης Ἀρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λιθού σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσωδία τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: Κυρ. β' ἐπιστ., «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ρωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Ματθ., «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. Σαμψῶν ὄσιον τοῦ ξενοδόχου (†530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

28. Τρίτη. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 14-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

29. Τετάρτη. † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ιουνίου §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἐσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, Καὶ νῦν, ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἀ ήμεῖς ιστάμεθα, ὁ δὲ διά-

κονος ἡ ὁ ιερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»). Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ύπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938).

Ὕχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέριστον, Αθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλάσιμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον· ἄγε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αὗνοι, δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Ἐναγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ιε' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐνημερωτικὸν σημείωμα (ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, ύπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). Μία Μεγάλη Έορτὴ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινή Έορτὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνουν χώραν αἱ ἔξης Τεραὶ Ἀκολούθιαι·

1) Συνοδικὸς Ἐσπερινὸς εἰς τὸν Περιώνυμον Τερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Τερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῇ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) Ὁρθρος καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Τερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν, συλλειτουργούντων μετ' Αὐτοῦ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνούμενου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) Υπαίθριος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν Ἀγιώνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Τεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀρχαίων Αθηνῶν, τελούμενος ἐπισή-

μως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὄμοιαι Ἐπίσημοι Τελεταὶ λαμβάνουν χώραν ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἑτέρας, τὰς Ἑκκλησίας τῶν ὅποιων Ἰδρυσεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

5) Αἱ ὡς ἄνω Ιεραὶ Ακολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαιύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἑορτῆς ταύτης ὡς τελεῖται ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κώδικα Ἑκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἑκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ἔκδοσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Αθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. Πέμπτη. † Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

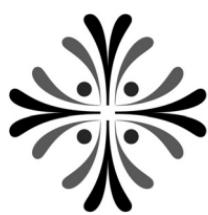
Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὰ 3 πρῶτα ἑσπέρια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ. καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων* «Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἕχος πλ. β', Τετ. ἑσπέρας). Ἀπολυτίκια «Οι τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἄγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ης Ιουνίου. Ο ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν είρμων τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τι-

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ἀναγράφει τὰ 3 στιχηρὰ τῶν πρωτοκορυφαίων «Ποίοις εὐφημιῶν» τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς χθὲς καὶ τὰ 3 πρῶτα τῆς σήμερον «Ἐδωκας κανχήματα», τὰ ὅποια ὅμως ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τοὺς δύο κορυφαίους ἀποστόλους καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς 12· διὰ τοῦτο ἐπεκράτησαν τὰ 3 δεύτερα τοῦ Μηναίου.

μιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Τὸ ἔξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν αὐτὸν τὰ 4 προσόμοια «Ἡ κορυφαία κρηπίς», Δόξα, «Ἡν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλ., ἥχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωΐ). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικιον «Ἄπόστολοι ἄγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἄπόστολοι ἄγιοι» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τὸν ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουν., «Ἴδων ὁ Ἰησοῦς τὸν ὅχλον» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ήμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10

1. Παρασκευή. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Πρώμῃ (†284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσόδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου Θεοτοκίου «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἅμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «Ὕγραν διοδεύσας»· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Σάββατον. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἄπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ήμέρας. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δίς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν είρμων τοῦ α'). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β' κανόνος οἱ είρμοι τῆς γ', σ', η' καὶ θ' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες ώς συνήθως εἰς ἔκαστον στίχον «Τὴν τιμιωτέραν»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἰνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς»· Απόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Ἐλ-

χεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον όμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56). «Ἄξιον ἐστί· «Ποτήριον σωτηρίου».

Σημείωσις. Ἐνθα ἔορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἰσόδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Υακίνθου μάρτυρος (†108). Άνατολίου Κων/λεως (†458), Θεοδότης μάρτυρος (†712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας (†1812). Ἡχος β', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε»· κοντάκιον «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα «Ἡ ἀνάστασίς σου» κ.λπ. μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν «Ὦ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκιον «Ὥτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὥτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γέ ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ὥτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. γέ ἐπιστ., «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως» (Ρωμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γέ Ματθ., «Οὐ λύχνος τοῦ σώματος ἔστιν ὁ ὀφθαλμός» (Μτθ. σ' 22-33). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

4. Δευτέρα. Ἄνδρέου ἐπίσκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 18-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

5. Τρίτη. Αθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἀθῷ (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἑορτάσιμος, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἡ λιτὴ τοῦ ἀγίου. Εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον 5ης Δεκ. Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Οὐ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - σ' 2). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Τετάρτη. Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 2-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 20-26).

7. Πέμπτη. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῷ (ι' αἱ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ιουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῷ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν», ἢ τοι μετὰ τῶν ὑμνών τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ 6 ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Πανύμνητε κατάβαλε»· εὐθὺς (ἄνευ εἰσόδου) «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον κ.τ.λ.: εἰς τὸν στίχον τὰ «στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου», μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Ἐλις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν» καὶ β) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», Δόξα, «Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» (Παρακλητική, Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ἥχος β'). Ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόχον θεοτοκίον τῆς Τετάρτης ἑσπέρας «Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός» (Παρακλητική, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια), ἡ ἐκτενής κ.τ.λ. ώς συνήθως.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ θεοτοκίον ἄπαξ: καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς· ὁ ν' χῦμα καὶ κανόνες, ὁ α' τῆς Παρακλ. μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι τῶν φόδων γ', σ', η' καὶ θ' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ δὲ τὸ ἔξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος λέγονται καὶ τὰ κάτωθι τῆς ἀγίας·

„Ηχος γ', πρὸς «Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς»

Ἐν οὐρανοῖς ώς μάρτυς, Κυριακὴ σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῳζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὅμοιον)

Τερωτάταις κόρη, Κυριακῆς τῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ώς προστασία τοῦ κόσμου.

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ώς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, στιχηρὰ τῆς Παρα-

κλητικῆς 3, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ σπερέωμα» καὶ β) «Τοῖς ὁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμαστοσεν ὁ Κύριος», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά». Εἶτα «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «὾τι πάντων ὑπάρχεις» (Παρακλητική, εἰς τὸ τέλος).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καθ' ήμέραν· μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 13-24). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 27-30). κοινωνικὸν τῆς ήμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναούς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν (μετὰ καταβασιῶν, αἵνων καὶ μεγ. δοξολογίας)· εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.). Απόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 22-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 24-34). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

8. Παρασκευή. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίγης (†1548), Αναστασίου ἱερομ. ἐξ Ιωαννίνων (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὗσα ἡμιεορτάσιμος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὅρα καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30), ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἀνευ καταβασιῶν· οἱ αἵνοι τοῦ Μηναίου, ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἵνων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Απόστολος: μεγαλομάρτυρος, δὲν ζήτει Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἵνων)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται ὁ ἀνωτέρω Απόστολος τοῦ ἀγίου, καὶ Εὐαγ-

γέλιον όμοίως αύτοῦ, Ἰουλίου 8 (Ακ. ζ' 17-19, θ' 1-2, τ' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἐις μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἔορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυρς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὡς τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὡς τοῦ ἀγίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλῃ· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

9. Σάββατον. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αἰ.). Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἀθῷ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲν «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 11-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 14-23).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου. Ἡχος γ', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος». Απολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὄρθρος ἡν̄ βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὕπερευλογημένη»· δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. δ' ἐπιστ., «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας» (Ρωμ. 5' 18-23). Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ» (Μτθ. 4' 5-13). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

11. Δευτέρα. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὅλγας ἰσαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820). Σωφρονίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ (†1993).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἀγίας ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 11 Ιουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Λίαν εὐφραναῖς» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εὐαγγέλιον ὅρθρον: τῆς ἀγίας, Δευτ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ., «Ηκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολὺς» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν είρμῶν) καὶ ὁ τῆς ἀγίας. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.- τῆς ἀγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ.,

«Συννεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον δόμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων» (Ακ. ζ' 36-50). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

12. Τρίτη. Πρόκλου καὶ Πλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αι.). Παϊσίου ὁσίου τοῦ διορατικοῦ (†1994).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 9-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

13. Τετάρτη. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαῖτου (†794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. Πέμπτη. Ακύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ιούστου μάρτυρος, Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου (†1809).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 46-ιγ' 3).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὁσιος Νικόδημος, ἡ ἑορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος) συμψάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., τῇ 17ῃ Ιουλίου).

15. Παρασκευή. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ιουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Προκείμενον, ἥχος δ', «Οἱ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην», στίχος «Ἄινεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ιουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4). κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῆ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἀνεν Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὁ ζῆτει Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4). κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

16 Σάββατον. Ἀθηνογένους ιερομάρτυρος (†311).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Άπόστολος: ήμέρας, Σαβ. ε' έβδ. έπιστ. (Ρωμ. η' 14-21).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. ε' έβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 9-13).

17 † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'. «Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.). Ὁχος δ', ἔωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., 17 Ιουλίου §2, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἐν αὐτῷ διατάξεις τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγ. πατέρων μηνὸς Ιουλίου).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἄπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰδησις. Η ἀκολουθία τῶν ἀγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ιουλίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον» κ.λπ. καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου, καὶ τῆς μάρτυρος ἔτερα 3, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἀγίας «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, τὸ ἴδιόμελον τῶν πατέρων «Ἄποστολικῶν παραδόσεων».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, εἴτα τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἀγίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (έ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), εἶς τῶν πατέρων μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...», καὶ εἴς τῆς μάρτυρος μετὰ στίχου «Ἄγια τοῦ Θεοῦ...»· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι», Δόξα, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος «Μαρῖνα μάρτυς», Καὶ νῦν, τὸ μεσῷδιον θεοτοκίον τῶν πατέρων «Ταχὺ δέξαι, δέσποινα»*· ἀφ' σ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ έ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τῶν πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον», τῆς ἀγίας «Μαρῖνα μάρτυς Κυρίου» καὶ θεοτοκίον ὄμοιον «Χρυσοπλοκώτατε πύργε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ** ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ὄλην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τὸν στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ὑπερενδογημένη»· δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

* Τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος ἔχει θεοτοκίον τὸ «Κατεπλάγη Ιωσήφ», ὃ περ ὅμως ἐψάλλῃ ἡδη εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα πρὸ τῶν εὐλογηταρίων· πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτοῦ ὠρίσθη τὸ ὄμόνχον θεοτοκίον τοῦ μεσῳδίου καθίσματος τῶν πατέρων.

** Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄνόματι τῆς μάρτυρος, τότε εἰς τοὺς αἰνους ψάλλονται στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2, τῶν πατέρων προσόμοια 3 (μὲ τοὺς συνήθεις στίχους τῶν αἰνων), καὶ τῆς ἀγίας ἔτερα 3 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσῆκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὸν πόδας μον καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου» (πρβλ. Τ.Μ.Ε. Δεκ. 12 §3· Μαΐου 8 §18· Μαΐου 21 §12 καὶ §26).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», τὸ τῶν πατέρων, τῆς ἀγίας, καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου– Κυρ. τῶν πατέρων*, 11 Ὁκτ., «*Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων*» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 18 Ἰαν., «*Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἔστιν*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

18. Δευτέρα. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιc' 17-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 10-23).

19. Τρίτη. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου (†380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 24-30).

20. Τετάρτη. † Ἡλιοὺ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου*» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἔν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθρῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοίχου α' θεοτοκίου «*Tὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «*Υγρὰν διοδεύσας*» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «*Προστα-*

* Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς μάρτυρος τιμωμένους ναοὺς λέγεται τὸ προκείμενον τῆς 22ας Ἰουλίου καὶ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5).

σία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Ὕπόδειγμα λάβετε» (Ιακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσίς· ἀλληλούια».

21. Πέμπτη. Ἰωάννου ὄστιου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. γ' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 36-43).

22. Παρασκευή. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἱ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Εἰς τὰ κεκραγάρια τοῦ ἑσπερινοῦ τὰ τρία προσόμοια τῆς ἀγίας «Μύρα προσεκόμισας» κ.λπ. καὶ τὰ διὰ τὸν στίχον ἔτερα 3 «Χριστοῦ φανέντος» κ.λπ., Δόξα, «Πρώτη κατιδοῦσα», Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §2-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9). Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

23. Σάββατον. Φωκᾶ ιερομάρτυρος. Ἱεζεκιὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σάβ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος (†1635). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν c'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «KYPIE, EKEKRAΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Θείαις ἐπιγνώσεσιν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἀγίας «Ως ἀλάβαστρον μύρου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ερυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Tῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει*», Καὶ νῦν, «*Ὥθαύματος καινοῦ*» (Παρακλ., ἥχος β', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Tὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Tὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «*Ἄγγελικῇ ὄράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' καὶ ζ' φδῆς ως εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος*»*, τὸ τῆς ἀγίας «*Ως εὐχρηστὸν καὶ τίμιον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Γεραίρουσι τὸν τόκον σου*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἀγίας τὰ 4 ἰδιόμελα «*Δοξάζομέν σου, Χριστὲ*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα, α') «*Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου*», β') «*Καὶ ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἡ ὅντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερενλογημένη*»· δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μη-

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 2ας Ιανουαρίου.

ναίου]. Μετά τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον», «Ἡ ἀμνάς σου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἐπιστ., «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ρωμ. ιβ' 6-14). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Ματθ., «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

25. Δευτέρα. † Ἡ κοίμησις τῆς ἀγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὄλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας ἄπαξ εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δὶς εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν ως συνήθως καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κυήσασαν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ιουλίου· Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ. «Ἄβραὰμ δύο νιοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἱνεσις· ἀλληλούια».

26. Τρίτη. † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἱ.), Ἐρμολάου ἰερομάρτυρος (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἑορτάσιμος, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελοῦς... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἀγίας «Τὴν σπουδήν σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». Εἰς τὸν ὅρθον, κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι

«Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλονιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμ.). Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

27. Τετάρτη. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἰαματικοῦ (†305).

Ἡ ἀκολουθία ἑορτάσιμος οὖσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, 27 Ἰουλ. ἥ τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χοροὶ Ἰσραὴλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (6ης Αὔγουστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: 23 Απριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ιε' 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὔγουστου (πλὴν τῆς 1ης Αύγ.), ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι οἱ είρμοι «Χοροὶ Ἰσραὴλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὔγουστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὔγουστου).

28. Πέμπτη. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἱρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμῆνος.

Ἀπόστολος: ἀγίων, Κυριακῆς μυροφόρων (Πρξ. ζ' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

29. Παρασκευή. Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μαρτύρων (γ'-δ' αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 35-η' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31).

30. Σάββατον. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἄνδρονίκου ἀποστόλων (α' αι.).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου Σίλα, Σαβ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 37- ια' 1).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εύδοκίμου δικαίου (θ' αἱ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἄπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰδησις. Συμφώνως μὲ σημειώσιν τοῦ Τ.Μ.Ε. εἰς τὴν τελενταίαν παράγραφον τοῦ μηνὸς Ιουλίου, ἐὰν ἡ 31η τοῦ μηνὸς «τόχη ἐν Κυριακῇ, ἡ προεόρτιος τῆς προόδου τοῦ Σταυροῦ ἀκολουθία καταλιπτάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὅρθρῳ κανόνος προεορτίου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀγίου προσόμοια 3 «Μακαριώτατον τέλος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Παντὸς δικαίου μνήμη», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Απολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου «Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβεινε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

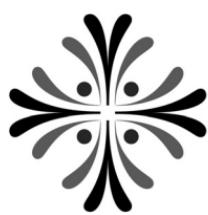
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χοροὶ Ισραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρμος «Ο τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ ἀγίου «Καὶ ζῶν εὐδόκιμος ὄφθης» καὶ τὸ κάτωθι ὅμοιον θεοτοκίον

«Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, παρθένε μῆτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἐωθινὸν «Ιδοὺ σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Απόστολος: Κυρ. ζ' ἐπιστ., «Οφεῖλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί» (Ρωμ. ιε' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Ματθ., «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί» (Μτθ. θ' 27-35). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ήμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Δευτέρα. Ἡ πρόοδος (ἢ τοι ἔξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἀγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὄσιομάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 1η Αὔγουστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ώς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὅρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ό είρμος «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αἷνοι κλπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ούψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»· τρισάγιον (βλέπε κατωτέρω σημείωσιν)· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Κυρ. α΄ ἐπιστ., «Οι ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετ. γ΄ ἐβδ. Ματθ., «Ἴδον ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι΄ 16-22)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. «Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἀγ. Σάββα) «διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ήμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελῆται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Έὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ», μετὰ τὴν τελετὴν ψάλλεται τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς

δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ' νηστειῶν), ἐνῷ «λέγεται ἀντὶ τρισαγίου “Τὸν σταυρόν σου”» (βλ. T.M.E., 1η Αύγ., σημείωσις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναῖον, ἐν τέλει τοῦ δρθρου τῆς ἡμέρας).

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας»· κοντάκιον «Ο ὑψωθείς».

Εἰδησις. Απὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν –έξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως— εἶς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρός, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ᾧ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ώς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης, 3ης, 8ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 7ης, 9ης, καὶ 11ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λ.π. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὄμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἥχος πλ. β', Σάβ. ἑσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἀγίου (ζήτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λ.π., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α') «Δίκαιος ώς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ώσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β') «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ιδιόμελον τοῦ ἀγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἅμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ριβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ώς ἔχει ἐν τῷ Όρολογίῳ ἄνευ τῶν είρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλι-

μπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾶ ὁ ἵερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὄμόχον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Η ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυνσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθιος, τὰ ἔξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 2ας Αὐγούστου].

2. Τρίτη. Άνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690).

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Ὁ ὅρθρος ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 είρμοι τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἴνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Δευτ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8 - ζ' 5, 47-60). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 6-12). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἐσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ώς ἐν τῷ Όρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων στερεῖται ἰδιομέλον δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου.]

3. Τετάρτη. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-22).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 20-24).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ό ύσπερινὸς τῆς 4ης Αὔγουστου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Nῦν ἀπολύεις*» ἡ μικρὰ παράκλησις· ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ.. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 4ης Αὔγουστου.]

4. Πέμπτη. Τῶν ἐπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 28-ια' 8).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-28).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ό προεόρτιος ὕσπερινὸς τῆς 5ης Αὔγουστου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Nῦν ἀπολύεις*» ἡ μεγάλη παράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 5ης Αὔγουστου.]

5. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ή ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δίς. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἔκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ὕχος δ'. «*Tαχὺ προκατάλαβε*».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ως Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ὕχος α'. «*Tὸν τάφον σου, σωτήρ*».

'Ἐν ὅρει τῷ Θαβὼρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ

μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἣς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ως ἐν τῷ Μηναίῳ (ό α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἔξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἴνων δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθῃ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὅρα γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ΄ ἑβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α΄ Πέτρου α΄ 1-β΄ 10)· ἡμέρας, Παρ. η΄ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ις΄ 10-18). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως σύνηθες.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αύγουστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλήν τῶν Κυριακῶν.

6. Σάββατον. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

‘Η ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἀνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία Τ.Μ.Ε. §4) καὶ ἀνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρὶς ἔν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθρῳ. Ἀπόλυνσις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Οὐέν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀπόστολων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ΄ 28-36)· οὐ ν’ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ως ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράζας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ΄ ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτε οἱ είρμοι «Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε», «Οὐ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἄπαξ.

Εις τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β' Πέτρου α' 10-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ' φῶντος τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουντα ἡκούσθη». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευνόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια». ἀντὶ τοῦ *Eίδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει»*.

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ύπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβων εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἵερος ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Ιερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Ειδήσεις. 1. Απὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τῇ μὲν 7ῃ, 9ῃ καὶ 11ῃ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 8ῃ, 10ῃ καὶ 12ῃ ὁ β'). ἐὰν ἑορτάζεται καὶ ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Απὸ σήμερον ἔως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (T.M.E., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Ἔως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυνσις «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς» κ.τ.λ., ως ἐν τῇ 6ῃ Αὐγούστου.

* Εστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ώς εἰσοδικὸν τόδε: «Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς».

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, μετὰ τὴν ἑορτήν. Δομετίου ὁ σιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ι. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Άργολίδος. Ὁχος βαρύς, ἔωθινὸν η'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις δης Αὐγ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἑορτάσμιος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*» ἀναστάσιμα 6, τῆς ἑορτῆς ἴδιο-μελα 4 «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, ὅρος» κ.λπ. (ἄ περ ζήτει εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς), Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 7ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα «Τῆς θείας δόξης σου» (τῆς 7ης Αὐ-

γούστου). Άφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὸ μεθέορτον «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε» (7ης Αὐγούστου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» κ.λπ. (ἢ περ ζήτει εἰς τοὺς αἰνούς τῆς 6ης Αὐγ.). εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ», «Θαβώρ καὶ Ἔρμὸν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ η' ἔωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. η' ἐπιστ., «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὄνόματος τοῦ Κυρίου» (Α' Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον Κυρ. η' Ματθ., «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὅχλον» (Μτθ. ιδ' 14-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 8ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 8ης Αὐγούστου.]

8. Δευτέρα. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγορᾶς (†1680), Ἀναστασίου νεομ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†1794). Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης (†1984).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 31-ιβ' 6).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 1-11).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 9ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 9ης Αὐγούστου].

9. Τρίτη. Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτέρας διακαν. (Πρξ. α' 12-17, 21-26).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 10ης Αὐγούστου].

10. Τετάρτη. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. κ' 1-16).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 11ης Αὐγούστου].

11. Πέμπτη. Εὔπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 6-19).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγούστου, ὃς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Παρασκευή. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἰδησις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μαζίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὖριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 12-14, 17-20).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως φάλλεται ώς τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἡ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται καὶ ἡ μικρὰ παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρίς.

13. Σάββατον. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἄγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς ζήτει εἰς τὴν δην τοῦ μηνός.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτήν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὄρθρος φάλλεται ώς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· εἰς τὰ ἀναγνώσματα, προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 6-9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είριμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος «Ο τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης».

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαῖου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἱ). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., 14 Αὔγουστου §§ 2-4).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους»· εὐχὴ μικρᾶς ἀπολύσεως «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ», ώς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 3 «Ἐν κυμβάλοις ἡχήσωμεν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Λαοί, προσκιρτήσατε».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Λαοί, προσκιρτήσατε».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμὸν, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Λαοί, προσκιρτήσατε». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, ἀλλ᾽ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· ἀπὸ γ' φόδης τὸ προεόρτιον μεσφόδιον κάθισμα «Τὰ προεόρτια»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον... ταύτης τὴν κοιμησιν» (βλέπε τοὺς είρμους τοῦ β' κανόνος 15ης Αὐγ.)· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενής... τὴν iερὰν μετάστασιν...»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα» καὶ τὸ προεόρτιον «Σοῦ τῆς σεπτῆς κοιμήσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προεόρτια 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β) «Ωμοσε Κύριος τῷ Λανὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευνλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οἵδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὄψους κατῆλθες», «Λαοὶ προσκιρτήσατε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον προεόρτιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. θ' ἐπιστ., «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α΄ Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Ματθ., «Ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

15. Δευτέρα. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Τ.Μ.Ε., 15 Αύγουστου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὄψους κατῆλθες», Δόξα, «Λαοὶ προσκιρτήσατε»· κοντάκιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ώς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» τρίς (ώσαντως καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»). Ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν είρμῶν καὶ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· ή θ' φῶδη τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε», εἰς δὲ τὸν β' «Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ είρμος «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον, αἱνοὶ κ.λπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἐν τῇ γεννήσει» ἄπαξ.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ανοίξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εῖσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ

γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Απόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγ. ἡ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: όμοιώς, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ εἱρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Ειδήσεις. 1. Απὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τῇ μὲν 16ῃ, 18ῃ, 20ῃ καὶ 22ᾳ τοῦ μηνὸς ὁ α΄ κανὼν, τῇ δὲ 17ῃ, 19ῃ καὶ 21ῃ ὁ β΄.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

16. Τρίτη. Η ἔξ Έδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διοιμήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπίσκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Αποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἀγίου, Ἰωσὴφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι» (βλέπε 15 Αὐγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγ.). Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εις τὸν ὄρθρον. Οἱ ἔξαψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ι. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἱρμὸς «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δίς. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ τοῦ ἐσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὅμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εις τὴν λειτουργίαν. Έαν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγ., ζήτει Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ιεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὐγ. (Ακ. θ' 51-57, ι' 22-24 καὶ ιγ' 22). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε τὸν Κύριον», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

17. Τετάρτη. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁ σιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία γάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ις' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 28-32).

18. Πέμπτη. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμοῦ· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46).

19. Παρασκευή. Ανδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αι.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

20. Σάββατον. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4).

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αι.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αι.). Ἡχος α', ἐωθινὸν ι'.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (15 Αὐγ. §§ 13-15), ή ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων σήμερον καταλιμπάνεται.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAZEA*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἡ τῶν οὐρανῶν ὄψηλοτέρα*» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «*Tὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρί*» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Toῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμὸν, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Toῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ᾽ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 21ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγ.) ἀνεν τῶν είρμῶν ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς χῦμα καὶ ψάλλομεν] τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἀνεν σπορᾶς*» (τῆς 21ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ζ' ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», «*[Aἴ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Tῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α') «*Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου*», β') «*Ὦμοσε Κύριος τῷ Λανὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐ-*

τήν», Δόξα, τὸ ι' ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ᾁδον κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲν ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς»*.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

22. Δευτέρα. Άγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

Εἰδησις. Ἐνθα ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης (μετὰ τῶν μεθεόρτων), εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

23. Τρίτη. Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἱ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τοῦ

* Τὸ T.M.E. ρήτως ὁρίζει τὸ ἐφύμνιον «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ὁσάκις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίων ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (T.M.E., Προθεωρία §37· Αὔγ. 15η, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8η, §9· Νοεμ. 21η, §10· Νοεμ. 25η, §19). Όμοίως καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 110γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

Ψαλτηρίου καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' φόδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυνέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Ἐν τῇ γεννήσει σου». συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἀπόστολος Φιλιπ. β' 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ ἔξαιρέτως ὁ είριμὸς «Ἄι γενεὰ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἐνθα σήμερον συμψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προινιωτίσσης.

Εἰδησις. Απὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου φάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας» μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Τετάρτη. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμᾶς τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγ. Διονυσίου Αίγινης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

Σημείωσις. Ἐνθα ἑορτάζεται ὁ νεομάρτυρς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἄγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου φάλλεται ἑορτάσμιος κατὰ τὴν εἰς ἑκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου.

25. Πέμπτη. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀπόστ. Τίτου, 25 Αὔγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 12 Νοεμ. (Μτθ. ε' 14-19).

26. Παρασκευή. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

27. Σάββατον. Ποιμένος ὁσίου (†450). Ἄνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλονια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ' 3-12).

Σημείωσις. Ἐορτάσμιος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὑρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἴδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ως ἔχει ἐκεῖ· ἢ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὁσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αιθίοπος (δ' αἱ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.). Ἡχος β', ἑωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ω θαύματος καινοῦ». Απολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οι ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Μυστικὸς εἰ̄, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ, τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ω φοβερὸν μωστήριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ὥτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἀννα». Ἀπόστολος: Κυρ. ια' ἐπιστ., «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α' Κορ. θ' 2-12). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Ματθ., «Ωμοιώθῃ ἡ βασιλεία... βασιλεῖ δὲς ἡθέλησε συνάραι» (Μτθ. ιη' 23-35). Κοινωνικὸν «Ἄινεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

29. Δευτέρα. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἔξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὔγ. §1), ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν δρόθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13). καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἀννα». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 29 Αὔγ., «Ως ἐπλήρουν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἡκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς» (Μρ. ζ' 14-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

30. Τρίτη. Απόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἄλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

31. Τετάρτη. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτικιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου». Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). «Ἄξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὅριζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ T.M.E. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὄρθοῦ «περιβαλοῦσα».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Πέμπτη. Ὁ Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμοὺν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου (†459). Μελετίου ὁσίου. (Τ.Μ.Ε. 1η Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἅνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Οἱ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α') καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἥτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἴδιομέλων –παραλείποντες τὸ α' – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν «Οἱ καιροὺς καρποφόρουν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Οἱ ἀρρήτῳ σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' φόδὴν ώς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου) εἴτα τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολ. ώς ἀκριβῶς ᔁχουν (τὰ τῆς γ' στιχολ. καταλιμπάνονται). Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες ἀπαντες ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' φόδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσάφδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ' φόδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ώς ἔξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἥχος δ', «Οἱ ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Οἱ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιες ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει

σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

‘Ο οἶκος

Ἄρριτω πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ, ἰσχύι τε παντοργικῇ διασφέζοντι πάντα, τὸν ὅμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ρύσθηναι δυσχεροῦς, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἴτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἷς, Θεοτόκε». Έξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου (ἄνευ τῶν είρμων)]. Μετὰ τὴν εἶσοδον ἀπολυτίκια «Ο πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω). Απόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἐύλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. Παρασκευή. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22).

3. Σάββατον. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ ἀγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικὰ διατάξεις §§31-44).

Άποστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Βαβύλα ιερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ιερουσαλὴμ καὶ τῶν νιῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781). Ἡχος γ', ἑωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Τῆς ποιμνῆς σου, θεόφρον», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου»· κοντάκιον «Ἐν ιερεῦσιν εὐσεβῶς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου ἀνὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Βάσιμον κρηπῖδα», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Βήματι τυράννου», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα, «Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως», Καὶ νῦν, «Πάντα ύπερένδοξα».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄράσει».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Άπὸ γ' καὶ c' ὠδῆς ως εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τὸ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὅρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνόφραινέσθω», «Καὶ τρόπων μέτοχος», «Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυρ. ιβ' ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ύμιν τὸ εὐαγγέλιον, δὲ εὐηγγελισάμην» (Α' Κορ. ιε' 1-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Ματθ., «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν» (Μτθ. ιθ' 16-26). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε».

5. Δευτέρα. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 7-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

6. Τρίτη. Άναμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἔορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

7. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφόζοντος μάρτυρος (†304). Δανιὴλ ὄσιον τοῦ Κατουνακιώτου (†1929).

Εἰδησις. Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινὰς (ἐκτὸς Κυριακῆς) ὅχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἀνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

8. Πέμπτη. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρίου, §§4-6).

Εις τὸν ἐσπερινὸν ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸν ὅρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἷς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εις τὸν ὅρθρον ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' φόδην «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «Ἀναστάσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' φόδης τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «Πύλην ἀδιόδευτον» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσωδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' φόδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἔξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἄντιφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δανιὴλ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ίδον ἡκουόσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὑρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Άντιφωνον β'

Ὦμοσε Κύριος τῷ Δανὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἔξανατελῷ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μον.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

὾τι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαντῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἥρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ὕγιασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Είσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα». Απόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ είρμος «Ἄλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Παρασκευή. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Σεπτεμβ. 23 (Γαλ. δ' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

10. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις τοῦ θαυματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῷ βοιωτίας (†1943).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα». Απόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προ-

κειμένου— Σαβ. πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Σαβ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ., «Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις» (Α΄ Κορ. β' 6-9). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, Σαβ. ζ' ἑβδ. Ματθ., «Οἱ φιλῶν πατέρα» (Μτθ. ι' 37-ια' 1)· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Θεοδώρας ὁσίας (†491).

Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου (θ' αἰ.), Εὐανθίας μάρτυρος. Θεοδώρας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστα Άρκαδίας. Ἡχος δ', ἐωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλιώ τῆς Ι. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ή ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ύπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

**Εἰς τὴν θ'. Άπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου»· κοντάκιον «Ἴω-
ακεὶμ καὶ Ἄννα».**

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἴωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα» κ.λπ. (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς 11ης τοῦ μηνὸς) εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἴδιομελον τῆς ἑορτῆς «Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ», Καὶ νῦν, «Οἱ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιομελον τῆς ἑορτῆς «Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι» (ζήτει εἰς τὴν 11ην τοῦ μηνὸς ώς δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β’) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α’ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ’ φόδης τὸ μεθέορτον κάθισμα «Ιούδα μεγαλύνθητι» (μεσφόριον τῆς 11ης τοῦ μηνός)· ἀφ’ ζ’ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἷς Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β’ ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τὸ μεθέορτον «Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον» (11 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α’) «Ἄκονσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλοντος σου», β’) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τὸ β’ ἔωθινὸν «Μετὰ μόρων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα ώς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (ἀλλ’ εἰς τὸ β’ μὲν ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»*) [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ’ φόδης τοῦ α’ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζήτει Κυρ. κβ’ ἐπιστ..,

* Ὁρα ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Κυρ. 21 Αὐγούστου.

«Ἴδετε πηλίκοις ύμιν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ζ' 11-18). Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ιω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ *«Ἄξιον ἐστί»*. Κοινωνικὸν *«Αἶνεῖτε»*. *«Εἴδομεν τὸ φῶς»*, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

12. Δευτέρα. Άπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἱ.) ιερομαρτύρων· Θεοδώρου ἐπισκόπου Άλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν α΄ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἔξης διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ *«Μακάριος ἀνήρ»*, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ΄ ὡδῆς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῷδιον κάθισμα *«Ἡ παρθένος Μαριάμ»*· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ώς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ιβ' 10-19). Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμος *«Ἄλλοτριον τῶν μητέρων»*. Κοινωνικὸν *«Ποτήριον σωτηρίου»*. *«Εἴδομεν τὸ φῶς»*.

13. Τρίτη. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκατοντάρχου (α΄ αἱ.). Αριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ιεροθέου ὄσιου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ είρμοι *«Σταυρὸν χαράξας»*. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον *«Οὐρανὸς πολύφωτος»*. Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαινίων, Σεπτ. 13, *«Ἄδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου*

μέτοχοι» (Ἐβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας» (Μτθ. ις' 13-19). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπου σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλούια». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. Τετάρτη. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ως τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ώς ἔξῆς: «Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστὶ» καὶ «Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὐ τὴν ὑψώσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὅρθρον ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· ή θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο είρμοι «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἥχον δ' (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἀσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ίστάμενος ἱερεύς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔξερχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευόμενων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ

έξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεὸς» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Όι*ιερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ – συνήθως εἰς τὸν σολέα –, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρὶς ηὐτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὄρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιῇ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», δὲ παναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.*

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Άκολούθως ὁ*ιερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῷ ὁ*ιερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει δσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.**

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπιδεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστον ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῷ ὁ*ιερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.*

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐκφωνῶν «Ἐπιδεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ώς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὕθις ὁ*ιερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων*

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης σὸν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δέκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ιερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ύπερ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὄρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δέκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὕψωσις· ὁ ιερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Οὐ ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτὸν, ψάλλων «Τὸν σταυρὸν σὸν προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σὸν ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὁ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἴδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἡς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτíκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄντιφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτíκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Οὐ ύψωθείς». Άντι τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σὸν προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Οὐ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ιω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμος «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐστημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Απόλυσις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Ειδήσεις. 1. Έν τῇ τραπέζῃ νηστείᾳ.

2. Έν ταις καθημεριναῖς ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυροθείς»· κοντάκιον «Ο ὑψῳθείς».

15. Πέμπτη. Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου ὄσίου (ι' αἱ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεὼν Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός (†1811).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

16. Παρασκευή. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεορτάσιμος ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἰσοδος], εἰς τὸν ὅρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἴνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «Ἐίς μνημόσυνον».

17. Σάββατον μετὰ τὴν Ὁψωσιν. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Σαβ. μετὰ τὴν Ὁψωσιν, ζήτει Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, ζήτει τῇ Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με» (Ιω. η' 21-30)· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἵεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εύμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἱ.). Ἡχος πλ. α', ἑωθινὸν γ'.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. ἡ μὴ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀρίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 6 καὶ μεθέορτα 3 «Τὸ ἀνυψούμενον χύλον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, μεθέορτον «Τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» (18 Σεπτ.), Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Σήμερον χύλον ἐφανερώθη» (18 Σεπτεμβρίου). Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἔօρτης. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἔօρτης (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἔօρτης «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν» (14 Σεπτ. μετὰ τὴν γ' φόδην)· ἀφ' σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὦτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τῆς ἔօρτης «Σταυρὸς ὁ φύλαξ» (βλέπε 14 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «Ὥ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α') «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί», β') «Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν ώς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὁδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζήτει Κυρ. κα' ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, ζήτει Κυρ. γ' νηστ., «Οὓς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

19. Δευτέρα. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

20. Τρίτη. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Πλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 21-γ' 7). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρίτης α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἄγιος περισσότερον, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Κυρ. καὶ ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. σ' 10-17). Ἔναγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιβ' Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Ακ. κα' 12-19). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130). Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22ᾳ μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἄνευ Ψαλτηρίου ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὰ ὀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ο ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὅρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὅρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ώσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 15-22). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15). πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ως ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Εξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου».

Εἰδήσεις. 1. Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

2. Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὅρθρον «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Πέμπτη. Φωκᾶ ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.
Ἄπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 23-δ' 5).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

23. Παρασκευή. Η σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης (†1814).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εῖσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασίᾳ»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἄβραὰμ δύο νίοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡράδον» (Λκ. α' 5-25)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Σάββατον. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήραις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (†1938).

Ἀν δὲν ὑπάρχῃ ἴδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲν «Θεὸς Κύριος» κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).

Ἄπόστολος: μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 31-36).

Ειδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυρς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἴδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τὸν αἷνον παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας, Σαβ. ις' ἑβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Εὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τὸν πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς είρμοὺς

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ». Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Απολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης. Ἡχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἵασιν βραβεύσασα».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἱ.). Ἡχος πλ. β', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἐὰν ἐψάλῃ χθὲς ἡ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Θεοτόκου· ἄλλως τὰ τῆς ἀγίας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα», ἀναστάτιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σου», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάτιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστατίμου ἀπολυτικίου «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάτιμος (μετὰ τῶν είρμῶν), καὶ ὁ α' τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' φδῆς, τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάτιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τῆς ἀγίας «Τὸν ἄρχοντα διέλαθες» καὶ τὸ δόμοιον θεοτοκίον «Θρόνοι καὶ κυριότητες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἐωθινὸν «Ὄρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ιε΄ ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15). Εὐαγγέλιον Κυρ. α΄ Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτη» (Λκ. ε΄ 1-11). Κοινωνικὸν «Ἄλειτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Δευτέρα. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. κάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἵ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθρου –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ια΄ ἐωθινὸν «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα΄ 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἄπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α΄ Ιω. δ΄ 12-19). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ιω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. Τρίτη. Καλλιστράτου μάρτυρος (†304). Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε΄ 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 12-16).

28. Τετάρτη. Χαρίτωνος όμολογητοῦ (†350). Βαροὺχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. σ' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

29. Πέμπτη. Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. ('Εφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. σ' 12-19).

30. Παρασκευή. Γρηγορίου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ριψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. ('Εφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. σ' 17-23).

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ᔹχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Σάββατον. Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ζ' αἰ.). καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλουντος. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὁκτωβρίου 1 (Πρξ. θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

Εἰδησις. Ἀποφάσει τῆς Ι. Συννόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἐօρτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὁκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἑθνικῆς ἐօρτῆς.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Β' ΛΟΥΚΑ). Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος (†304). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Διδασκαλίαν τῆς πλάνης», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθη». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Ω θαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἥχος β', Σαβ. ἐσπέρας). Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Καὶ τρόπων μέτοχος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀλ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστιν» ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ο ἡμετέραν μορφήν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (έ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης ως εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ έ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», τὸ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ έ ἔωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχουν]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλνσας τῷ σταυρῷ σου», «Καὶ τρόπων μέτοχος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ύμῖν» (Λκ. ζ' 31-36). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

3. Δευτέρα. Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (ά αἱ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἱερομάρτυρος, Ὁκτ. 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 24-30).

Σημείωσις. Ὄπου ἀν ἔορτάζεται ὁ ἄγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. ιγ' 44-54).

4. Τρίτη. Ἱεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (ά αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. ('Ἐφεσ. β' 19-γ' 7).

Εὐαγγέλιον: Τρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

5. Τετάρτη. Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ (†1908).

Άπόστολος: ήμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. σ' 46-ζ' 1).

6. Πέμπτη. † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Ἐρωτητίδος μάρτυρος.

Άπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, ἐωθινὸν θ' (Ιω. κ' 19-31).

7. Παρασκευή. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.

Άπόστολος: ήμέρας, Παρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-35).

8. Σάββατον. Πελαγίας ὁσίας (†457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Άπόστολος: ήμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). Ίακώβου ἀποστόλου, νίοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Άνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ. Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ζ'.

Σημείωσις. Ἐν Κυριακῇ, ἡ διὰ τὴν σήμερον ἀκολουθία τῶν ὁσίων καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, μετὰ δὲ τῆς ἀναστάσιμον συμψάλλεται μόνον ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου. Ή παλαιὰ αὕτη τάξις μνημονεύεται ἐν ὑποσημειώσει εἰς τὰς παλαιοτέρας καὶ ἀκριβεστέρας ἐκδόσεις τοῦ Μηναίου. Συναφεῖς εἶναι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ T.M.E. Νοεμ. 11, §§2-3, καὶ Ιουλ. 7, §§2-4.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Τῷ κολάμῳ τῆς χάριτος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὴν τοῦ θείου Πνεύματος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Πιστῶς πανηγυρίζομεν», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη» (Παρακλ., ἥχος πλ. α', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, «Ἄπόστολε ἄγιε Τάκωβε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτίκιου «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είριμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ΄ φόδης τὸ μεσώδιον τοῦ ἀποστόλου κάθισμα «Τὴν σοφίαν τὴν δύντως», Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον «Ως πανάμωμος νύμφη»· ἀφ’ ζ΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είριμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λ.π., τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος»*, τοῦ ἀποστόλου «Ως μύστης καὶ ἀπόστολος» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Σὲ οἱ προφῆται ἀπαντεῖς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Ἐλαμψας ἀπόστολε» κ.λ.π. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ ζ΄ ἑωθινὸν «Ἡ δύντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ φόδης τοῦ κανόνος τοῦ

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὅρθρον τῆς 2ας Ιανουαρίου.

ἀποστόλου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ἀπόστολε ἄγιε Ιάκωβε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ις' ἐπιστ., «Ὕμεῖς ἔστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. σ' 16-ζ' 1). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλούμενην Ναΐν» (Λκ. ζ' 11-16).

Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

10. Δευτέρα. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

11. Τρίτη. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτά· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

12. Τετάρτη. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

13. Πέμπτη. Κάρπου, Παπύλου, Ἄγαθοδώρου καὶ Ἅγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ζ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

14. Παρασκευή. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἄγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. σ' 18-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

15. Σάββατον. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικὰ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-10).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἱ.). Ἡχος α', ἐωθινὸν ζ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Οκτωβρίου (T.M.E., 11η Οκτωβρ. §§1-3). Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ T.M.E. ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἐօρτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταληπτάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μνηστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Υπερδεδοξασμένος εῖ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Υπερδεδοξασμένος εῖ».

Εἰς τὸν δρθρὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστατίμου ἀπολυτικίου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὔλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἴτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οἵ τοι κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἀπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «὾τι ἥραν τὸν Κύριον», τὸ τῶν ἀγίων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Үπερδεδοξασμένος εῖ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Όκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον Κυρ. δ' Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

Σημείωσις. Η σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῇ ώς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

17. Δευτέρα. Όσης τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

18. Τρίτη. † Λουκᾶς τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὁκτ. §1), ἡ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν γίνεται εἰσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ὥχος πλ. β', Τετάρτῃ ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὅμως αἱνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασίᾳ»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὁκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. τῆς λειτουργίας, «Ο ἀκούων ὑμῶν ἔμου ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Η παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τὸν ἄκρω δακτύλῳ ἀψαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Τετάρτη. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος (†307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινησίμου (Πρεξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

20. Πέμπτη. Ἀρτεμίου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

Εἰδησις. Ὄπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἀγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, οὐ τίνος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ὁ κανὸν τοῦ ὅρθρου, δοξαστικὰ ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἀγίου (Τ.Μ.Ε., διάταξις 20ῆς Ὁκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἀγίου. Εἰς τὸν ἐπ' ὄνόματι ὅμως τοῦ ἀγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Παρασκευή. Ἰλαρίωνος ὁσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 27-β' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

22. Σάββατον. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀγίων ἑπτὰ παίδων (†250).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούνια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ις' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Σ' ΛΟΥΚΑ). † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63). Ἡχος β', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κανόνα πίστεως», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σουν, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἱερέα μέγιστον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Δεῦτε τὸ μνημόσυνον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτοῦ «Ἄιματι τοῦ μαρτυρίου», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόχον θεοτοκίον «Ἄνυμφεντε παρθένε» (Παρακλ., ἥχος πλ. δ', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον», Δόξα, «Ως τοῦ Κυρίου μαθητής», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είριμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ΄ φόδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είριμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η΄ ἀναστάσιμον «Δίνο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ ἀποστόλου «Ως ιεράρχης πρώτιστος» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἡ φοβερὰ τῆς κρίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ η΄ ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οἵης τοῦ φόδης τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὥστε κατῆλθες», «Ως τοῦ Κυρίου μαθητὴς» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου, 23 Ὁκτ.– τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ΄ ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α΄ 11-19)· ἀλληλουάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον Κυρ. οἵης Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η΄ 27-39).

«Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς εἴθισται.

24. Δευτέρα. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β΄ αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β΄ 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. οἵης ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ί 22-24).

25. Τρίτη. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων (†355). Ταβιθᾶς, ἥν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. c' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ia' 1-10).

26. Τετάρτη. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἥχος πλ. δ', Δευτ. πρωΐ). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἄπαξ. Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ἀγίου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» μετὰ τοῦ είρμοῦ «Τὴν τιμιωτέραν», ώς καθ' ἔκαστην. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εῦρατο» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος τοῦ ἀγίου, 26 Όκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ie' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Απὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἀγίου, «Τεῖχος ὡχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἥν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ίκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν Χρυσοστόμου (A') Παπαδοπούλου.

27. Πέμπτη. Νέστορος μάρτυρος (†306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. c' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ia' 14-23).

28. Παρασκευή. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονύλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Στεφάνου ὁσίου

τοῦ Σαββαῖτου. Τῶν ἐν Ἀρεθύμηνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσεις. 1. Η Ι. Σύνοδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ Ιη Οκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἔθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμίας Σκέπης ζήτει ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἡ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἑορτάσιμος ώς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμον ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἵς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὅρθρον, ἀφ' οἵ τοις κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἑξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἔθνικῇ ἑορτῇ

«Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἥχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἵνως φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβούλης· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχραντε».

Εἴτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἥχον βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ίσχυί· ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἐθραυσνεν ἐχθρούς· Αλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Αλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἔταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς· Άλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἄρροι ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἰκοὶ ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιωβρίσθημεν· Άλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Άλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Άλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Άλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἔξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ίκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἑκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπάνσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην*.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὖσημον ταύτην ἡγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φόδην ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ιδοὺ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν

* Πρβλ. «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 44.

έπι τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, δὲ ή δεξιά σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὄτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα νύβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἴσχυος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὄδούς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τριβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἔξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγاثοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὡς βιοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἵ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο χορὸς «Ἄμην», καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι’ εὐχῶν».

29. Σάββατον. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου (†360).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. c' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 16-21).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Ε' ΛΟΥΚΑ). Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Ἡχος γ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἀσματικὴν χορείαν»,

Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ φόδης ως εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τοῦ Μηναίου «Φοινίζας ἐρυθρότερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ΄ ἑωθινὸν «Ως ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ιθ΄ ἐπιστ.*, «Ο Θεὸς καὶ Πατήρ» (Β΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 9). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε΄ Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ιε΄ 19-31). Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε».

* Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα σημειοῦται συμφώνως μὲ τὸ Κανόνιον (= Κυριακοδρόμιον) τοῦ Πάσχα 24 Απριλίου, ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου καὶ ἐκδοθὲν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον μεγ. σχῆματος ὑπὸ τῆς Απ. Διακονίας τῷ 1982.

31. Δευτέρα. Στάχνος, Απελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. δ' 10-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14

1. Τρίτη. Κοσμᾶς καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Δανὶδ ὄσιον τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἱ.), Ἰακώβου ἰερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμβρίου §1), ἡ τοι εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8); Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἀγίων εἴθισται εἰς ὠρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αὖνος τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅποτε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, Ιης Νοεμ., «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἴδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἄγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἴδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὅρθρον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μὲ τὰ καθίσματα τῆς Ιης Ιουλίου, ὅποτε γίνεται εἰσοδος εἰς τὸν ἐσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασία «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὅρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὄσιος Δανὶδ ἢ ὁ ἰερομάρτυς Ἰάκωβος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

2. Τετάρτη. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Αφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τριῶν νεομαρτύρων (†1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

3. Πέμπτη. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἱ.). ἀνακομιδὴ λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 24-β' 1).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

4. Παρασκευή. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἰερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἔλεήμονος, Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Δράμα (†1959).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 1-7).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

5. Σάββατον. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἱ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Παύλου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ (†350). Λουκᾶ ὁσίου (†800-820), Λεονάρδου ὁσίου. Ὁχος δ', ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἄρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἄσκήσεως τὸ πέλαγος», Καὶ νῦν, «Ωθαύματος καινοῦ» (Παρακλ., ὥχος β', Σαββάτῳ ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Θείας πίστεως ὁμολογία», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ὥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ΄ καὶ σ΄ φόδης ώς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ Μηναίου «Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι΄ ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Θείας πίστεως ὄμολογία», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: Κυρ. κα΄ ἐπιστ., «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται» (Γαλ. β΄ 16-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ΄ Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, φῶνομα Ίάρος» (Λκ. η΄ 41-56). «Ἄζειον ἐστίν»· «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

7. Δευτέρα. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ΄ αἰ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει (†1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β΄ 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ΄ 13-15, 22-31).

8. Τρίτη. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. 8 Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων

τοῦ ἐσπερινοῦ· «Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Ἐύλογει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα». Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτ. α' ἑβδ. Ματθ., «Ὦρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰδησις. Οἱ εἱρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἔξης σημεῖα:

'Ωδὴ α' «...καὶ ἥσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἰσοδον».

'Ωδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἀν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

'Ωδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

'Ωδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ίερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, 8 Νοεμ., «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Ο ἀκούων ὅμιδην ἔμοι ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. Τετάρτη. Ὄνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. γ' 17-δ' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἀγία Θεοκτίστη ἡ ὁ ἄγιος Νεκτάριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδησις. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χα-

ρακτηριστικήν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ώς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

- 10. Πέμπτη.** Ὄλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

- 11. Παρασκευή.** Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β' αἱ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304), μαρτύρων Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 31-35).

- 12. Σάββατον.** Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620). Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲν «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 37-43).

- 13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Η' ΛΟΥΚΑ).** † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου φοῖταις»· κοντάκιον «Τὸν πλοῦτον τὸν σόν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*», ἀναστάσιμα 6* καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ιεράρχου «Σάλπιγξ χρυσόφωνος», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου».

* Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀγίου ναοὺς ψάλλονται στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου προσόμοια 6, ἦτοι τὰ 3 ἐσπέρια «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα» καὶ τὰ 3 τῶν ἀποστίχων «Χαίροις τὸ χρυσανγές».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἡ τοῦ στόματός σου», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν στιχηρὰ τοῦ ἀγίου ώς ἐν τῷ μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικον «Ἡ τοῦ στόματός σου».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικα ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς μὲν α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πόλη Κυρίου», τῆς δὲ β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, καὶ τὰ διὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ ἀγίου «Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου», Δόξα, «Οὕτε ἔχθρα συνόδου», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην». Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν, καὶ ὁ τοῦ ἰεράρχου «Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβενε ύπερ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' φδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσάριον κάθισμα τοῦ ἰεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ· ἀφ' οὗ σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ιεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «Ἄνοιξο τὸ στόμα μον... ταύτης τὴν εἰσόδου» (βλέπε εἰδῆσιν 8ης Νοεμ.)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ιερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ ιεράρχου «Τὸν μεγαλοφωνότατον» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Παρθένε παναμώμητε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου προσόμοια 4 «Χρυσοῦ τηλαγέστερον» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Τὸ στόμα μον λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μον σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίον μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ ιεράρχου «Χρυσέοις ἔπεσι», Καὶ νῦν, «Ὑπερευνλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τοῦ κανόνος τοῦ ἰεράρχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἡ τοῦ στόματός σου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, Νοεμ. 13, «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37).

Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

14. Δευτέρα. † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἅγιων Οἰκογενῶν αὐτοῦ. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Υδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε., 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε Φίλιππε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὅρθρου ἀπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός»· Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τὸν ἀποστόλον» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυρ. α' νηστ., «Ηθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. Τρίτη. Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβίβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστονυγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

16. Τετάρτη. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ώς στερουμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὅρθρου, εἶναι ἡμιεόρτιος καὶ

ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τὸν αἰνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπόλυτικον «Ἄπόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὅρθρου ἄπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ., «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Σαβ. ε' ἐβδ. Ματθ., «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

17. Πέμπτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-9).

18. Παρασκευή. Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Άναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἰδῆποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τόχῃ σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 15-18, ιζ' 1-4).

19. Σάββατον. Ἀβδιοὺ προφήτου (θ' π.Χ. αἱ.), Βαρλαὰμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἡ ἀκολούθia τοῦ Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 57-62).

20. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Θ' ΛΟΥΚΑ). Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 3

«Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σήμερον ὁ θεοχώρητος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί». Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαρὰν προμνηστεύεται».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαρὰν προμνηστεύεται». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (20 Νοεμ.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐώθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναίου «Ἄγιων εἰς ἄγια»· ἀπὸ γ' φόδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσάρδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ο ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ προεόρτιοι είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἰδῆσιν 8ης Νοεμ.)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἀπας γηγενής... τὰ ιερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὸ προεόρτιον «Θεοῦ σοφίας τέμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια (τὰ εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων) 3 «Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α) «Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι», β) «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως», Δόξα, τὸ α' ἐώθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τοῦ προεορτίου

κανόνος]. Μετά τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Χαρὰν προμνηστεύεται», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τὸ προεόρτιον «Ἐνφροσύνης σήμερον». Ἀπόστολος Κυρ. κγ' ἐπιστ., «Ο Θεὸς πλούσιος ὡν ἐν ἑλέει» (Ἐφεσ. β' 4-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα» (Λκ. ιβ' 16-21). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

21. Δευτέρα. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὰ Εἰσόδια ἑορτάζομεν...» Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου»], καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Η θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἱρμὸς «[Μεγάλων, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Ο καθαράτατος ναός». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Έξαιρέτως ὁ εἱρμὸς «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κουνωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ειδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24η Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητική (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5). κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἑορτῆς.

22. Τρίτη. Αρχίππου, Φιλήμονος, Ὄνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ιε-

ρομαρτύρων, Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ († 1991).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Απόστολος: ἀποστόλων, 22 Νοεμ. (Φιλήμ. 1-25).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἢ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

23. Τετάρτη. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αἰ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. δ' 1-12).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἢ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

24. Πέμπτη. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Αλεξανδρείας (†311).

Απόστολος: ἰερομαρτύρων, 24 Νοεμ. (Φιλιπ. γ' 20-δ' 3).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἢ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 31-34).

25. Παρασκευή. † Απόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313). Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ ἐσπέρια ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαιρεῖ ὁ οὐρανὸς» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «Βίον ἄνλον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Απολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπονταν ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον παραθέτονταν καθίσματα διὰ τὸν πολυνέλεον καὶ ὄριζον τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (Σαβ. ιζ' ἐβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὅμως νὰ λέγονται εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας ναούς.

Εἰς τὸν δρθρὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἀγίας· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἀγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὧδη τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορ-

τῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων εῖτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἀγίας ἔτερα 3 «Μνήμην τὴν πανίερον» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «Βίον ἄνλον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπόλυτικια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ie' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Δευτ. ie' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Εἰδησις. Ἀπὸ αὐτῶν μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἀγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

26. Σάββατον. Ἀλυπίου ὁσίου († ζ' αι.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Εἰς τὰ κεκραγάρια τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος δοξαστικοῦ τοῦ ὁσίου Νίκωνος, λέγε εἰς τὸ Δόξα τὸ κοινὸν δι' ὁσίους ιδιόμελον «Οσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὑπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς» (ζήτει τῇ 7ῃ Νοεμ. εἰς τὸν ἐσπερινόν). Ἀπόλυτικιον λέγεται μόνον τὸ τοῦ ὁσίου Νίκωνος, καὶ θεοτοκίον ὄμοιγχον.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ια' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ). Ιακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου τοῦ καὶ Στουδίτου. **Τίχος βαρύς, ἐωθινὸν β'.**

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ὁσίου Νικωνος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Κόσμου τὰ τερπνὰ καταλιπὼν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐθαυμαστώθης, Ιάκωβε», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη» (Παρακλ., Σαβ. ἐσπέρας, ἥχ. πλ. α'). Απολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταρφῷ σου», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσφόδια τοῦ Μηναίου καθίσματα· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν πικιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τοῦ Μηναίου «Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Μαρία καθαρώτατον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἐωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευνλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχουν]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλνσας τῷ σταυρῷ σου», «Οὐ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Ἀπόστολος Κυρ. κδ' ἐπιστ., «Χριστός ἔστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β' 14-22). Εὐαγγέλιον Κυρ. ιγ' Λουκᾶ, «Ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ιη' 18-27). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

28. Δευτέρα. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ (†767), Ειρηνάρχου μάρτυρος (†303). Τῶν ἐν Τιβεριουπόλει πεντεκαίδεκα μαρτύρων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 37-44).

29. Τρίτη. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250). Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἵερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος τοῦ Ἱεροσολυμίτου (†1979).

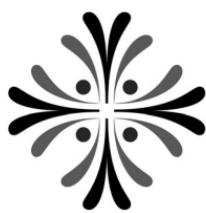
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 10-β' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

30. Τετάρτη. † Ἄνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἱθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἀποστόλου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὴν εἰσοδον κ.λπ. λέγονται καὶ τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἄ δημεῖς ιστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφίᾳ· πρόσσχωμεν»)· τὰ δὲ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὅρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες: καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλονον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον»· τὰ δὲ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εις τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἶσοδον ἀπολυτίκια «Ως τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*H παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «*O Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α΄ Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμ., «*Eίστηκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο*» (Ιω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ήμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 15

1. Πέμπτη. Ναοῦμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλε-
ήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητῆς βλέπε ἔμ-
προσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ήμέρας, Πέμ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Πέμπτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

2. Παρασκευή. Ἀββακοῦμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου
(†251), Μυρόπητος μάρτυρος (δ' αἱ.). Πορφυρίου ὁσίου τοῦ
Καυσοκαλυβίτου (†1991).

Ἀπόστολος: ήμέρας, Παρ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).

3. Σάββατον. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νε-
ομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ
διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ήμέρας, Σαβ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 3-10).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 32-40).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). † Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος
(†306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφείμ Φα-
ναρίου ἱερομ. (†1601). Ἡχος πλ. δ', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΠΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἀγίας προσ-
όμοια 3 καὶ τοῦ ὁσίου ἔτερα 3, Δόξα, τῆς ἀγίας «Πατρίδα, γέ-
νος, ὑπαρξίν», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ήμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὄσιου «Ὥσιε πάτερ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Οὐ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητική, Σαβ. ἐσπέρας, ἥχος πλ. β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὅψους κατῆλθες», «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Οὐ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων ἄνευ τῶν είρμῶν εἰς 6· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλονον, ψυχή μου...] Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὥσιε Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2*, τῆς ἀγίας ιδιόμελα 3 (τὰ τοῦ β' ἥχου) «Ἡσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρός», «Ἡ θεόκλητος μάρτυς», «Τὴν πανήγυριν σήμερον», καὶ τοῦ ὄσιου προσόμοια 3 «Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε» κ.λπ., ἢ ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ, εἰς τὸν πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο

* Τὸ T.M.E. ὄριζει εἰς τὸν αἵνους 4 ἀναστάσιμα καὶ 4 προσόμοια τοῦ ὄσιου· ἀλλὰ τὸ νὰ παραλειφθοῦν τελείως τὰ διὰ τοὺς αἵνους ὑπάρχοντα ἐν τῷ Μηναίῳ στιχηρὰ τῆς ἀγίας, καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τῇ λειτουργίᾳ ὄριζονται ἡ ζ' φόδη τοῦ κανόνος (διὰ τοὺς μακαρισμοὺς) καὶ ὁ Ἀπόστολος αὐτῆς, εἶναι ἀνακόλουθον. Διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἡκολουθήσαμεν συναφεῖς διατάξεις τοῦ T.M.E. εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις (12η Δεκ. §3, 10η Φεβ. §24, 9η Μαρ. §9, 25η Μαρ. §16, καὶ Προθεωρία §31).

τελευταῖα, Δόξα, τὸ γ' ἔωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φύδης τοῦ κανόνος τῆς ἀγίας].

META THN EISODON, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τῆς ἀγίας, ζήτει τῇ Πέμ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον Κυρ. ι΄ Λουκᾶ, «Ὕν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. γ' 10-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Ωρισμέναι ἐκδόσεις Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν παραθέτονταν ἀναγνώσματα, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὅρθρον (Σαβ. ιζ΄ ἐβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε΄ 1-13). Ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τούλαχιστον εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τῆς ἀγίας ναούς. Έὰν δὲ ὑπάρχῃ καὶ στιχηρόν διὰ τὴν λιτήν, λέγεται εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τοῦ θεοτοκίουν αὐτοῦ.

5. Δευτέρα. † Σάββα οὐσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1), ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς», εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Πολλοῖς συνεχόμενος» καὶ ὁ τοῦ οὐσίου· καταβασίαι οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Απόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου· τοῦ οὐσίου, Σαβ. κς΄ ἐβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)· Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, Πέμ. δ΄ ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια΄ 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Τρίτη. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκ. §§1-3). Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ 4 ἑσπέρια προσόμοια εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ώς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀλ’ αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἵνων, Καὶ νῦν, «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλ., ἥχος πλ. α', Δευτ. ἑσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 6 Δεκ., «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν» (Ἐβρ. γ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

7. Τετάρτη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 5-8, 10-11, 20-24).

8. Πέμπτη. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἀγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (ἡ' αι.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αι.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πεμ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 28-33).

9. Παρασκευή. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμινησις τῶν ἐγκαινίων ἵ. ναοῦ. Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἑορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὅρθρον (ἄνευ πολυελέον) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, είτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἄδamu, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβόησον, Δαινίδ»· καταβασίαι οἱ εἱρ-

μοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Ἐορτάζει σήμερον*»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.– τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ., «*Ἄβραὰμ δύο νιοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι*».

10. Σάββατον. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἱ.), Ἐρμογένους, Εὐγγράφου μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ). «*Τῶν ἀγίων προπατόρων*». Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980). Ἡχος α', ἑωθινὸν δ'.

Τὴν ἀκολονθίαν τῶν προπατόρων ζήτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν*»· κοντάκιον «*Τῆς στρατείας ἥρπασεν*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6, τῶν προπατόρων προσόμοια 4, Δόξα, «*Toὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας*», Καὶ νῦν, «*Tὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα*», Καὶ νῦν, «*Ἄσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Toῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Toῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Toῦ Γαβριὴλ*», καὶ τῆς

β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν»· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ύπακοὴ «Ἐις δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρμος «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Μνστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», «Ἄδαμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Ἄγνη παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4 –μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἄπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων· Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυρ. κθ' ἐπιστ., «Ὄταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον» (Ακ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

12. Δευτέρα. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ιωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε., 12 Δεκ. §1). Τὸ ἀπόλυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ». Εὐαγγέλιον ὅρθρον: τοῦ ἵεράρχου, Νοεμ. 13, «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἵεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἵεράρχου, Κυρ. κς' ἐπιστ., «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 13, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. Τρίτη. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.). Λουκίας μάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 22-26).

14. Τετάρτη. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 22-ζ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 30-34).

15. Πέμπτη. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἱ.).

«Εἰ τόχοι ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἡ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἀνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. α' ἐβδ. νηστ., «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι» (Μρ. β' 23-γ' 5). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Εἰς τὸν γεραίροντας τὸν ἄγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ ἐορτάσμιος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς ἐξ ιδιαιτέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τωπικὴν διάταξιν.

16. Παρασκευή. Άγγαιου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ιεροσολύμων (†634).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. α' 1-2, 8-18).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

Σημείωσις. Εἰς τὸν γεραίροντας τὸν ἄγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἑορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνεν Παρακλητῆς ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. Σάββατον. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄξαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: προφήτου, Κυριακῆς ἀγίων Πάντων (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1-11)· κοινωνικὸν εἰς προφήτας «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τὸν γεραίροντας τὸν ἄγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἑορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ιεράρχου, ἢ ζήτει Νοεμβρίου 13ῃ. ብ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐναρεστησάντων ἀπὸ Αδὰμ ἄχρις Ἰωσῆφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἔξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων». Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287). Ἡχος β', ἑωθινὸν ε'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα»· κοντάκιον «Χειρόγραφον εἰκόνα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοί» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Χαιρετε, προφῆται τίμιοι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὥ θαύματος καινοῦ*» (Παρακλητική, ἥχ. β', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ύπερ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον «*Βολίδες ἀστράπτοντες*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*» (Παρακλ., ἥχ. α', Δευτ. ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον)· τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «*Κύματι θαλάσσης*», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἑκάστης φόδης τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ*», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ύπακοὴ «*Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον τῶν πατέρων «*Χειρόγραφον εἰκόνα*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «[Μεγάλινον, ψυχή μου...] Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου «*Ὕμνῳ σου τὸ ἀμέτρητον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρον σου τὴν φωνὴν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τῶν πατέρων «*Τῶν νο-*

μικῶν διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τὸν μακαρισμὸν] 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

META THN EISODON ἀπόλυτικια «Ὄτε κατῆλθες», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουνάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παράκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. α' 9-10, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

19. Δευτέρα. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἀρεως (†308), Εύτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

20. Τρίτη. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Αντιοχείας (†323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652), Ἰωάννου ἀγίου τῆς Κροστάνδης (†1908).

Ειδήσεις. 1. Απὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ιανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἐμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἔαν ψαλῇ ἑόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 16-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

21. Τετάρτη. Ιουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

22. Πέμπτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-27).

23. Παρασκευή. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἱ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ τοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινούπολει.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Πρὸς σὲ ὄρθριζω» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὅρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζον, Βηθλεέμ» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὕραι. Εἰς τὴν α' ὕραν «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», [«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὕραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὕρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ μετὰ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς ἐκάστης ὕρας ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Δόξα λέγεται τὸ «Ἐτοιμάζον, Βηθλεέμ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἴδιόμελα τῆς γ', τῆς σ' καὶ τῆς θ' ὕρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ιερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

Ωρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἴδιόμελα τῆς ὕρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἴδιόμελον «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὁ ή Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ

Εύαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] ὁ ἵερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυτιν μετὰ τοῦ «Δι' εὐχῶν», μὴ ἐπιτελουμένης σήμερον θείας λειτουργίας.

24. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαιϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ιούδα» (μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ» (ἄπαξ), ἡ ἐκτενὴς (ώς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι τῆς γ' καὶ τῆς ζ' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμος τῆς η' φόδης «Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ είρμος τῆς θ' φόδης «Ἀνάρχον γεννήτορος» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν»· εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις»· μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπεγράφετο ποτὲ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας– Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, Σαβ. κς' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Προϊδοῦσα ἡ γραφή» (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ιβ' Λουκᾶ, «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Λκ. γ' 19-29)· «Ἄξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΉΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εις τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ίστεον ὅτι σήμερον οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Εις τὸν μέγαν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητός», ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου), ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἔορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄγονύστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ εὐθὺς τὰ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἴτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγονς σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πεζ' (86ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Μάγονς ὀδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ιηβ' (92ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστὲ» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὃ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ προκειμένου— τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαβ. α' ἐβδ. νηστ., «Πολυμερῶς καὶ πολυντρόπως» (Ἐβρ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20). Εἴτα ἡ ἐκτενῆς «Εἴπωμεν πάντες» κ.τ.λ., ώς ἐν τοῖς ἑορτασίμοις ἐσπερινοῖς.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἔορτῆς «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Ἐύφρανθητι, Τερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρόκητσας». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (μεγάλη) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ μόνον τῆς ἔορτῆς «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλι-

θεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ιδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἐσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἀνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Ἐύφρανθητι, Ιερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαιώφ παρώκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Αἴνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμων αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' ζ' φόδης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἴτα οἱ δύο είρμοι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἔξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ύπερούσιον τίκτει*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὄσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «*Ὅτε ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 25 Δεκ., «*Toῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ **Θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου**· εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως ὁ ὄμνος «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Λότρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ*» ἄπαξ. Ἀπόλυτισις ως εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Σημείωσις. Άπὸ τῆς σήμερον ἔως τῆς 4ης Ιανουαρίου (2023) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Δευτέρα. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ιερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, ἦν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν Κυριακὴν ἄχρι τῆς ἀποδόσεως.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

ΕΙΣ ΤΟ «*KYRIE, EKEKRAZÄ*» τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» (26ης Δεκ.) κ.λπ. καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια ἔτερα 3 «*Tὸν θεοπάτορα πάντες*» κ.λπ. (Κυριακῆς μετὰ τὴν Χρ. γέννησιν), Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Δόξα ἐν ύψιστοις Θεῷ*» (26ης Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ (μετὰ θυμιατοῦ), «*Φῶς ἵλαρόν*», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Παράδοξον μωσῆριον*» (26 Δεκ.) κ.λπ., Δόξα, τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. γέννησιν «*Τερέων μνήμη*», Καὶ νῦν, τῆς 26ης Δεκ. «*Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον ποιμένες*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*», Δόξα, «*Ἐνάγγελίζου Ιωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς...*»

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἵδωμεν, πιστοί», «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ» (25ης ΔΕΚ.)· ὁ νέψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ οἱ δύο τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτὴν «Πατρὸς ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χορὸς τῶν προφητῶν»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον «Ἐύφροσύνης σήμερον» μετὰ τοῦ οἴκου (τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτήν), τὸ συναξάριον τῆς 26ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν οὕτω· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀγίων...»

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἐσωσε λαόν»· δὲν ψάλλομεν *Tὴν τιμιωτέραν*, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς λέγονται οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ἐφύμνια εἰς τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὡς χθές, καὶ εἰτα, «Μεγάλυνον, ψυχή μον, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῶν θεοπατόρων «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τῆς ἑορτῆς ιδιόμελα 4 «Ἐύφραινεσθε, δίκαιοι» κ.λπ., Δόξα, τὸ ιδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Ἄιμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις» (26 ΔΕΚ.). Δοξολογία μεγάλη, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Ἐναγγελίζουν Ιωσήφ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Απόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

Ειδήσεις. 1. Απὸ αὐριον ἔως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς· τῇ μὲν 27ῃ καὶ 29ῃ ὁ α΄ κανὼν, τῇ δὲ 28ῃ καὶ 30ῃ ὁ β΄. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἐως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

3. Ἐως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

4. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

27. Τρίτη. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμψάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἴνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς». Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ἡ γέννησίς σου», «Βασιλείου διάδημα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Πράξ., «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρᾶξ. 5, 47-60). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. τι΄ Ματθ., «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. 23, 33-42). «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

28. Τετάρτη. Τῶν ἀγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ε΄ 11-ε΄ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια΄ 22-26).

29. Πέμπτη. Τῶν ἀγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρῷδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. ('Ἐβρ. ζ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μτθ. β' 13-23).

30. Παρασκευή. Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος (†351), Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. ('Ἐβρ. ζ' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Mp. ιβ' 1-12).

31. Σάββατον. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὄρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ὁκολουθία ως ἐν τῇ κυριά ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἔξης διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται· ώσαύτως καὶ τὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ως ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» γ'. Ἀπόλυσις ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὕτε Εὐαγγέλιον· δθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὡδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «Ἄγαλλιάσθω οὐρανὸς» δίς· ἀφ' οὐδὲν τὸ κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου· καταβασίαι διπλαῖ καὶ ή θ' ὡδὴ ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ' 13-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζήτει ἐν τῷ μηνολογίῳ (Μτθ. γ' 1-6). Καθεξῆς ή θεία λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μνοστήριον ξένον» (ώς μὴ ψαλεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς)· κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· ἀπόλυσις ή τῆς ἑορτῆς.